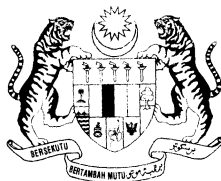


Jilid III
Bil. 19



MALAYSIA

Hari Rabu
21hb Julai 1993

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
House of Representatives

PARLIMEN KELAPAN
Eighth Parliament

PENGGAL KETIGA
Third Session

KANDUNGAN

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 4241]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 4381]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Rumah Penyembelihan
(Penswastaaan) 1993 [Ruangan 4382]

USUL-USUL:

Akta Acara Kewangan (Pindaan) 1972—
Menambah Butiran Baru kepada Jadual Kedua:
Kumpulanwang Amanah bagi Membiayai Kerusi
Pengajian Melayu di Leiden University, the Netherlands [Ruangan 4434]
Penangguhan Mesyuarat [Ruangan 4448]

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN:

Kutipan Tol di Lebuhraya Persekutuan Kuala Lumpur-Kelang
— Y.B. Tuan Fong Kui Lun (Klang) [Ruangan 4448]
Kekurangan Perkhidmatan Perubatan di Malaysia
— Y.B. Dr. V. David (Puchong) [Ruangan 4453]



DICETAK OLEH
PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD,
CAWANGAN JOHOR BAHRU
1997

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELAPAN

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL, P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, D.K.I., D.U.K., S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M., P.I.S. (Kubang Pasu)

" Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Pembangunan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin)

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' SERI DR LING LIONG SIK, S.P.M.P., D.P.M.P., D.P.M.S. (Labis)

" Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' SERI S. SAMY VELLU, S.P.M.P., S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput)

" Menteri Perusahaan Utama, DATO' SERI DR LIM KENG YAIK, S.P.M.P., D.P.C.M. (Beruas)

" Menteri Kerja Raya, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit)

" Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, DATO' SERI RAFIDAH AZIZ, S.P.M.P., D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar)

" Menteri Pendidikan, DATUK AMAR DR HAJI SULAIMAN BIN HAJI DAUD, S.I.M.P., P.N.B.S., J.B.S. (Petra Jaya)

" Menteri Pertanian, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, S.S.S.A., D.S.D.K., D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun-Langkawi)

" Menteri Kewangan, DATO' SERI ANWAR BIN IBRAHIM, S.S.A.P., S.S.S.A. (Permatang Pauh)

" Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO' HAJI ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.P.M.S., D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor)

" Menteri Kesihatan, DATO' LEE KIM SAI, D.S.S.A., P.P.N. (Hulu Langat)

" Menteri Pertahanan, DATO' SERI HAJI MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK (Orang Kaya Indera Shahbandar), S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P., P.N.B.S., D.P.M.S. (Pekan)

Yang Berhormat Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.I.M.P., S.S.S.A., S.S.I.J., D.P.M.J., D.P.M.S., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai)

" Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' SABBARUDDIN CHIK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.S., D.P.M.S. (Temerloh)

" Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' NAPSIAH BINTI OMAR, D.S.N.S. (Kuala Pilah)

" Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR MOHAMAD YUSOF BIN HAJI MOHAMED NOR, S.P.M.T., D.P.M.T., J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Besut)

" Menteri Sumber Manusia, DATO' LIM AH LEK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.T., J.P. (Bentong)

" Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., P.N.B.S., D.P.T.J., J.M.N. (Kuala Rajang)

" Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK LAW HIENG DING, K.M.N., P.B.S. (Sarikei)

" Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR TING CHEW PEH, D.P.M.P. (Gopeng)

" Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, TAN SRI DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, P.S.M., P.G.D.K., S.P.D.K., J.P., A.D.K. (Semporna)

" Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang, DATO' SYED HAMID BIN SYED JAAFAR ALBAR, D.P.M.J., A.M.N., S.M.J. (Kota Tinggi)

" Menteri Luar Negeri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas)

" Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ONG TEE KEAT, S.M.S. (Ampang Jaya)

" Timbalan Yang di-Pertua, TUAN HAJI JUHAR BIN HAJI MAHIRUDDIN (Kinabatangan)

" Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO' MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, D.P.C.M., D.S.A.P., A.M.P., A.M.K. (Pasir Salak)

" Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA, S.M.J. (Batu Pahat)

" Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, D.P.M.P., A.M.P. (Gerik)

" Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' ALEXANDER YU LUNG LEE, D.P.M.P. (Batu)

Yang Berhormat Timbalan Menteri Pertahanan, DATO' WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED, D.I.M.P. (Jerantut)

- " Timbalan Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR SITI ZAHARAH BINTI HAJI SULAIMAN, D.I.M.P. (Mentakab)
- " Timbalan Menteri Kewangan, DATO' LOKE YUEN YOW, D.P.M.P., A.M.P. (Tanjong Malim)
- " Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN OSU BIN HAJI SUKAM (Papar)
- " Timbalan Menteri Penerangan, TUAN RAILEY BIN HAJI JAFFREY, J.M.N. (Silam)
- " Timbalan Menteri Pengangkutan, DATIN PADUKA HAJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Selayang)
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, RAJA DATO' ARIFFIN BIN RAJA SULAIMAN, D.S.D.K., S.M.S. (Baling)
- " Timbalan Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, DATO' HAJI MOHD. KHALID BIN MOHD. YUNUS, D.S.N.S. (Jempol)
- " Timbalan Menteri Pendidikan, DR LEO MICHAEL TOYAD, J.B.S. (Mukah)
- " Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO' DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, D.P.C.M., P.C.M. (Bukit Gantang)
- " Timbalan Menteri Kewangan, TUAN ABDUL GHANI BIN OTHMAN, S.M.J. (Ledang)
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' DRS SULEIMAN BIN MOHAMED, D.P.M.S. (Titiwangsa)
- " Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' MOHAMED FARID BIN ARIFFIN, D.S.P.N. (Balik Pulau)
- " Timbalan Menteri Belia dan Sukan, CIK TENG GAIK KWAN, A.M.N., P.P.N. (Raub)
- " Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN PETER CHIN FAH KUI, P.B.S., A.B.S. (Miri)
- " Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN CHUA JUI MENG, P.I.S. (Bakri)
- " Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO' ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, D.S.D.K. (Kulim Bandar Baharu)

Yang Berhormat Timbalan Menteri Kerja Raya, TUAN KERK CHOO TING (Taiping)

- " Timbalan Menteri Perusahaan Utama, DATO' HAJI TENGGU MAHMUD BIN TENGGU MANSOR, D.P.M.T., K.M.N., P.J.C., J.P., P.J.K. (Setiu)
- " Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOHD. YASIN BIN KAMARI, A.M.N., P.D.N., P.I.S., B.S.I. (Sri Gading)
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO WONG SEE WAH, D.S.N.S. (Rasah)
- " Timbalan Menteri Kerja Raya, DATUK PETER TINGGOM ANAK KAMARAU, P.N.B.S., K.M.N., A.M.N., P.P.C. (Saratok)
- " Timbalan Menteri Pendidikan, DR FONG CHAN ONN (Selandar)
- " Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' DR HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI OTHMAN, D.S.D.K., S.M.J., K.M.N., P.P.T. (Sik)
- " Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' CHAN KONG CHOY (Lipis)
- " Timbalan Menteri Sumber Manusia, DATO' M. MAHALINGAM (Kapar)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' ABDUL RAMAN BIN SULIMAN, D.P.M.P., P.M.P., A.M.P., J.P. (Parit Buntar)
- " Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN OTHMAN BIN ABDUL, A.M.P., P.P.T. (Pendang)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Pembangunan Luar Bandar, DATO MOHAMED BIN JAMRAH, D.P.M.P., A.M.P., P.P.T., J.P. (Bagan Datok)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Belia dan Sukan, DATO' ISMAIL BIN SAID, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N. (Kemaman)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi, DATO' MOHD. NOH BIN RAJAB, DSNS. (Tampin)
- " Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN DOUGLAS UGGAH EMBAS, A.B.S., P.B.S. (Betong)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. SHARIFF BIN HAJI OMAR, P.P.T. (Tasek Gelugor)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, TUAN YONG KHOON SENG (Padawan)
- " Setiausaha Parlimen, Kementerian Dalam Negeri, TUAN ONG KA TING (Pontian)

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, Kementerian Penerangan, DATO' HAJI FAUZI BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.I.M.P., A.M.P., P.P.N. (Kuantan)

" Setiausaha Parlimen, Kementerian Kesihatan, DATO' K. KUMARAN (Tapah)

" Setiausaha Parlimen, Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN S. S. SUBRAMANIAM, D.P.M.S., J.S.M., P.J.K., A.M.S. (Segamat)

" TUAN ABDOL MULOK BIN AWANG DAMIT (Labuan)

" DATO' ABDUL AJIB BIN AHMAD, D.G.S.M., D.P.M.J., B.S.I. (Mersing)

" TUAN HAJI ABDUL HADI BIN HAJI AWANG (Marang)

" TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN ABDUL RAHMAN (Sungai Benut)

" DATUK HAJI ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu)

" TUAN ABDUL MALEK MUNIP (Muar)

" DATUK HAJI ABDUL RASHID BIN MUHAMMAD (Kuala Nerus)

" DATUK PATINGGI TAN SRI HAJI ABDUL TAIB MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K., S.S.A.P. (Kota Samarahan)

" TUAN HAJI NIK ABDULLAH BIN HAJI ARSHAD, S.M.K. (Pengkalan Chepa)

" DATO' DR AFFIFUDIN BIN HAJI OMAR, D.S.D.K., J.S.M., K.M.N., B.C.K. (Padang Terap)

" TUAN AHMAD BIN NOR (Bayan Baru)

" TUAN AHMAD BIN OMAR, P.P.N. (Pagoh)

" TUAN AHMAD SHUKRI BIN HAJI HASSAN (Machang)

" DATO' ALIAS BIN MD. ALI, D.P.M.T., J.S.M., S.M.T., K.M.N., P.J.K. (Hulu Terengganu)

" DATU AMIR KAHAR BIN TUN DATU MUSTAPHA (Marudu)

" TUAN HAJI AWANG BIN JABAR, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Dungun)

" TUAN HAJI BADRUDDIN BIN AMIRULDIN, B.K.M., P.J.K. (Jerai)

" DATUK HAJI BASRI BIN BAJURI, D.S.S.A., K.M.N., S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat)

Yang Berhormat DATUK BERNARD GILUK DOMPOK, P.G.D.K. (Penampang)

- " TUAN BILLY ABIT JOO (Hulu Rajang)
- " TUAN HAJI BUNYAMIN BIN YAAKOB (Bachok)
- " TUAN CHIAN HENG KAI (Bukit Mertajam)
- " TUAN CHOR CHEE HEUNG (Alor Setar)
- " TUN DAIM ZAINUDDIN, S.S.M., D.H.M.S., S.S.A.P. (Merbok)
- " DR V. DAVID (Puchong)
- " TUAN FONG KUI LUN (Klang)
- " TUAN FOO PIEW KOK (Batu Gajah)
- " TUAN GEORGE SANGKIN (Bandau)
- " TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera)
- " TUAN HAJI HAMZAH BIN HAJI MOHAMED ZAIN (Tasek Chenderoh)
- " TUAN HARRISON NGAU LAING (Baram)
- " TUAN HAJI IBRAHIM BIN ALI (Pasir Mas)
- " TUAN HAJI IBRAHIM BIN JENDOL, P.J.K. (Alor Gajah)
- " TUAN HAJI IBRAHIM BIN MAHMOOD (Kuala Krai)
- " TUAN IBRAHIM BIN PATEH MOHAMAD (Tanah Merah)
- " CHE IBRAHIM BIN MUSTAFA (Sungai Petani)
- " LT. KOL. (B) IBRAHIM BIN SAREH (Jelevu)
- " PUAN HAJAH ILANI BINTI DATO HAJI ISAHAK (Kota Bharu)
- " TUAN HAJI ISHAK BIN ARSHAD (Kangar)
- " DATO' DR HAJI JAMALUDDIN BIN HAJI JARJIS, D.I.M.P. (Rompin)
- " TUAN JAWAH ANAK GERANG (Lubok Antu)
- " TUAN JAMES JIMBUN ANAK PUNGA, P.B.S. (Kapit)
- " TUAN JOSEPH MAUH ANAK IKEH (Selangau)
- " TUAN KANG CHOW OH (Kluang)
- " TUAN R. KARPAL SINGH (Jelutong)
- " TUAN KERK KIM HOCK (Pasir Pinji)
- " DR KUA KIA SOONG (Petaling Jaya)
- " TUAN LAI LUNG TZEE (Sandakan)
- " TUAN LAU DAK KEE (Ipoh)

Yang Berhormat TUAN ROBERT LAU HOI CHEW (Sibu)

- " TUAN LIEW AH KIM (Seputeh)
- " TUAN LIM GUAN ENG (Kota Melaka)
- " TUAN LIM HOCK SENG (Bagan)
- " TUAN LIM KIT SIANG (Tanjong)
- " PUAN LIM LAY HOON (Padang Serai)
- " DATIN LING CHOOI SIENG (Lumut)
- " TUAN HAJI MAHBUD BIN HAJI HASHIM (Sabak Bernam)
- " TUAN MAIDOM P. PANSAL (Kota Belud)
- " DR T. MARIMUTHU (Telok Kemang)
- " TUAN MICHAEL ASANG, B.S.K. (Jambongan)
- " TUAN MICHAEL LISA KAYA @ GOR KAYA (Bukit Mas)
- " DATO' HAJI MOHAMAD BIN ABDULLAH, D.I.M.P., P.J.K. (Maran)
- " TUAN HAJI MOHAMAD BIN SABU (Nilam Puri)
- " TUAN MOHAMED KAMAL BIN HUSSAIN (Lembah Pantai)
- " TUAN MOHAMED KHALED BIN NORDIN (Johor Bahru)
- " DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah)
- " DATO' HAJI MOHD. SHARIF BIN JAJANG, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sepang)
- " TUAN MOHD. TAMRIN BIN ABDUL GHAFAR (Batu Berendam)
- " DATO' HAJI MOHD. ZIHIN BIN HAJI MOHD. HASSAN, D.I.M.P., P.M.P., A.M.P. (Larut)
- " DATUK MONGGOH OROW, P.G.D.K., K.M.N., A.D.K. (Tuaran)
- " TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L., K.St.J. (Limbawang)
- " TUAN NASRUDDIN BIN HAJI ALANG SAIDIN, A.M.P. (Parit)
- " DR NAWAWI BIN MAT AWIN (Tambun)
- " TUAN NURNIKMAN BIN ABDULLAH (Kimanis)
- " TUAN ONG TIN KIM (Telok Intan)
- " DR OSMAN MINUDIN (Kinabalu)
- " DATUK JOSEPH PAIRIN KITINGAN (Keningau)
- " TUAN G. PALANIVEL (Hulu Selangor)
- " DR PATAU RUBIS, P.B.S. (Mas Gading)
- " DATUK DOMINIC JOSEPH PUTHUCHEARY (Nibong Tebal)
- " DATO' HAJI QAMARUZ ZAMAN BIN HAJI ISMAIL, D.P.M.P., P.C.M., K.M.N., B.C.K., P.J.K. (Bagan Serai)
- " TUAN RADIN MALLEH (Padas)

Yang Berhormat PUAN HAJAH RAKIBAH BINTI HAJI ABDUL MANAP (Shah Alam)

- " Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Gua Musang)
- " TUAN RICHARD RIOT ANAK JAEM (Serian)
- " PUAN ROHANI BINTI ABD. KARIM (Santubong)
- " TUAN RUHANIE BIN HAJI AHMAD (Parit Sulong)
- " TUAN SAIDIN @ YUSOF BIN ADAM (Tanjong Karang)
- " DR SANUSI BIN DAENG MARIOK (Rantau Panjang)
- " TUAN SHAHIDAN BIN KASSIM, A.M.P. (Arau)
- " TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching)
- " PUAN SITI ZAINABON BINTI ABU BAKAR (Tebrau)
- " TUAN HAJI SUKRI BIN HAJI MOHAMED (Kok Lanang)
- " TUAN TAIMIN BIN LUMAING (Pensiangan)
- " DATUK DANIEL TAJEM ANAK MIRI, P.N.B.S., J.M.N. (Sri Aman)
- " TUAN TAN KOK WAI (Sungai Besi)
- " DR TAN SENG GIAW (Kepong)
- " TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau)
- " TUAN WAHAB BIN SUHAILI (Batang Sadong)
- " WAN HANAFIAH BIN WAN MAT SAMAN (Kota Setar)
- " WAN JUNAIDI BIN TUANKU JAAFAR (Batang Lupar)
- " TUAN HAJI WAN MOHD. JAMIL BIN WAN MAHMOOD (Tumpat)
- " WAN OMAR BIN WAN MAJID (Pasir Puteh)
- " TUAN WEE CHOO KEONG (Bukit Bintang)
- " DATUK AMAR JAMES WONG KIM MIN (Bintulu)
- " TUAN JASON WONG SING NANG (Lanang)
- " TUAN WONG WING ON (Kampar)
- " TUAN WOON SEE CHIN, S.M.J., A.M.N., P.I.S. (Senai)
- " TUAN VUN SHIN CHOI @ JOSEPH VOON (Tanjong Aru)
- " TUAN GEOFFREY YEE LING FOOK (Tawau)
- " TUAN YIM CHEE CHONG (Seremban)
- " TUAN PHILIP YONG CHIEW LIP (Gaya)

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat : Dato' Haji Wan Zahir bin Sheikh Abdul Rahman,
D.P.M.P., J.S.M.

Ketua Penolong, Setiausaha: Haji Taijadin bin Saberan.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha: Zamani bin Haji Sulaiman.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Pegawai Penerbitan: Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Hajah Shamsiah binti Md. Yusop

PELAPOR BERBAHASAN PARLIMEN

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusop.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin.

Ahmad Kamal bin Mohd. Yusop.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim

Lt. Kol (B) Haji Rahimuddin bin Abdul Mutalib

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

 Rabu, 21hb Julai, 1993

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

[Tuan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
 BAGI PERTANYAAN—
 PERTANYAAN

UNIVERSITI TEMPATAN—
 PENGIKTIRAFAN KELAYAKAN

1. Tuan Haji Abdul Hamid bin Abdul Rahman minta Menteri Pendidikan menyatakan adakah Kerajaan akan membuat satu sistem sama seperti sistem akreditasi "National Vocational Training Council" untuk Universiti-universiti tempatan memandangkan sistem ini baik bagi membolehkan pelajar-pelajar mendapat ilmu terbaik dari semua Universiti.

Timbalan Menteri Pendidikan [Dr. Fong Chan Onn]: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini sudah ada Jawatankuasa Penilaian dan Pengiktirafan Kelayakan yang dipengerusikan oleh Yang Berhormat Menteri Pendidikan.

Di antara fungsi Jawatankuasa tersebut ialah menilai dan mengiktiraf kelayakan-kelayakan daripada universiti-universiti tempatan dan juga universiti luar negara. Ini bertujuan untuk memastikan kualitinya bagi membolehkan graduan dilantik ke dalam perkhidmatan Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Michael Asang.

[Soalan No. 2 – Y.B. Tuan Michael Asang tidak hadir]

TVRO—MENARIK BALIK
 SEKATAN PENGGUNAAN

3. Tuan Tan Kok Wai minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk menarik balik sekatan Penggunaan TVRO (antena parabola) atas sebab:

- (a) supaya sejajar dan menyaingi kemajuan teknologi maklumat yang berfaedah pada rakyat; dan
- (b) Kerajaan gagal menyelesaikan isu lebih daripada 20,000 TVRO di Sarawak sendiri.

21.7.93

37. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan bilakah Kerajaan bercadang mengesahkan penggunaan cakera parabolik satelit kerana penggunaanya telah pun disahkan di negara-negara seperti Indonesia, Brunei, Thailand, India, Pakistan dan China dan terdapat 23,000 buah cakera satelit di Sarawak dan Sabah – kebanyakannya telah dipasang sebelum terdapat undang-undang untuk mengharamkannya.

27.7.93

1. Tuan Robert Lau Hoi Chew minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:—

- (a) bilakah cakera satelit parabola dibenar untuk digunakan di seluruh negara kita secara umumnya dan di Sarawak khususnya;
- (b) negara manakah di Asia dan Asia Tenggara yang membenar penduduknya untuk memasang cakera satelit parabola; dan
- (c) bolehkah Kerajaan menimbang untuk menggantung semua tindakan terhadap pengguna-pengguna yang menggunakan cakera satelit parabola secara haram di Sarawak sehingga kabinet menentukan perbincangan isu ini.

47. Tuan R. Karpal Singh minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk membenarkan penggunaan 'parabolic dish antenna' di Semenanjung Malaysia. Jikalau tidak, supaya menyatakan alasan-alasan.

28.7.93

65. Tuan Mohamed Kamal bin Hussain minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:—

- (a) adakah Kerajaan bercadang membenarkan pengguna antena parabola bagi menerima siaran televisyen seluruh dunia;
- (b) jika tidak apakah tindakan-tindakan kepada pengguna-

pengguna haram di Sabah dan Sarawak yang tidak boleh dibendung; dan

- (c) sudahkah Kerajaan menjangka kesan-kesan positif daripada penggunaannya ke atas rakyat Malaysia dan tidakkah Kerajaan terfikir bahawa rakyat Semenanjung lebih berdaya tahan dari serangan budaya luar berbanding relatifnya penduduk Sabah dan Sarawak.

2.8.93

52. Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamad Zain minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:—

- (a) berapa banyakkah penggunaan alat penerimaan satelit cakera parabola yang dibenarkan dan yang haram; dan
- (b) untuk kepentingan kebebasan dan peningkatan pengaliran maklumat adakah Kerajaan bersedia membenarkan penggunaan alat penerimaan cakera parabola tersebut secara menyeluruh.

57. Tuan Ahmad bin Nor minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan mengapa Kerajaan tidak boleh mengambil tindakan ke atas orang-orang yang memasang cakera parabola tanpa lesen di Sarawak dan Sabah; dan adakah Kerajaan bercadang untuk membenar penggunaan parabola di seluruh negara bagi orang ingin yang memasangnya.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos [Dato' Seri S. Samy Vellu]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menjawab semua soalan-soalan mengenai Television Receiver Only (TVRO), dengan izin, oleh:—

<i>Ahli Parlimen</i>	<i>Tarikh</i>
Y.B. Tuan Tan Kok Wai	21.7.93
Y.B. Tuan Lim Kit Siang	21.7.93
Y.B. Tuan Robert Lau Hoi Chew	27.7.93
Y.B. Tuan R. Karpal Singh	27.7.93
Y.B. Tuan Mohamed Kamal bin Hussain	28.7.93
Y.B. Tuan Haji Hamzah bin Haji Mohamed Zain	2.8.93
Y.B. Tuan Ahmad bin Nor	2.8.93

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli-Ahli Yang Berhormat, pihak Kerajaan belum lagi memutuskan untuk menarik balik dasar sekarang yang melarang orang awam dari menerima siaran terus dari satelit. Walau bagaimanapun, pihak Jemaah Menteri telah meluluskan penggunaan Television Receiver Only (TVRO), dengan izin, di hotel-hotel utama di negara ini. Perkara ini dalam proses sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya telah mengambil kira pemasangan haram alat-alat TVRO sebanyak 22,000, kesan positif dan negatif dan akibatnya tindakan undang-undang diambil ke atas pengguna tanpa lesen yang sah. Pihak Kementerian juga telah mengkaji kebaikan dan keburukan penggunaan alat-alat TVRO, perkembangan teknologi dan kesannya ke atas langkah-langkah penguatkuasaan yang efektif. Kertas tersebut telah dikemukakan kepada Jemaah Menteri pada 23hb Jun, 1993 dan Jemaah Menteri telah bersetuju untuk menangguhkan keputusannya. Dengan demikian, dasar sekarang adalah dikekalkan.

Tuan Wong Wing On: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya tidak faham mengapa Kerajaan Malaysia yang menganggap dirinya sebagai sebuah Kerajaan demokratik dan mengagungkan kemajuan ekonomi kita dalam arena antarabangsa, masih tidak menarik balik larangan itu. Negeri China yang dikatakan Komunis itu sudah mengizinkan rakyatnya menggunakan satelit antena parabola. Negeri yang semiskin seperti Nepal sudah pun memberi kelulusan kepada rakyatnya untuk menerima antena parabola, itu saya tidak fahamlah.

Soalan yang kedua, ialah mengapa Kerajaan hanya memberi kelulusan kepada 5-star, 4-star hotel sahaja untuk menggunakan antena parabola, tetapi bukan rakyat dan orang-orang seperti kita, Ahli-Ahli Yang Berhormat yang membuat undang-undang, yang memerlukan banyak informasi-informasi di dalam negara yang banyak berubah sekarang.

Itulah dua soalan saya.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk fahaman Ahli Yang Berhormat, suka saya menjelaskan, semua hujah-hujah yang telah diberi oleh Ahli Yang Berhormat, saya sendiri faham. Saya sendiri pun telah menghantar satu kertas kerja yang terbesar kepada Jemaah Menteri. Jemaah Menteri menimbang, bagi langkah pertama kita telah memberi kebenaran kepada hotel-hotel. Selain daripada itu iaitu 22,000 pemasangan yang telah berlaku di Negeri Sarawak belum dapat diselesaikan lagi.

Jadi, saya minta Jemaah Menteri supaya kita boleh membenarkan sebahagian rakyat untuk mengadakan TVRO, dan sebahagian besar tidak

Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna [Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir]: Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menjawab pertanyaan ini bersama-sama dengan pertanyaan-pertanyaan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan Abdol Mulok Awang Damit yang dijadualkan pada hari ini juga, pertanyaan oleh Yang Berhormat Tuan Ahmad bin Omar pada 22.7.93, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Zihin pada 29.7.93 dan yang Berhormat Che Ibrahim bin Mustafa pada 2.8.93 kerana pertanyaan-pertanyaan dikemukakan adalah mengenai perkara yang sama.

Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna adalah bertanggungjawab menguatkuasakan Perintah Perihal Dagangan (Penggunaan Perbahasaannya 'Halal') 1975. Di bawah perintah ini, penggunaan perbahasaannya 'halal' ke atas makanan adalah tidak diwajibkan. Walau bagaimanapun, sekiranya perbahasaannya tersebut digunakan pada atau berhubung dengan makanan, maka makanan tersebut hendaklah dari jenis yang halal mengikut hukum syarak bagi orang-orang Islam memakannya.

Isu berhubung dengan penggunaan perbahasaannya 'halal' ini sudah lama dan sering diperkatakan. Ia telah sampai ke kemuncaknya apabila pendendahan dibuat oleh media massa tentang terdapatnya bebola ikan yang dikatakan mengandungi daging babi dikeluarkan dan dipasarkan di sekitar Lembah Kelang. Dalam isu ini mulai 23hb Jun hingga 10hb Julai, Kementerian telah membuat pemeriksaan ke atas 2,173 premis yang membuat dan menjual bebola ikan. Dalam pemeriksaan tersebut, sebanyak 393 sample bebola ikan telah diambil untuk dicerakinkan oleh Jabatan

Veterinar dan Jabatan Kimia bagi mengesahkan sama ada bebola tersebut mengandungi daging babi seperti yang didakwa.

Laporan dari Jabatan Veterinar dan Jabatan Kimia telah mengesahkan setakat ini bahawa semua sample yang dianalisa tidak mengandungi daging babi. Oleh yang demikian, tidak ada tindakan undang-undang diambil berhubung dengan bebola ini.

Tuan Yang di-Pertua, bagi syarikat yang menyalahgunakan tanda halal, Kementerian telah dan akan mengambil tindakan undang-undang seperti yang diperuntukkan di bawah Perintah Perihal Dagangan (Penggunaan Perbahasaannya Halal) 1975. Dalam hubungan ini, sejak penubuhan Kementerian ini pada 27.10.1990 hingga 15.7.1993 jumlah kes yang dihasilkan berhubung dengan penggunaan perbahasaannya "halal" adalah 11 kes, dan nilai rampasan berjumlah RM13,707.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian memandang berat isu penggunaan perbahasaannya 'halal' dan tindakan sewajarnya telah, sedang dan akan ambil memastikan perbahasaannya ini tidak disalahgunakan oleh pihak-pihak yang tidak bertanggungjawab. Tindakan pemeriksaan bersama juga dibuat dengan Bahagian Hal Ehwal Islam, Jabatan Perdana Menteri, Kementerian Kesihatan dan Pihak-pihak Berkuasa Tempatan.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah kesan daripada tindakan yang diambil terhadap mereka yang menyalahgunakan tanda 'halal' tersebut. Adakah dapat mengurangkan kes-kes yang berlaku? Yang Kedua, apakah tindakan yang diambil oleh

Kerajaan terhadap mereka yang menjadikannya sebagai bahan fitnah, kerana perlumbaan di dalam pasaran dan perniagaan. Sebagaimana kita tahu, mengharamkan yang halal kesalahan besar, menghalal yang haram juga adalah kesalahan besar. Kadang-kadang digunakan untuk memfitnah kerana perlumbaan di dalam perniagaan. Adakah terdapat kes, dan apakah tindakan yang telah diambil?

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh

Fadzir: Dari satu segi sebagaimana yang telah saya nyatakan dalam pemeriksaan setakat ini dan kajian yang telah dibuat, tidak terdapat barang-barang yang mengandungi daging babi dalam bebola ikan. Namun demikian, publisiti yang luas telah pun diberikan kepada kes ini, saya yakin telah pun sedikit-sebanyak meyakinkan semua peniaga-peniaga di tanah air sama ada menjual bebola ikan ataupun mengendalikan restoran dan sebagainya, tentang peri mustahaknya mereka berhati-hati mengenai sensitiviti agama yang berlainan dalam negara ini. Jadi, inilah saya rasa kesan yang paling baik, yang terhasil dengan kes bebola ikan ini. Dan saya penuh yakin selepas ini orang akan berhati-hati dalam mengendalikan soal makanan.

Begitu juga sebagaimana yang telah dinyatakan oleh pihak Ahli Yang Berhormat, kita telah pun menyiasat dan menghubungi pihak yang mula-mula membuat dakwaan dan beliau telah pun memberi sedikit-sebanyak information kepada kita. Malangnya apabila diperiksa, tidak terdapat bukti.

Tuan Haji Hamzah bin Haji

Mohamed Zain: Soalan tambahan. Oleh kerana sudah timbul persoalan penyalahgunaan perkataan 'halal' ini,

adakah Kerajaan bercadang untuk menentukan satu prosedur tertentu bagi seseorang peniaga yang ingin menggunakan perbendaharaan 'halal' tersebut, iaitu umpamanya Kementerian mempunyai kawalan di atas perkataan ini supaya setiap yang ingin menggunakannya mesti memohon dan ada accreditation dibenarkan oleh Kementerian bagi menggunakan? Kalau tidak, seperti sekarang ini siapa sahaja yang hendak menggunakan perkataan ini boleh menggunakan dan selepas ada komplek baru ditentukan sama ada penggunaan itu betul ataupun tidak.

Keduanya, saya ingin bertanya adakah sebuah restoran yang menjual bermacam-macam makanan, termasuk juga di dalamnya minuman arak yang tidak halal boleh meletakkan perkataan 'halal' di pintu kedainya? Sebagai contoh.

Dato' Abdul Kadir bin Sheikh

Fadzir: Tuan Yang di-Pertua, di dalam perkara ini iaitu soal penggunaan perkataan 'halal' di kedai-kedai, itu adalah dikendalikan oleh berbagai-bagai Jabatan, khususnya pihak Berkuasa Tempatan yang terdapat berpuluh-puluh ratus di mana-mana. Namun demikian, apa yang telah dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu bolehlah difikirkan dan apabila ianya diterima, maka tentang perlaksanaannya hendaklah dikendalikan oleh berbagai-bagai Jabatan, bukan sahaja pihak Kementerian. Lebih-lebih lagi pihak Berkuasa Tempatan.

Saya tidak pasti lagi dan saya tidak pernah ternampak di mana pintu masuk mana-mana restoran ada terletak perkataan 'halal' sedangkan dalam kedai itu dijual arak. Saya sendiri tidak pernah melihat keadaan seperti itu.

SEKOLAH LUAR BANDAR, SARAWAK—PEMBANGUNAN

5. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) di manakah letaknya kelemahan Kementerian dan Jabatan Pendidikan untuk mengatasi masalah pembangunan dan membaik pulih bangunan sekolah dan asrama di luar bandar di Sarawak. Apakah rancangan dan strategi untuk mengatasi masalah ini;
- (b) pernahkah Ketua Setiausaha atau pegawai yang berkuasa di Kementerian dibawa melawat ke sekolah-sekolah di luar bandar Sarawak untuk melihat sendiri 'kandang kambing dan kerbau' yang disebut sekolah di sana. Jikalau tidak, kenapa. Adakah mereka takut dan enggang melihat kenyataan; dan
- (c) adakah Kementerian sedar yang kekurangan kelas, kemudahan dan keselesaan sekolah di luar bandar akan menjejaskan pendidikan dan pembelajaran murid di samping melemahkan semangat guru dan ibu bapa. Dalam rangka panjang akan menjejaskan pendidikan murid luar bandar yang sebilangan besarnya orang Bumiputera.

Timbalan Menteri Pendidikan [Dr. Fong Chan Onn]: Tuan Yang di-Pertua;

- (a) Kementerian Pendidikan memang sedar akan keadaan beberapa buah sekolah di luar bandar di Sarawak yang berada dalam keadaan daif dan usang. Pembangunan dan baikpulih bangunan sekolah dan asrama dibuat agihan mengikut prioriti, keperluan dan keadaan.

Sekolah-sekolah di Sarawak memang diberi perhatian untuk baikpulih. Peruntukan yang besar diagihkan, pada tahun 1992 – sebanyak RM2.3 juta dan tahun 1993 RM4.8 juta di bawah Program Ubahsuai dan Naiktaraf. Program ini dijalankan pada setiap tahun. Dengan tindakan ini diharap Jabatan Pendidikan akan dapat mengatasi masalah tersebut dari masa ke masa.

- (b) Pegawai-pegawai kanan Kementerian Pendidikan memang pernah melawat sekolah-sekolah di luar bandar Sarawak bagi melihat keadaan dan kedudukan sebenar sekolah-sekolah berkenaan. Hasil daripada lawatan tersebut daya usaha untuk membaiki sekolah, menambahkan bilik darjah, dan membina sekolah, asrama dan rumah guru sedang giat dijalankan.
- (c) Kementerian Pendidikan memang menyedari masalah kekurangan kelas yang berlaku di sekolah. Kekurangan kelas bukan sahaja berlaku di sekolah-sekolah luar bandar tetapi juga di sekolah dalam bandar. Untuk mengatasi masalah ini, Kementerian Pendidikan sentiasa mengambil daya usaha ke arah mempertingkatkan kemudahan fizikal sekolah bagi keselesaan murid-murid dan guru-guru. Di antara langkah-langkah yang diambil:—

- (i) Menambah bilangan bilik darjah dari semasa ke semasa;
- (ii) Membina sekolah baru dan bangunan kilat di kawasan yang sangat memerlukannya; dan

- (iii) Menaiktaraf dan membina asrama dan rumah guru di kawasan-kawasan terpencil.

Bagi negeri Sarawak, di bawah Rancangan Malaysia Keenam, sebanyak RM240 juta telah diperuntukkan. Sebahagian besar daripada peruntukan tersebut adalah bagi tujuan menambahkan bilangan bilik darjah dan kemudahan lain sama ada melalui projek gantian atau projek pembinaan sekolah baru.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, kalau saya kata sekolah yang buruk dan usang adalah sangat relatif sekali. Kalau kita duduk di Dewan yang indah ini kita tidak faham apa ertinya, tetapi kalau kita pergi ke kawasan 'rural' Sarawak, barulah kita betul-betul faham. Bahkan banyak guru-guru yang pergi ke sekolah di luar bandar menangis bila sampai kerana keadaannya lebih buruk daripada apa yang dilihat di kampung-kampung, bukannya di bandar. Jadi soalan saya ialah adakah Kementerian mempunyai data-data yang tertentu dan menunjukkan mana-mana sekolah dan di kawasan mana yang patut diambil tindakan. Kalau ada, saya minta 'list' dan – tidak payah beri sekarang – tolong beri list itu dalam masa seminggu atau dua minggu.

Kedua, sudahkah Kerajaan merangka rancangan menyeluruh kerana Timbalan Menteri tadi mengatakan bahawa hanya ada sebuah, dua dalam kawasan saya sahaja? Kalau kita pergi ke sebuah kampung yang bernama Kampung Medan Dua, kita lihat tiang sekolah itu sudah masuk ke dalam sungai dan tidak lama lagi sekolah itu dengan budak-budaknya masuk ke dalam sungai! Di sekolah Meludam, rumahnya tinggi, tinggi asramanya cuma 5 kaki tetapi terdapat 68 orang budak sekolah. Kita

masuk pun rasa menangis. Bau busuk bila kita tidur di dalamnya. Pergi pula ke sekolah Batang Maro, sekolah itu sudah di 'write off' oleh JKR yang mengatakan tidak layak untuk manusia hidup lagi, tetapi sampai sekarang belum lagi dibina. Di sekolah kampung Mudang.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat.....

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Ini semua kampung saya sahaja, belum.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sila kemukakan pertanyaan.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Minta maaf, Tuan Yang di-Pertua, ada emosional sedikit.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, ya.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Kerana disebut ada dua tiga sekolah tadi. Kalau kata banyak sekolah di Sarawak, itu patutlah. Jadi, saya harap jangan pandang kepada kampung saya sahaja. Jangan pandang di kawasan saya sahaja, tetapi pandang tempat lain dan buatkan satu 'task force' untuk mengambil tindakan segera sebelum anak Melayu dan anak bumiputera di kawasan luar bandar dianiaya oleh Kerajaan oleh kerana tidak mendapat pendidikan yang baik.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak ada soalan, dia beri ucapan sahaja!

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, saya ada soalan. Soalannya ialah apakah dibuat 'task force' untuk mengambil data-data sekolah-sekolah yang buruk di luar bandar?

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat kata begini, dia tidak minta hari ini tetapi dia minta dihantarkan data-data dalam dua minggu lagi. Ya, sibu.

Tuan Robert Lay Hoi Chew: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya difahamkan bahawa hanya 20% peruntukan yang diluluskan di atas permintaan 'capital grant' dari Jabatan Pendidikan Sarawak untuk tahun 1992 dan 1993. Walaupun saya telah beberapa kali di Dewan yang mulia ini mendengar jawapan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri Pendidikan yang mengatakan bahawa "tindakan akan diambil untuk membaiki bangunan-bangunan sekolah di luar bandar, khasnya di negeri Sarawak", tetapi sampai sekarang saya nampak.....

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Yang Berhormat, jangan berucap!

Tuan Robert Lay Hoi Chew: Ya, question. Soalannya begini. [*Ketawa*] Saya ingin tahu dari Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah satu jadual yang spesifik untuk memperbaiki situasi bangunan-bangunan sekolah di luar bandar. Janganlah beri jawapan yakni "tindakan akan diambil dengan berat". Saya ini sudah tunggu lama! [*Ketawa*]

Tuan Yang di-Pertua: Ya, adakah satu jadual, Yang Berhormat?

Dr. Fong Chan Onn: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Batang Lupa dan juga dari Sibu yang telah mencerminkan tentang keadaan sekolah-sekolah di kawasan-kawasan mundur di Sarawak. Sememangnya Kementerian Pendidikan, seperti yang telah saya terangkan, bahawa kita bukan sahaja faham dengan keadaan tersebut tetapi

kita juga faham bahawa keadaan tersebut bukan sahaja berlaku di Sarawak tetapi juga di kawasan-kawasan mundur di Semenanjung dan di Sabah juga. Kementerian Pendidikan, mengikut prioriti dan mengikut peruntukan yang kita ada, telah menentukan rancangan untuk menaiktaraf dan membaikpulih sekolah-sekolah tersebut.

Saya boleh memberi jaminan di sini bahawa Kementerian Pendidikan bukan sahaja mempunyai data-data berkaitan dengan kedudukan sekolah-sekolah tersebut, tetapi juga kita selalu mengambil perhatian tentang perkara itu dan kita akan melaksanakan program-program supaya kita boleh menaikkan taraf dan membaikpulih bangunan-bangunan sekolah tersebut. saya boleh memberi jaminan bahawa perkara itu adalah diutamakan oleh Kementerian Pendidikan dan kita memang meminta kerjasama dari Ahli-ahli Yang Berhormat supaya kalau Ahli-ahli Yang Berhormat ada prioriti-prioriti yang difikirkan penting, bolehlah berhubung dengan pegawai-pegawai kita di JPN Sarawak supaya kita bolehlah bersama-sama melaksanakan program menaik taraf dan membaikpulih sekolah-sekolah itu dengan secepat mungkin.

MALAYSIA-EAST ASIA SATELIT—PROJEK

6. Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) rancangan untuk memiliki satelit sendiri yang dijangka siap pada tahun 1994 dan berapakah jumlah sebenar peruntukan untuk projek tersebut; dan
- (b) berapakah jumlah wang yang dibelanjakan oleh Kerajaan setiap tahun untuk membayar sewa transponder PALAPA milik

Indonesia dan adakah ianya relatif dan lebih murah sekiranya kita memiliki satelit sendiri.

Timbalan Menteri Penerangan [Tuan Railey bin Haji Jaffery]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Rancangan untuk memiliki satelit yang dipanggil Malaysia-East Asia Satellite (MEASAT I) merupakan sebuah projek di bawah Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos yang mana dijangka akan dilancarkan pada penghujung tahun 1995. Kos projek tersebut adalah dianggarkan akan menelan belanja lebih kurang RM550 juta.
- (b) Anggaran penyewaan transponder PALAPA milik Indonesia adalah RM2.5 juta setahun untuk TVI sahaja. Adalah dianggarkan penyewaan satelit milik negara masa depan lebih murah daripada penyewaan satelit PALAPA milik Indonesia yang ada sekarang ini.

Dato' Dr. Affifuddin bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Kos RM550 juta ini jikalau dilihat dari segi seimbans lalu ia adalah amat tinggi. Tentu sekali pihak Kementerian telah pun mengira tentang kos "effectiveness"nya. Yang saya ingin tahu apakah "indicator" ataupun petunjuk-petunjuk mengenai dengan kos "effectiveness" ini? Adakah petunjuk ini akan di dalam jangka panjang menguntungkan Kerajaan? Dan juga yang kedua, apakah rancangan-rancangan untuk penggunaan satelit ini hanya tertumpu kepada kegunaan "domestic" sahaja atau adakah rancangan untuk disewakan kepada negara-negara lain dirancang?

Tuan Railey bin Haji Jaffrey: Buat masa ini Kementerian Penerangan menyewa satelit melalui Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos hanya untuk siaran TV1 ke Sabah dan Sarawak sahaja. Manakala TV2, kita masih menggunakan sistem "marine cable" yang mana tidak memerlukan satelit.

Jadi, pada masa hadapan, sudah pasti untuk membuktikan kos "effectiveness"nya penggunaan satelit negara ini, apabila kita merancang untuk menambahkan umpamanya channel televisyen seperti TV4 dan sebagainya dan juga hasrat negara untuk menjadikan Malaysia sebagai pusat "information" pada masa hadapan, juga akan membuka pintu kepada negara-negara di rantau ini untuk menggunakan satelit MEASAT I kepunyaan Malaysia.

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Yang di-Pertua, usaha melancarkan satelit Malaysia sendiri ini memang dialukan kerana kosnya dikawal. Soalan saya ialah bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi butir-butir tentang projek yang dicadangkan itu? Adakah ia dilaksanakan secara penswastan? Jika ya, mana satu syarikat akan diberi hak atas projek ini? Jika kontraktor swasta sudah dikaji untuk melaksanakan projek ini, maka apakah terma-terma dan syarat-syarat? Adakah tender terbuka dipanggil supaya orang tidak selalu menuduh orang yang terlibat dalam "Sri Kuda" akan diberi projek ini sekali lagi?

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos [Dato' Seri S. Samy Vellu]: Tuan Yang di-Pertua, bagi pihak Timbalan Menteri Penerangan dan juga bagi pihak Kementerian saya, saya suka menjawab perkara ini [*Disampuk*] oleh kerana soalan itu ditimbulkan kepada Kementerian lain.

Kos satelit ini ialah sejumlah RM550 juta termasuk kos 'launching' dan juga satelit akan dibina oleh Hugh Aircraft Company daripada United States. Satelit ini mempunyai 12 transponders. Dalam 12 transponders ini, RTM boleh dibenarkan untuk menggunakan satelit dan juga pihak-pihak lain menjalankan perniagaan telekomunikasi di tanah air kita sekarang menggunakan satelit itu.

Satelit ini bukanlah satu projek Kerajaan tetapi Kerajaan telah memberi lesen kepada Binariang Sdn. Bhd. untuk melancarkan satelit ini dan mereka sedang berbincang dengan dua pihak iaitu pihak negara China dan juga pihak negara France. Mengikut mana satu yang kita boleh guna untuk melancarkan satelit itu, satelit itu akan dilancar daripada French New Guinea pada 1995. Inilah keterangan-keterangan berkenaan dengan satelit itu.

Selain daripada itu, pihak Yang Berhormat Timbalan Menteri sudah jelaskan tadi.

Tuan Wong Wing On: Tuan Yang di-Pertua, saya difahamkan bahawa pada tahun yang lalu Kerajaan Malaysia ada sedikit masalah dengan Kerajaan India mengenai ruang angkasalepas untuk menempatkan satelit MEASAT itu. Adakah masalah itu sudah diselesaikan?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, kita telah memohon kepada ITU (International Telecommunication Union) di Washington untuk mendapat lesen dan juga tempat. Jadi, satu telah diluluskan dan satu lagi belum diluluskan oleh kerana sebuah syarikat yang sedang mempunyai satelit telah memindah satelit mereka daripada frekuensi dan spectrum yang mereka ada

sekarang kepada spectrum baru. Oleh kerana itu, kita sedang berbincang dengan beberapa buah negara khasnya Rusia, China dan juga beberapa buah negara lain lagi.

Dua bulan yang lalu iaitu bulan April saya telah melawat ke negara India, bukan ke Madras [*Ketawa*] untuk mengadakan perbincangan dengan Kementerian Telekomunikasi yang mana, beaming of telecom, dengan izin, beaming of the satellite mesti langgar dengan beaming of the Indian satellite. Oleh kerana itu, kita bincang dan pegawai-pegawai sudah memutuskan iaitu kita akan menetapkan satelit kita di tempat yang lain yang mana India akan guna satelit kita untuk transit callsnya. Transit calls untuk pada masa akan datang, Malaysia boleh juga menerima transit calls daripada Amerika Syarikat dan Europe, kemudian hantar kepada India yang mana Malaysia akan dapat keuntungan lebih daripada RM100 juta. Itulah hasil lawatan saya ke India. [*Ketawa*]

JENAYAH REMAJA/ DELINKUENSI JUVANA— LANGKAH-LANGKAH MENGATASI

7. Dr. T. Marimuthu minta Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat menyatakan:—

- (a) apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kementerian untuk mengatasi pertambahan bilangan jenayah remaja dan delinkuensi juvana; dan
- (b) memandangkan keluarga memainkan peranan yang penting dalam mengurangkan masalah-masalah sosial, apakah langkah-langkah yang diambil untuk mewujudkan keluarga penyayang yang lebih bahagia.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat [Tuan Yong Khoon Seng]:

Tuan Yang di-Pertua, masalah delinquensi juvana adalah masalah sosial yang perlu ditangani oleh semua pihak, baik dari segi pencegahannya mahupun pemulihan mereka yang telah terlibat dengan kesalahan jenayah.

Lembaga Penduduk dan Pembangunan Keluarga Negara (LPPKN) menganjurkan berbagai kempen dan projek untuk memfokuskan masyarakat kepada kepentingan keluarga bahagia. Jabatan Kebajikan Masyarakat menyediakan 7 buah Sekolah Tunas Bakti, 5 buah Taman Sri Putri dan 11 buah asrama akhlak di bawah program pemulihan dan melantik 85 Jawatankuasa Kebajikan Juvana Daerah di seluruh negara untuk menjalankan aktiviti pencegahan di daerah masing-masing.

Untuk menjawab soalan (b), seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, usaha dan tanggungjawab mewujudkan masyarakat penyayang menerusi keluarga bahagia ialah tanggungjawab semua peringkat masyarakat termasuk media-massa, swasta dan pelbagai agensi Kerajaan lain.

Kementerian saya memberi keutamaan kepada aspek pencegahan masalah kekeluargaan dan pembangunan keluarga melalui pelbagai program. Salah satunya ialah Program Pembangunan Keluarga yang dilaksanakan oleh LPPKN yang bertujuan untuk membentuk penduduk yang berkualiti melalui pengukuhan institusi keluarga.

Ini dilaksanakan melalui aktiviti-aktiviti penerangan dan pendidikan, latihan, penyelidikan dan perkhidmatan perancang keluarga dan infertility.

Aspek-aspek kekeluargaan yang ditekankan meliputi keibubapaan, perhubungan dan komunikasi keluarga, perkembangan kanak-kanak dan remaja, serta juga kesihatan keluarga. Langkah-langkah ini selaras dengan usaha mewujudkan masyarakat penyayang di mana keluarga yang berdaya tahan memainkan peranan yang utama.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu setakat manakah program “Rumahku Syurgaku” yang saya kira telah dijalankan dapat membendung remaja daripada berkeliaran dan jatuh ke lembah yang tidak baik dan setakat ini adakah rancangan ini menemui sasaran dan kejayaan?

Soalan yang kedua ialah, adakah Kerajaan bercadang untuk memastikan bahawa setiap kawasan-kawasan perumahan, setiap kawasan-kawasan flat dimestikan membina Dewan Serbaguna dan juga kawasan rehat, kawasan rekreasi yang boleh digunakan oleh masyarakat-masyarakat yang hidup di dalam kawasan tersebut untuk mengurangkan masalah yang kita dengar hari ini, iaitu masalah budaya lapuk-lepak. Di Kedah dia panggil lapuk-bujang lapuk ini di kompleks-kompleks membeli-belah dan juga di tempat-tempat awam di kalangan remaja-remaja kerana kalau kita lihat hari ini memang di dalam perancangan ataupun apabila seseorang itu memohon untuk membuat perancangan perumahan, mereka dimestikan mengadakan kawasan lapang. Tetapi kawasan lapang tersebut dibiarkan begitu sahaja, tidak ada aktiviti-aktiviti rekreasi dan kesukanan diadakan. Ini menyebabkan anak-anak muda ini berkeliaran di kawasan-kawasan bandar.

Tuan Yong Khoon Seng: Tuan Yang di-Pertua, “Rumahku Syurgaku” ini adalah satu program yang baru kita

melibatkan agensi-agensi Kerajaan yang lain. Sampai hari ini ia telah berjalan dengan lancar dan saya fikir kita belum mendapat tahu kesannya.

Bagi pendidikan orang awam atau orang ramai, kita telah pun menjalankan banyak aktiviti penerangan di mana ini adalah satu aktiviti pencegahan yang dijalankan oleh pihak LPPKN sahaja. Mereka menjalankan hampir 7,000 aktiviti penerangan melibatkan 3/4 juta peserta. Saya juga berharap, dengan tekanan sosial pada hari ini, kita akan kekalkan institusi keluarga. Ini yang penting sekali dan di sini kita akan utamakan aktiviti-aktiviti kita.

Tuan Ruhanie bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, tadi di dalam jawapan disebutkan bahawa, telah ditubuhkan Jawatankuasa Juvana Daerah. Jadi, saya ingin tahu apakah fungsi dan apakah kuasa-kuasa enforcement yang diberikan kepada Jawatankuasa tersebut.

Yang keduanya, di dalam membantulas masalah juvana ini, sebilangan besar anak-anak remaja mempunyai idol ataupun bintang-bintang pujaan. Jadi, dalam negara kita ini, ramai anak-anak remaja ini yang mempunyai bintang-bintang pujaan mereka. Soalan saya di sini ialah adakah pihak Kementerian akan bergerak dengan secara lebih kreatif, umpamanya dengan menggunakan kumpulan-kumpulan artis remaja — penyanyi-penyanyi remaja untuk berdakwah kepada golongan belia ini mengenai masalah dan bagaimanakah cara-cara untuk menjadi warganegara yang dihajati oleh pihak negara di masa akan datang. Saya rasa golongan-golongan ini lebih appeal daripada umpamanya pegawai Kementerian ataupun kalangan ahli politik, apatah lagi kalau Pembangkang memang tidak

appeal kepada mereka. Jadi apakah pandangan mengenai hal ini?

Tuan Yong Khoon Soon: Tuan Yang di-Pertua, Jawatankuasa Juvana di daerah-daerah masing-masing adalah menjalankan aktiviti pencegahan. Pada waktu ini ada 85 Jawatankuasa, memang ianya belum cukup oleh kerana kita ada lebih banyak daerah-daerah yang perlu ditubuhkan dengan Jawatankuasa.

Untuk menjawab soalan yang kedua, ini adalah satu cadangan yang baik dan kita akan ambil perhatian.

LOJI GAS CECAIR ASLI KEDUA DAN KETIGA—PEMBINAAN DI SARAWAK

8. Puan Hajah Rakibah binti Haji Abdul Manap minta Perdana Menteri menyatakan bilakah kerja pembinaan Loji Gas Cecair Asli Kedua dijangka siap dan mula beroperasi dan memandangkan Kerajaan ada cadangan untuk mendirikan Logi Gas Ketiga, sila nyatakan adakah ianya akan dibina di Semenanjung Malaysia.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Wong See Wah]: Tuan Yang di-Pertua, Loji Gas Cecair Asli Kedua yang terletak di Sarawak dijangka siap dan akan mula beroperasi pada pertengahan tahun 1995. Petronas bercadang hendak membina loji gas asli cecair yang ketiga yang juga akan dibina di Sarawak, bukan di Semenanjung Malaysia.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, rangka pembinaan loji gas yang kedua ini, siapakah atau syarikat manakah yang mengedalikan pem-

binaannya dan bagaimanakah penglibatan tempatan dan juga masyarakat bumi-putera?

Tuan Wong See Wah: Tuan Yang di-Pertua, kos yang dianggarkan akan terlibat di dalam pembinaan loji yang kedua ini adalah lebih kurang RM9.5 ribu juta dan kemudahan yang akan terlibat itu adalah melibatkan yang pertama; loji yang terlibat; kemudahan-kemudahan memproses; dan kapal-kapal tangki. Syarikat-syarikat yang terlibat yang memegang saham untuk projek ini ialah Petronas, Mitshubishi, Shell Belanda dan Kerajaan Negeri Sarawak.

Mengenai kontraktor-kontraktor yang terlibat itu, saya tidak dapat memberikan buat masa sekarang dan saya perlukan masa untuk membekalkan senarai ini.

Mengenai kontraktor-kontraktor bumiputera, ikut sahajalah amalan yang selalu dibuat oleh Petronas.

Puan Hajah Rakibah binti Haji Abdul Manap: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah apa-apa perbezaan di antara cecair gas memasak dengan gas yang akan dihasilkan dari loji gas ketiga dan adakah cadangan untuk membuat PROTON, iaitu kereta nasional kedua dengan menggunakan gas?

Tuan Wong See Wah: Tuan Yang di-Pertua, tak ada bezanya. Antara loji yang pertama, kedua dan ketiga itu, kita akan memproseskan gas yang sama dan sama ada Proton Saga akan menggunakan gas sebagai satu sumber tenaga, itu bukan dalam bidangkuasa saya. Maaf.

CAJ PERKHIDMATAN BANK— CADANGAN MENAIKKAN

9. Puan Lim Lay Hoon minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada

Kementerian akan mempertimbangkan permohonan daripada Persatuan Bank-bank Malaysia untuk menaikkan caj perkhidmatan dan jika ya, sila menyatakan sebabnya.

22.7.93

4. Tuan Lim Guan Eng minta Menteri Kewangan menyatakan;

- (a) keputusan muktamad Bank Negara tentang cadangan Bank-bank perdagangan mengenakan bayaran perkhidmatan ke atas para pengguna;
- (b) sama ada beliau sedar rancangan ini akan menaikkan kadar inflasi, membawa beban yang berat di kalangan golongan tidak berada dan menjejaskan usaha Kerajaan menggalakkan simpanan yang lebih besar di kalangan rakyat;
- (c) adakah benar bank-bank perdagangan akan membuat keuntungan besar sebanyak RM500 juta dari bayaran perkhidmatan ini dan kalau tidak, apakah jumlah yang akan dikutip oleh pihak bank; dan
- (d) adakah bank akan mengalami kerugian atau keuntungan mereka akan merosot kalau bayaran perkhidmatan ini tidak dikenakan dan tidak rasional meluluskannya.

27.7.93

19. Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada benar atau tidak Bank Negara Malaysia akan mengenakan caj perkhidmatan seperti

penyelenggaraan akaun semasa, akaun simpanan, kad ATM dan sebagainya:

- (a) jika ya, apakah kewajarannya;
- (b) sama ada cadangan itu akan ditarik balik; dan
- (c) sejauh manakah caj tersebut tidak mendorong kepada inflasi atau bebanan kepada para pengguna.

2.8.93

41. Tuan Tan Kok Wai minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada cadangan caj perkhidmatan oleh bank-bank perdagangan dalam negara tidak boleh dielakkan. Jika benar, apakah justifikasi bagi bank-bank tersebut mengenakan caj baru. Juga nyatakan pelbagai jenis caj perkhidmatan dan kadar masing-masing seperti yang dicadang kepada Bank Negara oleh Persatuan-persatuan Bank di Malaysia.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana pertanyaan berkaitan perkara yang sama telah dibangkitkan oleh 3 Ahli Yang Berhormat yang lain, iaitu Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka yang dijadualkan dijawab pada 22 Julai 1993; Ahli Yang Berhormat dari Tumpat pada 27 Julai 1993; dan Ahli Yang Berhormat dari Sungai Besi pada 2 Ogos, saya mohon untuk menjawab pertanyaan-pertanyaan itu serentak sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, buat masa ini Kerajaan tidak bercadang untuk menimbangkan permohonan daripada Persatuan-persatuan Bank-bank dalam Malaysia untuk menyemak semula caj

perkhidmatan bank kerana Bank Negara sendiri sedang merangka suatu pakej peraturan urusan bank yang komprehensif dan lebih adil kepada semua pihak tanpa membebankan pengguna-pengguna kecil.

Peraturan baru ini akan memberi tumpuan ke atas aspek-aspek seperti berikut:—

- (i) kaedah pengiraan kadar faedah pinjaman yang berasaskan kepada baki bulanan, dengan izin, monthly rest;
- (ii) mengurangkan subsidi bersilang, dengan izin, cross subsidization yang pada masa ini memberi faedah kepada pengguna-pengguna besar kerana perkhidmatan yang digunakan oleh mereka seperti perkhidmatan pengeluaran cek adalah percuma dan kos perkhidmatan itu diserapkan oleh pihak bank dalam kos overheadnya.

Dengan menghapuskan subsidi bersilang itu kos overhead bank boleh dikurangkan dan diharapkan seterusnya boleh mengurangkan kadar Berian Pinjaman Asas ataupun BLR; dan ketiga, pengguna-pengguna kecil akan diberi keistimewaan dengan membenarkan mereka menggunakan sejumlah tertentu transaksi tanpa dikenakan bayaran.

Pakej baru yang sedang dirangka oleh Bank Negara itu akan memperbetulkan ketidakseimbangan yang wujud dalam urusan perkhidmatan bank pada masa ini tanpa menjejaskan golongan pengguna-pengguna kecil.

Tuan Lim Guan Eng: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak

bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada di antara rangka baru yang akan digubal oleh Bank Negara termasuk juga tentang kiraan insurans. Kerana buat masa kini peminjam-peminjam rumah terpaksa membayar insurans api dengan menggunakan syarikat insurans yang ditentukan oleh bank dan rebate yang diberikan tidak dipulangkan atau dikembalikan keseluruhannya kepada peminjam tetapi diambil sebahagian besarnya oleh bank. Ini saya rasa merupakan satu keuntungan yang tidak adil yang diperolehi oleh bank dan juga tentang bayaran guaman. Bolehkah ia dibahagikan 50% - 50% di antara bank dan peminjam dan bukan seperti yang dibuat sekarang semuanya diserapkan kepada peminjam?

Kedua, sebelum pihak Bank Negara meluluskan rangka skim bayaran baru bolehkah perundingan diperolehi daripada para pelanggan khususnya Persatuan-persatuan Pengguna supaya menjamin bahawa kepentingan pengguna dipertahankan?

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menjawab dengan mengatakan bahawa kita akan memperbetulkan ketidakseimbangan yang wujud dalam urusan perkhidmatan bank pada masa ini. Perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat mengenai hal insurans itu pun adalah dalam bidang pertimbangan pihak Bank Negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyebut tentang monthly rest. Ini adalah di antara perkara-perkara yang sering dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka. Itu pun sudah mendapat pengamatan yang begitu terperinci untuk diputuskan dalam masa sebulan dua ini.

Tuan Yang di-Pertua, kita hendak pastikan bahawa Kerajaan tidak rela untuk dituduh bahawa Kerajaan hendak merelakan bank mendapat keuntungan yang begitu besar sehinggakan tidak berlaku keadilan dari segi perkhidmatan untuk pengguna-pengguna kecil-kecilan. Jadi, Bank Negara saya memberi jaminan akan mengambil pandangan dari masyarakat pengguna.

Tuan Abdul Malek bin Munip: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak tanya mengenai caj perkhidmatan. Bolehkah faedah yang dikenakan ke atas pinjaman itu dirujuk sahaja sebagai bayaran caj atau kos perkhidmatan? Sekurang-kurangnya ia mengelakkan masalah riba yang sering disebut-sebut oleh Kerajaan Kelantan.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat dari Muar, saya percaya sama-sama mengikuti apa yang telah dibuat oleh pihak Kementerian Kewangan kebelakangan ini dan juga apa yang dilaung-laungkan oleh pihak parti PAS di Kelantan. Yang saya maklum ialah parti PAS Kelantan hanya melaung-laungkan tentang hal-hal berkaitan dengan Islam tetapi tidak mampu untuk melaksanakannya.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat dari Muar boleh pergi ke bank di Muar merujuk kepada sebahagian daripada Bank di Muar itu untuk mendapatkan kemudahan perbankan tanpa faedah, tanpa riba. Ini adalah hukum tuhan yang diterjemahkan di peringkat perlaksanaan melalui sistem bank yang ada.

KELAB GOLF PERKHIDMATAN AWAM—KEAHLIAN

10. Tuan Wee Choo Keong minta Perdana Menteri menyatakan:—

- (a) sama ada Ahli Parlimen adalah layak untuk menjadi Ahli Kelab Golf Perkhidmatan Awam (KGPA). Jika ya, berapakah yuran keahliannya. Jika tidak, sila berikan sebab-sebab sepenuhnya kenapa tidak;
- (b) berapakah harga tepat seekar tanah di Bukit Kiara yang mana telah dijual oleh DBKL kepada Jabatan Perkhidmatan Awam atau kepada KGPA untuk membina kelab golf;
- (c) nama-nama semua kontraktor-kontraktor yang besar untuk menjalankan projek padang golf KGPA; dan
- (d) sama ada projek pembinaan padang golf di KGPA telah diberikan secara tawaran terbuka (open tender). Jika ya, sila berikan nama-nama kontraktor-kontraktor dan harga tawaran (tender price) masing-masing. Jika tiada tawaran terbuka, sila berikan sebab-sebabnya kenapa tidak.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Drs. Suleiman bin Mohamed]: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Keahlian Kelab Golf Perkhidmatan Awam (KGPA) pada amnya terbuka kepada semua kategori pegawai/kakitangan perkhidmatan awam yang sedang berkhidmat/bersara dengan Perkhidmatan Awam di peringkat Persekutuan, Negeri, Pihak Berkuasa Tempatan dan Badan-badan Berkanun. Dengan itu Ahli-Ahli Parlimen adalah tidak layak untuk menjadi ahli KGPA kerana tidak tergolong di dalam kategori yang disebutkan tadi.

- (b) Tanah KGPA adalah kepunyaan Kerajaan Persekutuan dan masih lagi di atas nama Pesuruhjaya Tanah Wilayah Persekutuan.
- (c) Dua kontraktor utama yang menjalankan projek Padang Golf KGPA ialah:—
 - (i) Syarikat Instangreen Sdn. Bhd. untuk pembinaan padang golf; dan
 - (ii) Syarikat Johawaki Sdn. Bhd. untuk pembinaan Rumah Kelab.
- (d) Projek pembinaan padang golf diberikan secara rundingan terus oleh pihak kelab setelah mengkaji latar belakang syarikat tersebut. Harga kontrak yang ditawarkan ialah RM18 juta untuk 18 lubang (Fasa 1) termasuk kerja-kerja tambahan dan RM3.74 juta untuk tambahan 9 lubang (Fasa 2) yang sedang di dalam pembinaan.

Pembinaan Rumah Kelab telah ditawarkan secara tawaran terhad kepada 6 kontraktor. Bagaimanapun hanya 2 sahaja yang mengemukakan tawaran iaitu:—

- (i) Jahawaki Sdn. Bhd. dengan harga RM 4.6 juta.
- (ii) Pernas Construction dengan harga RM5.87 juta. Kerja ini tidak ditawarkan secara terbuka kerana ia merupakan projek 'turnkey' di mana keenam-enam kontraktor adalah berdaftar dengan Kementerian Kewangan. Mereka dikehendaki membuat cadangan untuk reka bentuk dan membinanya sekali.

Tuan Wee Choo Keong: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Timbalan Menteri memberitahu bahawa projek ini diberi kepada syarikat-syarikat yang tertentu, tidak melalui tender terbuka. Saya hendak tahu sama ada sekarang oleh kerana kita sering dimaklumkan bahawa projek-projek Kerajaan diberi secara rundingan terus antara syarikat dengan Kerajaan. Sama ada ini satu dasar yang baru oleh Kerajaan Barisan Nasional?

Soalan kedua, saya ingin tahu bahawa adakah Ahli-Ahli Parlimen atau pun Menteri-Menteri dijemput menjadi ahli Kelab Golf Perkhidmatan Awam pada masa sekarang ataupun masa akan datang?

Dato' Drs. Suleiman bin Mohamed: Untuk soalan yang kedua, pada masa ini pihak Kelab KGPA belum membuat sebarang tawaran ataupun jemputan kepada Ahli Parlimen atau Menteri Kabinet.

Bagi Jawapan yang pertama, rundingan terus bukanlah satu dasar yang baru. Memang terdapat precedent pada masa-masa yang lalu dan ini adalah bergantung kepada prestasi syarikat termasuk pengalaman, kemahiran yang mencukupi dan kakitangan serta pengurusan dan latar belakang syarikat yang mempunyai keteguhan dari kewangan.

PENDATANG TANPA IZIN— JUMLAH

11. Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed minta Menteri Dalam Negeri menyatakan berapakah jumlah pendatang tanpa izin yang dapat dikesan di seluruh negara dan daripada negara manakah kebanyakan mereka itu datang.

Setiausaha Parlimen Kementerian Dalam Negeri [Tuan Ong Ka Ting]:

Tuan Yang di-Pertua, jumlah pendatang tanpa izin (PTI) yang dikesan melalui tangkapan di seluruh negara, sejak tahun 1991 hingga bulan April 1993 ialah 95,681 orang. Kebanyakan mereka yang ditangkap itu adalah warganegara Indonesia iaitu seramai 77,096 orang.

Tuan Wong Wing On: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya sebulan lalu saya bagi pihak Pemuda DAPlah, melawat negeri Nepal. Parlimen mereka sudah hangat berbahas dengan pendatang-pendatang tanpa izin mereka dari Nepal itu yang masuk Malaysia dan masih ditahan oleh pihak Imigresen Malaysia. Soalan saya ialah yang pertama, berapa ramaikah warganegara Nepal yang ditahan kerana masuk ke Malaysia tanpa izin dan apakah Kerajaan akan buat dengan serta merta untuk menghubungkan Kerajaan negeri Nepal untuk menghantar balik atas alasan kemanusiaan kerana ini jika tidak dibuat dengan secepat mungkin, mungkin wujud salah faham di antara dua negara?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, mengikut rekod Imigresen pada masa ini, terdapat 162 orang Nepal yang masih ditahan di beberapa buah depot Imigresen. Pada masa kini, peraturannya apabila seseorang pendatang tanpa izin ditahan, tidak kiranya dia datang dari negara yang mana, peraturan adalah sama, iaitu yang terlebih dahulu, mereka mesti memastikan semua yang ditahan itu mempunyai dokumen perjalanan yang sah ataupun passport ataupun dokumen lain yang dikeluarkan oleh kedutaan negara itu ataupun saluran yang lain daripada negara yang berkenaan. Tanpa dokumen perjalanan yang sah, Kerajaan kita tidak boleh hantar mereka balik kepada negara asal. Itu adalah merupakan satu jalan yang wajib.

Yang kedua, pihak penguasa juga cuba menghubungi kedutaan mereka untuk menghubungi keluarga ataupun saudara mereka untuk menolong ataupun kedutaan menolong membiayai perbelanjaan perjalanan, terutamanya dari segi tambang tiket penerbangan. Kalau sekiranya Kerajaan menanggung semua perbelanjaan tambang tiket itu, katalah kita tahan 10,000 orang satu hari, Kerajaan kita kena beli 10,000 tambang tiket untuk menghantar mereka pulang. Saya rasa ini tidak akan jadi praktikal dan ini akan galakkan lebih ramai lagi datang supaya mereka boleh balik dengan free. Itulah keadaan sekarang.

Tuan Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Yang di-Pertua, saya tentu percaya bahawa Kementerian Dalam Negeri telah membuat kajian. Apakah sebabnya pendatang-pendatang tanpa izin ini masuk ke Malaysia secara haram sedangkan kita telah melonggarkan kemasukan pekerja-pekerja asing bagi menampung masalah kekurangan tenaga pekerja di dalam negara kita ini? Dan saya ingin tahu juga berapa ramai pendatang-pendatang tanpa izin dan pendatang-pendatang asing yang terlibat dalam kes-kes jenayah di tanah air kita ini?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, ada beberapa faktor yang dapat kita kaji dan kemungkinan besar, salah satu sebabnya ialah ada majikan yang sanggup mengupah mereka itu secara haram. Walaupun tidak sah, mereka masih sanggup mengambil mereka itu kerja secara tidak sah, dan ini saya akan mengambil kesempatan untuk menyeru dan memberikan amaran kepada semua mereka, terutamanya majikan yang selama ini tidak berkerjasama dengan Kerajaan, bahawa tindakan tegas akan dijalankan terhadap mereka.

Faktor-faktor yang lain adalah mereka ini ada yang masuk melalui bantuan rakan-rakan yang lain yang pernah datang ke negara ini dan balik. Ada juga kemungkinan sendiket-sendiket yang cuba membantu. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, baru-baru ini Kerajaan ataupun pihak berkuasa telah pun menahan dan diletakkan di bawah Akta Kediaman Terhad adalah seramai 7 orang yang kita percayai terlibat dalam sendiket membawa mereka masuk. Ada juga faktor-faktor yang lain dan saya rasa saya beri utama sahaja.

Yang kedua, berapakah daripada mereka itu terlibat dalam kegiatan jenayah. Mengikut anggaran pihak Polis selama ini, secara purata, antara 2% hingga 3% penjenayah di negara kita ini adalah pendatang tanpa izin. Ini bermakna 97% adalah orang kita sendiri.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukuplah.

[Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 2 dan 12 hingga 70 adalah diberi di bawah ini]

AMANAH SAHAM BUMIPUTERA—BANTUAN TANPA FAEDAH DIPOLITIKKAN

2. Tuan Micheal Asang minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) bilangan pemohon skim pinjaman tanpa faedah Amanah Saham Bumiputera (ASB) bernilai RM5,000 seorang yang diluluskan untuk rakyat bumiputera yang miskin di seluruh negara sejak Januari 1993 hingga Jun 1993;

- (b) sama ada sedar atau tidak bantuan pinjaman ASB ini telah dipolitikkan dan diberikan hanya kepada ahli-ahli atau pemohon dari parti-parti tertentu sahaja di negeri Sabah; dan
- (c) jika ya, adakah ini akan menjejaskan matlamat asal skim ini yang mana sasarannya adalah kepada kaum bumiputera yang miskin.

Tuan Abdul Ghani bin Othman:

- (a) Bilangan pemohon Skim Pinjaman Amanah Saham Bumiputera untuk Program Pembangunan Rakyat Termiskin (ASB-PPRT) yang diluluskan bagi tempoh Januari 1993 hingga Jun 1993 adalah sebanyak 16,650 melibatkan berjumlah RM83.2 juta. Jumlah keseluruhan yang diluluskan semenjak skim ini dilancarkan sehingga 29hb. Julai, 1993 ialah RM497,085,000 melibatkan 99,417 keluarga termiskin.
- (b) Kemudahan pinjaman ASB-PPRT ini ditawarkan kepada semua bumiputera di Semenanjung, Sabah dan Sarawak bagi tujuan meninggikan taraf ekonomi mereka tanpa mengira fahaman politik. Oleh kerana itu, sangkaan golongan tertentu sahaja menikmati skim ini adalah tidak benar.

**BPR—SIASATAN KE ATAS
YAB KETUA MENTERI
MELAKA**

12. Tuan Lim Guan Eng minta Perdana Menteri menyatakan tindakan yang

diambil oleh Badan Pencegah Rasuah (BPR) terhadap aduan saya terhadap Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Melaka, Tan Sri Abdul Rahim Tamby Chik, pada 21hb. April, 1993 dan 22hb. Mei, 1993 tentang pengumpulan harta luar biasa sebanyak RM24.11 juta serta Ahli EXCO Negeri Melaka, Datuk Gan Boon Leong dan Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, Dato' Seri Ling Liong Sik pada 21hb. April, 1993 dan 25hb. Jun, 1993 dan:

- (a) sama ada BPR telah menyoal-siasat mereka dan kalau ya, bila, kalau tidak, mengapa; dan
- (b) sama ada beliau sedar bahawa Hotel Ayer Keroh d'Village berharga RM20 juta yang dirasmikan oleh beliau di Melaka pada bulan April, tahun ini adalah milik Tan Sri Abdul Rahim.

Tuan Othman bin Abdul [Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri]: Badan Pencegah Rasuah (BPR) sedang menyoal-siasat kes pertama yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat berkenaan iaitu berhubung dengan dakwaan pengumpulan harta luarbiasa sebanyak RM24.11 juta oleh Ketua Menteri Melaka.

Kes kedua pula iaitu dakwaan terhadap Yang Berhormat Datuk Gan Boon Leong yang diberikan plat nombor kereta dengan membuat bayaran yang sama dengan permohonan tender tertinggi yang dibuat oleh pihak lain serta dakwaan yang menyatakan Ahli EXCO berkenaan menyalahgunakan kuasa berhubung dengan pemberian projek kepada syarikat yang beliau berkepentingan, juga sedang disiasat oleh BPR.

Memandangkan ketiga-tiga kes di atas sedang disiasat, maka maklumat

lanjut berhubung dengan kes-kes tersebut tidak boleh diumumkan kerana ianya masih di peringkat rahsia.

Menyentuh tentang soalan terakhir, pihak BPR tidak menerima apa-apa laporan tentangnya.

CUKAI PENDAPATAN— PENDAKWAAN KE ATAS PEMBAYARAN YANG INKAR

13. Tuan Mohamed Khaled bin Nordin minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) berapa banyakkah borang penilaian cukai pendapatan yang tidak dikembalikan pada tahun lepas; dan
- (b) daripada jumlah tersebut, berapa ramai yang telah didakwa dan berapa banyakkah denda yang telah dipungut oleh Kerajaan.

Tuan Abdul Ghani bin Othman:

- (a) Untuk makluman Ahli-Ahli Yang Berhormat, jumlah Borang Nyata Cukai Pendapatan yang tidak dikembalikan kepada Jabatan Hasil Dalam Negeri pada tahun lepas iaitu bagi tahun taksiran 1992 adalah berjumlah 470,115.
- (b) Daripada jumlah tersebut, sebanyak 4,685 kes telah didakwa di mahkamah dan denda yang telah dikenakan oleh mahkamah adalah berjumlah RM908,696. Jumlah kes yang telah dikompaun adalah 10,007 dan bayaran kompaunnya berjumlah RM1,894,581.

SAINS DAN TEKNOLOGI—TAHAP PENCAPAIAN DAN KESAN KE ATAS ALAM SEKITAR

14. Tuan Lau Dak Kee minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan sejauh manakah Kementerianya tercapai menggunakan sains dan teknologi baru untuk meningkatkan pengeluaran, memperbaiki produk dan perkhidmatan dan mengurangkan kesan buruk ke atas alam sekitar, dan berapa peruntukan pembangunan telah, dan akan diberi kepada setiap negeri termasuk negeri Perak di bidang pertanian, perindustrian, sosial ekonomi dan infrastruktur bagi RM5 dan RM6.

Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar [Datuk Law Hieng Ding]: Dari segi pencapaian dalam penggunaan sains dan teknologi baru, Kementerian dan Majlis Penyelidikan dan Kemajuan Sains Negara (MPKSN) setakat ini telah memberi penumpuan kepada aktiviti-aktiviti yang boleh membina keupayaan untuk meningkatkan pengeluaran, memperbaiki produk dan perkhidmatan. Kementerian telah menggembelingkan penglibatan industri dan institusi-institusi penyelidikan, termasuk universiti di seluruh negara melalui penubuhan kumpulan-kumpulan kerja di dalam bidang-bidang teknologi utama seperti berikut:

- (i) Teknologi Pembuatan Termaju
- (ii) Bahan-bahan Termaju
- (iii) Bioteknologi
- (iv) Mikro Elektronik dan Teknologi Maklumat
- (v) Tenaga

Beberapa institusi penyelidikan seperti SIRIM, MIMOS dan universiti-universiti terlibat dalam menjalankan penyelidikan dalam bidang-bidang tersebut. Di samping itu, program-program kerjasama antarabangsa juga dilaksanakan bagi tujuan latihan dan pemindahan teknologi.

Berhubung dengan kesan ke atas alam sekitar, institusi-institusi seperti PORIM, RRIM dan SIRIM mempunyai program-program penyelidikan tertentu untuk mengurangkan kesan sains dan teknologi terhadap alam sekitar. PORIM, umpamanya, telah menghasilkan beberapa kaedah menghadkan pencemaran dari hasil buangan kilang kelapa sawit. Institut Penyelidikan Getah Malaysia berjaya mengurangkan sisa buangan toksid daripada kilang pemerosesan getah dan SIRIM pula berjaya mewujudkan teknologi berkaitan penggunaan semula sekam padi yang mana secara tidak lansung mengatasi masalah pembuangan sisa kilang padi tersebut. Dimaklumkan juga bahawa SIRIM dan Japan International Cooperation Agency (JICA) sekarang ini sedang melaksanakan Program Kerjasama Tenikal Alam Sekitar untuk mengesan punca pencemaran dari industri-industri di negara ini. Program ini memberi penumpuan kepada pencemaran logam berat (heavy metal) dan juga teknik pengolahannya secara biologi.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peruntukan pembangunan yang diluluskan bagi sains dan teknologi di bawah Rancangan Malaysia Kelima dan Rancangan Malaysia Keenam adalah diagihkan mengikut bidang-bidang utama dan bukan mengikut negeri.

Jumlah peruntukan untuk sains dan teknologi bagi sektor pertanian,

perindustrian, sains sosial dan infrastruktur pembangunan sains dan teknologi di bawah Rancangan Malaysia Kelima ialah RM468 juta dan di bawah Rancangan Malaysia Keenam ialah RM1,021.9 juta.

LESEN PENGANGKUTAN— PERMOHONAN SOUTH JOHORE AMALGAMATED HOLDING

15. Tuan Chiang Heng Kai minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:—

- (a) tarikh permohonan Perpindahan Lesen Pengangkutan MPP kepada South Johore Amalgamated Holding Berhad dan tarikh penolakannya;
- (b) sebab-musabab permohonan ini ditolak dan mengapa mengambil masa begitu panjang untuk membuat keputusan;
- (c) sama ada beliau menerima sebarang rayuan. Jika ya, sebutkan butir-butir; dan
- (d) sama ada beliau sedar bahawa perkara ini telah mengakibatkan kesulitan dan sungutan 400 pekerja yang berkenaan dan penumpang-penumpang. Jika ya, apakah tindakan sedang diambil untuk mengatasi kesulitan dan sungutan itu.

Menteri Perusahaan Awam [Dato' Mohamad Yusof bin Haji Mohamed Nor]:

- (a) Tarikh permohonan Perpindahan Lesen Pengangkutan MPP kepada South Johore Amalgamated Holding Berhad ialah pada 9.11.92. Pada 7hb. April, 1993, LPKP

telah menangguhkan keputusan permohonan tersebut untuk kajian lanjut dan pada 7.6.1993, permohonan tersebut ditolak.

- (b) Permohonan tersebut ditolak kerana pindah milik lesen kenderaan perdagangan adalah melanggar peruntukan Seksyen 39(1), Akta LPKP 1987 yang berbunyi berikut:—

39(1) “Tertakluk kepada sub-seksyen (4), lesen yang diberi di bawah Akta ini, hendaklah menjadi khas untuk pemegangnya, dan tidak boleh dipindah milik atau diserahkan hak.”

Untuk makluman Yang Berhormat LPKP terpaksa mengambil masa untuk meneliti segala aspek perundangan sebelum sesuatu permohonan pindah milik lesen diputuskan.

- (c) LPKP ada menerima dua surat rayuan masing-masing pada 8hb. Februari, 1993 dan 9hb. April, 1993, meminta supaya pemindahan milik lesen diluluskan segera. Walau bagaimanapun, oleh sebab LPKP terpaksa mematuhi peruntukan undang-undang, pihak MPP telah dinasihatkan supaya meminta pihak South Johore Amalgamated Holding Bhd. supaya memohon lesen baru untuk laluan terbabit pada 26hb. Jun, 1993.
- (d) Kementerian saya sememangnya sedar bahawa perkara ini telah mengakibatkan kesulitan kepada pekerja syarikat. Oleh itu, LPKP sedang memproses permohonan baru yang dikemukakan pada 13.7.1993 dengan keutamaan.

MAHKAMAH RAYUAN— PENUBUHAN

16. Tuan R. Karpal Singh minta Menteri undang-undang menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk menubuhkan Mahkamah Rayuan. Kalau begitu, nyatakan sebab-sebab untuk kelewatan.

Menteri Di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang Malaysia [Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar]: Kerajaan telah pun memutuskan secara prinsip bahawa suatu Mahkamah Rayuan diwujudkan untuk mendengar rayuan daripada perbicaraan di Mahkamah Tinggi dan Mahkamah-mahkamah Rendah yang lain. Dengan ini, peluang untuk membuat rayuan dua kali ke mahkamah yang lebih tinggi, akan diwujudkan demi mempertahankan prinsip keadilan.

Kerajaan sedang dalam proses menentukan struktur dan bidangkuasa yang sesuai bagi Mahkamah Rayuan tersebut dan dalam konteks rancangan yang lebih luas, tindakan akan diambil untuk mengkaji semula bidangkuasa semua peringkat mahkamah ke arah melicinkan penyelesaian kes-kes yang dihadapkan ke mahkamah serta menjamin mutu keadilan kepada masyarakat.

Soal kelewatan menubuhkan Mahkamah Rayuan tidak timbul oleh kerana kajian terhadap isu-isu yang terlibat termasuk implikasinya dari segi kewangan, sumber tenaga dan kemudahan fizikal dan pindaan-pindaan kepada Perlembagaan “Court Judicature Act” dan lain-lain mengambil masa.

UMAT ISLAM BOSNIA— TINDAKAN MEMBANTU

17. Dr. Sanusi bin Daeng Mariok minta Menteri Luar Negeri menyatakan:—

- (a) segala tindakan yang diambil membantu umat Islam Bosnia;
- (b) apakah Kerajaan berpuashati dengan langkah Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB) mengenai isu Bosnia. Sekiranya tidak, apa usaha Kerajaan seterusnya di badan dunia itu; dan
- (c) bersediakah Kerajaan mengambil tindakan kententeraan tanpa perlu diminta oleh PBB bagi membantu umat Islam Bosnia.

Menteri Luar Negeri [Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi]: Malaysia telah mengambil beberapa tindakan untuk membantu umat Islam Bosnia. Tindakan-tindakan yang diambil adalah:—

- (a) (i) Menubuhkan satu “Jawatankuasa Penyelaras Bantuan kepada Rakyat Bosnia”

Jawatankuasa ini adalah diselenggarakan oleh Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat. Ianya bertanggungjawab menguruskan bantuan kewangan di bawah Tabung Bosnia. Jawatankuasa ini juga bertanggungjawab membawa masuk rakyat Bosnia ke Malaysia di bawah penempatan sementara. Sehingga kini terdapat lebih kurang 280 orang rakyat Islam Bosnia yang dibawa masuk di bawah program penempatan sementara.

- (ii) Jamuan Makan Amal Anjuran PERWAKILAN

Sebanyak RM600,000 telah dikutip dalam Jamuan Makan

Malam yang dianjurkan oleh PERWAKILAN pada 2hb. Disember, 1992. Keseluruhan wang yang telah dikutip itu didermakan kepada Pejabat Pelarian Bosnia di Zagreb.

- (iii) Bantuan kewangan dari Kerajaan Malaysia. Kerajaan Malaysia telah menderma sejumlah US\$500,000 kepada Kerajaan Bosnia-Herzegovina melalui wakil khas Presiden Bosnia-Herzegovina.

Di samping itu, Malaysia juga telah menjanjikan derma sebanyak US\$5 juta kepada Kerajaan Bosnia-Herzegovina semasa Mesyuarat Menteri-Menteri Luar Negeri OIC di Karachi pada bulan April 1993.

- (iv) Penghantaran Tentera Pengaman.

Malaysia bersama-sama dengan beberapa negara-negara Islam anggota OIC telah bersetuju untuk menghantar satu pasukan tentera pengaman untuk melindungi masyarakat Islam Bosnia.

- (b) Kerajaan tidak perpuas hati dengan langkah Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB) dalam menangani isu Bosnia. Malaysia sedang berusaha, melalui Pertubuhan OIC dan Pergerakan Negara-negara Berkecuali (NAM), untuk mempengaruhi anggota-anggota PBB untuk mencari penyelesaian di Bosnia.
- (c) Segala tindakan kententeraan yang akan diambil oleh Malay-

sia bagi membantu umat Islam Bosnia akan hanya dilakukan di bawah naungan PBB dan selepas mendapat kebenaran dari Badan tersebut.

PENGEMIS—KEBERKESANAN OPERASI BERSEPADU PENGEMIS II

18. Tuan Haji Mahbud bin Haji Hashim minta Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat menyatakan:

- (a) hasil 'Operasi Bersepadu Pengemis II'; dan
- (b) apakah langkah seperti ini berkesan untuk menghapuskan pengemis yang kebanyakannya berada di Jalan Tunku Abdul Rahman, Jalan Raja Bot, Jalan Chow Kit, Jalan Raja Laut, Jalan Sultan Mohamad, Jalan Tun H. S. Lee, Jalan Bukit Bintang, Jalan Pudu dan Jalan Benteng.

Tuan Yong Khoon Seng:

- (a) Hasil dari 'Operasi Bersepadu Pengemis II' adalah mengalakkan. Sebanyak dua serbuan pengemis telah diadakan iaitu pada 27.5.1993 dan 28.5.1993 di mana 99 orang pengemis telah dapat ditangkap terdiri dari 18 orang pengemis tempatan dan 81 orang pengemis asing.
- (b) Masalah pengemis tidak dapat dihapuskan sama sekali selagi rakyat ini terus memberi sedekah kepada mereka. Namun demikian, serbuan pengemis yang dilaksanakan melalui 'operasi Bersepadu Pengemis II' telah berjaya mengurangkan masalah pengemis di sekitar Jalan Tuanku Abdul

Rahman, Jalan Raja Bot, Jalan Chow Kit, Jalan Raja Laut, Jalan Sultan Mohamad, Jalan Tun H. S. Lee, Jalan Bukit Bintang, Jalan Pudu dan Jalan Benteng.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Jabatan Kebajikan Masyarakat Wilayah Persekutuan juga mempunyai pasukan petugas yang sering membuat rondaan di sekitar bandaraya Kuala Lumpur untuk mengurangkan masalah pengemis.

AIDS/HIV—LANGKAH PENCEGAHAN

19. Dato' Haji Mohd Zihin bin Haji Mohd. Hassan minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) jumlah pesakit-pesakit membawa HIV bagi tahun 1991, 1992 dan hingga 30.6.1993;
- (b) pecahan negeri-negeri di mana penyakit-penyakit tersebut didapati;
- (c) berapa ramai yang sudah meninggal dunia; dan
- (d) langkah-langkah Kementerian menghindarkan penyakit Aids dan pencegahannya.

Timbalan Menteri Kesihatan [Dato' Mohd. Farid bin Ariffin]:

- (a) Jumlah pesakit-pesakit membawa HIV yang dilaporkan di Kementerian Kesihatan bagi tahun 1991 adalah 1,686, tahun 1992 adalah 2,417 dan sehingga 30.6.1993 adalah 1,245. Jumlah keseluruhannya adalah 6,225.

- (b) Pecahan mengikut negeri-negeri di mana penyakit tersebut didapati adalah seperti berikut:—

<i>Negeri</i>	<i>Jumlah Jangkitan HIV</i>
1. Perlis	68
2. Kedah	375
3. Pulau Pinang	159
4. Perak	357
5. Selangor	691
6. Wilayah Persekutuan	879
7. Negeri Sembilan	471
8. Melaka	111
9. Johor	1,389
10. Pahang	553
11. Terengganu	645
12. Kelantan	451
13. Sabah	7
14. Sarawak	69

- (c) Bilangan mereka yang telah meninggal dunia adalah 55 orang.

- (d) Langkah-langkah Kementerian bagi menghindarkan dan mencegah penyakit AIDS termasuklah memberi pendidikan kesihatan termasuk kepada murid-murid sekolah, menggalakan pendidikan agama, moral dan nilai-nilai baik seperti yang dianjurkan oleh institusi tertentu, memastikan penggunaan darah dan bahan-darah bebas dari kuman HIV, mempertingkatkan lagi Program Pencegahan dan Kawalan Penyakit Kelamin,

menggalakan program pencegahan di kalangan penagih dadah, memberi latihan dan kemahiran di dalam pengendalian pembawa HIV dan kes AIDS, mempertingkatkan sistem pengawasan, mempertingkatkan kerjasama dengan agensi-agensi Kerajaan dan bukan Kerajaan sama ada di dalam mahupun di luar negeri.

JALAN—PEMBINAAN DAN PENURAPAN DI KAWASAN P.179

- 20. Tuan Harrison Ngau Laing** minta Menteri Kerja Raya menyatakan:—

- (a) Jumlah peruntukan yang telah diluluskan untuk kerja penurapan jalan-jalan seperti berikut di kawasan P.179 Baram pada tahun 1991, 1992 dan 1993:

(i) Jalan Miri-Beluru-Long Teru (Lapok);

(ii) Jalan Marudi-Lubuk Nibong;

(iii) Jalan Kampung Pemindahan/ SESCO;

(iv) Jalan Marudi-Kampung Narum; dan

(v) Jalan Marudi-Kampung Padang Kerbau.

- (b) Sila nyatakan berapakah jumlah peruntukan untuk pembinaan jalan-jalan seperti berikut untuk tahun 1993 dan selanjutnya:—

(i) Jalan Jambatan Lapok-Long Lama-Medamit;

(ii) Jalan Long Lama-Temala;

(iii) Jalan Marudi-Mulu;

(iv) Jalan Marudi–Brunei Darussalam; dan

(v) Jalan Miri–Marudi.

Timbalan Menteri Kerja Raya [Datuk Peter Tiggom Anak Kamarau]:

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, soalan ini adalah merupakan soalan yang sama seperti yang telah ditanya oleh Yang Berhormat dalam sesi Parlimen yang lepas. Walau bagaimanapun, saya akan menjawab soalan tersebut sekali lagi.

- (a) Bagi **Jalan Beluru/Long Teru/Long Lama**, peruntukan yang telah diluluskan bagi tahun 1991, 1992 dan 1993 ialah sebanyak RM5 juta, RM2.535 juta dan RM3.5 juta. Walau bagaimanapun, tidak semua peruntukan ini digunakan untuk penurap jalan. Sebanyak RM3.8 juta telah digunakan untuk pembinaan Jambatan Sg. Tamin dan pada tahun 1993, sebanyak RM3.5 juta telah dibelanjakan untuk kerja-kerja tanah bagi pembinaan dari Batang Tinjar (Lapok) ke Long Lama.

Bagi **Jalan Lubuk Nibong**, peruntukan yang telah diluluskan bagi tahun 1991, 1992 dan 1993 adalah sebanyak RM0.85 juta, RM1.318 juta dan RM0.748 juta. Semua peruntukan ini telah pun dibelanjakan untuk kerja-kerja menaik taraf jalan tersebut.

Peruntukan bagi Jalan Kampung Pemindahan/SESCO tidak diluluskan di bawah RM6. Ini adalah disebabkan bahawa jalan ini adalah merupakan jalan rancangan pemindahan semula, dengan izin, 'resettlement scheme road' dan projek ini adalah di bawah bidangkuasa Jabatan Tanah dan Ukur Kerajaan Negeri Sarawak.

Jalan Kampung Narum adalah merupakan salah satu daripada jalan-jalan kampung di **Marudi**. Jalan ini telah pun diturapkan sebelum ini. Jumlah peruntukan bagi jalan-jalan kampung di Marudi bagi tahun 1991, 1992 dan 1993 adalah sebanyak RM0.3 juta, RM0.2 juta dan RM0.1 juta. Peruntukan bagi tahun 1991 dan 1992 telah dibelanjakan bagi pembinaan jalan-jalan kampung yang lain. Bagi tahun 1993, sebahagian daripada Jalan Kampung Narum akan diturap sebaik sahaja dinding penahan, dengan izin, 'retaining wall' di kampung Narum siap pembinaannya.

Tiada peruntukan yang telah diluluskan bagi pembinaan **Jalan Marudi/Kampung Padang Kerbau** bagi tahun 1991 hingga 1993.

- (b) Peruntukan bagi tahun 1993 bagi pembinaan jalan-jalan berikut:—
- (i) Jalan Beluru/Long Teru/Long Lama (Jambatan Lapok–Long Lama)—RM3.5 juta
 - (ii) Jalan Long Lama/Temala—Tidak diluluskan
 - (iii) Jalan Marudi/Mulu—Tidak diluluskan
 - (iv) Jalan Marudi/Brunei Darussalam—Tidak diluluskan
 - (v) Jalan Miri/Marudi—RM0.05 juta (Jalan Negeri)

**PENDERAAN KANAK-KANAK—
MENYEMAK SEMULA SEKSYEN
19(1) AKTA PERLINDUNGAN
KANAK-KANAK 1991**

21. Tuan G. Palanivel minta Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat menyatakan adakah

Kementeriannya mempunyai peranan menyemak semula Seksyen 19(1), Akta Perlindungan Kanak-kanak 1991 secara khususnya menjadikan satu perintah kepada para doktor melaporkan kes penganiayaan kanak-kanak secara seksual.

Tuan Yong Khoon Seng: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Seksyen 19(1) Akta Perlindungan Kanak-kanak 1991 menyatakan bahawa jika seseorang pengamal perubatan berdaftar, termasuk pegawai perubatan, percaya atas alasan-alasan yang munasabah bahawa kanak-kanak yang sedang diperiksanya atau dirawatnya telah dicerderakan dari segi fizikal atau emosi akibat teraniaya, terabai, ditinggalkan atau didedahkan, dia hendaklah dengan serta-merta memberitahu mana-mana pelindung.

Mana-mana pengamal perubatan berdaftar yang tidak mematuhi subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan, apabila disabitkan, boleh didenda tidak melebihi satu ribu ringgit (RM1,000).

Untuk makluman Yang Berhormat, kecederaan fizikal atau emosi yang dinayatakan dalam Seksyen 19 itu sebenarnya meliputi juga beberapa jenis penganiayaan seks. Penganiayaan seks tidak dimasukkan dalam Seksyen 19 kerana Kerajaan tidak ingin membebankan pengamal perubatan yang berdaftar untuk melaporkan kes-kes penganiayaan seksual yang tidak boleh dibuktikan, misalnya, kanak-kanak yang melihat bahan atau pita video pornografi atau lucah.

Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat buat masa ini tidak bercadang untuk menyemak semula

Seksyen 19(1), Akta Perlindungan Kanak-kanak 1991 kerana Kementerian tidak menghadapi apa-apa masalah dari segi perlaksanaan seksyen yang berkenaan.

PROJEK KORIDOR INDUSTRI AUTOMOTIF NEGARA— JUMLAH PERUNTUKAN

22. Tuan Shahidan bin Kassim minta Menteri Kewangan menyatakan jumlah peruntukan yang diberi untuk projek Koridor Industri Automotif Negara. Bilakah projek ini akan dimulakan dan bilakah projek tersebut akan siap.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Untuk makluman Yang Berhormat, projek Koridor Industri Automotif Negara masih dalam peringkat kajian Syarikat Keretapi Tanah Melayu Bhd. (KTMB). Oleh itu, saya tidaklah dapat memberi maklumat mengenai soal jumlah peruntukan dan bila projek itu akan siap.

BANJIR KILAT—MENGATASI MASALAH

23. Tuan Mohamed Kamal bin Hussain minta Perdana Menteri menyatakan adakah Kerajaan telah mengenalpasti sebab-sebab utama yang menyebabkan Kuala Lumpur mengalami banjir kilat yang amat teruk pada 7hb. Jun, 1993 yang lalu. Apakah tindakan-tindakan Kerajaan mengatasinya dan adakah agensi-agensi yang terlibat telah diperuntukkan kewangan bagi mengatasi punca-punca banjir tersebut.

Dato' Wong See Wah: Di antara faktor-faktor yang menyebabkan Kuala Lumpur mengalami banjir kilat ialah:

- (a) Kawasan persekitaraan yang rendah;

(b) Hujan lebat dengan ketumpatan yang tinggi mengakibatkan berlakunya tumpahan air daripada parit-parit dan juga terjadi aliran balik (back-flow) daripada sungai-sungai;

(c) Parit-parit dan pembentung tersumbat akibat pembuangan sampah-sarap secara sewenang-wenangnya atau pengkelodakan saluran-saluran akibat aktiviti kerja pembangunan tanah;

(d) Aras dasar sungai yang tinggi hasil dari mendakan pasir-pasir di dasar sungai yang berpunca dari kawasan pembangunan.

Rancangan untuk mengatasi masalah banjir di Wilayah Persekutuan adalah merupakan satu program yang berterusan. Untuk tempoh 5 tahun kebelakangan, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur (DBKL) telah membelanjakan lebih kurang RM5 juta untuk memperbaiki sistem perparitan induk di dalam Bandaraya Kuala Lumpur. Di antara projek-projek yang telah dilaksanakan adalah seperti berikut:

<i>Projek</i>	<i>Anggaran Kos (RM juta)</i>
(a) Kerja-kerja pengorekan kelodak di Pusat Bandar	6.0
(b) Saluran Pintasan di kawasan Ampang Hilir	3.0
(c) Pembesaran Sg. Toba, Segambut	5.0
(d) Pembesaran Sg. Untut, Sentul	5.0
(e) Mempertingkatkan Sg. Petaling	3.0
(f) Pembesaran Sg. Anak Air Batu	3.0
(g) Pembesaran Sg. Bras-Bras	5.0
(h) Mempertingkatkan Sg. Berembang	2.0
(i) Mempertingkatkan Sg. Jinjang	4.0
(j) Mempertingkatkan Parit Induk Jalan Ang Seng, Brickfield	1.0

<i>Projek</i>	<i>Anggaran Kos (RM juta)</i>
(k) Mempertingkatkan Sg. Bunus di Kg. Baru	3.0
(l) Mempertingkatkan Sg. Batang Tolak	2.5
(m) Mempertingkatkan Parit Induk di Bt. 6, Kepong	2.0
(n) Mempertingkatkan sistem perparitan di Jalan Kg. Pandan	2.0
(o) Pembesaran Sg. Keroh dekat Kepong	2.0

Di samping itu juga, di bawah Rancangan Malaysia Keenam, Jabatan Pengairan dan Saliran telah diperuntukkan sebanyak RM121.7 juta bagi program tebatan banjir iaitu:

<i>Program</i>	<i>Jumlah Peruntukan</i>
(a) Rancangan Tebatan Banjir Lembah Sungai Kelang	RM91.7 juta
(b) Rancangan Perparitan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur	RM20 juta
(c) Program 10 tahun pembersihan Sungai Klang	RM10 juta

SISTEM SARAAN BARU (SSB)— KENAIKAN GAJI TAHUNAN

24. Tuan Ahmad bin Nor minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) apakah kesan Sistem Saraan Baru (SSB) dalam melaksanakan kenaikan gaji tahunan bagi anggota perkhidmatan Awam;
- (b) apakah tindakan yang diambil ke atas rayuan-rayuan berhubung penilaian yang tidak adil dalam kenaikan gaji atau amalan penganiayaan Ketua-ketua Jabatan ke atas kakitangan bawahan; dan

- (c) apakah Kerajaan bersedia untuk menyemak semula kaedah kenaikan gaji tahunan Sistem Saraan Baru sepertimana yang dicadangkan oleh pihak pekerja.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Tuan Othman bin Abdul]:

- (a) Di bawah Sistem Saraan Baru, Kerajaan telah melaksanakan 4 cara pergerakan gaji iaitu pergerakan gaji secara melintang, menegak, mendatar dan statik.
- (b) Kerajaan mengakui terdapat sedikit masalah di dalam melaksanakan pergerakan gaji anggota sektor awam untuk tahun 1993 kerana kita menggunakan sistem dan juga borang penilaian prestasi yang lama. Bagi tahun 1994, sistem serta borang penilaian prestasi yang baru akan digunakan. Dengan pelaksanaan tersebut, Kerajaan penuh yakin masalah penilaian secara tidak objektif akan dapat diatasi.

- (c) Perkara ini tidak timbul kerana sebagaimana telah dinyatakan, penilaian Sistem Saraan Baru dengan menggunakan sistem dan borang baru hanya akan diketahui dalam tahun 1994. Oleh kerana yang demikian, Kerajaan tidak bercadang menyemak semula kaedah pergerakan gaji ini.

**CUKAI DAN SES—KUTIPAN
HASIL UTAMA KOMODITI
NEGERI PERAK**

25. Tuan Lau Dak Kee minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan berapa banyak cukai dan ses yang telah dikutip

dan dijangka dapat dikutip daripada Hasil Pengeluaran Komoditi Utama di negeri Perak dan beberapa banyak sumbangan kepada negeri Perak untuk meningkatkan daya saingan komoditi tersebut sejak 5 tahun yang lalu dan 5 tahun yang akan datang, dan terangkan angka tersebut mengikut berbagai jenis seperti getah, kelapa, sawit, kayu, koko, kelapa dan tembakau.

Menteri Perusahaan Utama [Dato' Seri Lim Keng Yaik]: Perak merupakan salah sebuah negeri penting dalam pengeluaran komoditi utama seperti kelapa sawit, getah, kayu-kayan dan tembakau. Berbagai jenis cukai dan ses dikutip pada kadar yang berlainan bagi setiap jenis komoditi dan hasil kutipannya digunakan untuk kemajuan industri barangan utama pada keseluruhannya. Di antara komoditi yang dikeluarkan di Perak dan hasil kutipannya adalah seperti berikut:

Kelapa sawit

Ses Penyelidikan

<i>Tahun</i>	<i>Kutipan (RM Juta)</i>
1988	2.81
1989	3.24
1990	3.96
1991	3.98
1992	4.23
1993*	4.75
1994*	5.10
1995*	5.43
1996*	5.80
1997*	6.12

***Anggaran**

Ses penyelidikan dipungut oleh PORIM dan hasil pungutannya disalurkan ke negeri Perak melalui pembangunan ladang kelapa sawit dan aktiviti pengembangan kelapa sawit yang dijalankan oleh Stesen Penyelidikan PORIM di Teluk Intan. Dari tahun 1988 hingga 1992, sebanyak RM3.9 juta telah dibelanjakan oleh PORIM untuk pembangunan ladang kelapa sawit di Perak. Baki selebihnya adalah digunakan oleh PORIM untuk menjalankan penyelidikan bagi memajukan lagi industri kelapa sawit keseluruhannya, yang mana juga akan memberi manfaat kepada industri kelapa sawit di Perak. Bagi lima tahun akan datang (1993-1997), jumlah perbelanjaan PORIM di Perak adalah dianggarkan sebanyak RM9.35 juta.

Getah

Dua jenis ses iaitu ses penyelidikan dan ses tanam semula dikenakan ke atas ekport getah asli seperti berikut:-

<i>Tahun</i>	<i>Ses Penyelidikan (RM Juta)</i>	<i>Ses Tanam Semula (RM Juta)</i>
1988	8.66	22.32
1989	7.12	18.35
1990	6.31	16.27
1991	6.55	16.86
1992	5.97	15.38
1993*	5.39	13.88
1994*	5.01	12.89
1995*	4.62	11.90
1996*	4.24	10.91
1997*	3.85	9.92

***Anggaran**

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, ses penyelidikan yang dipungut digunakan oleh RRIM bagi menjalankan penyelidikan di samping khidmat nasihat dan pengembangan khususnya kepada pekebun kecil getah, manakala ses tanam semula adalah bagi tujuan program tanaman semula yang diselenggarakan oleh RISDA. Institusi Penyelidikan Getah Malaysia (RRIM) telah banyak memberi sumbangan kepada pengusaha-pengusaha penanam getah dan juga pengusaha-pengusaha barangan pembuatan getah di Perak melalui Pejabat RRIM Negeri di Ipoh dan Pejabat RRIM di beberapa daerah di Perak. Antara khidmat-khidmat yang telah diberi adalah seperti kursus dan khidmat nasihat berkenaan dengan penanaman getah, penjagaan dan pemerosesan getah kepada pekebun kecil, pegawai-pegawai agensi-agensi pelaksanaan seperti RISDA, FELDA, FELCRA, Lembaga Peladang dan Perbadanan Ekonomi Negeri.

KAYU-KAYAN

Bagi pengeluaran kayu-kayan di negeri Perak, Jabatan Perhutanan Negeri Perak mengenakan kutipan ses dan royalti seperti berikut:-

<i>Tahun</i>	<i>Cukai (RM Juta)</i>	<i>Ses (RM Juta)</i>
1988	27.071	3.217
1989	33.338	3.401
1990	37.085	3.158
1991	28.873	2.776
1992	30.386	3.130
1993*	30.689	3.160
1994*	30.900	3.190
1995*	31.000	4.000
1996*	31.300	4.040
1997*	31.600	4.080

*Anggaran

Kutipan cukai yang termasuk royalti, premium dan lain-lain lagi disalurkan kepada Kerajaan Negeri sebagai sumber kewangan. Manakala kutipan ses pula digunakan oleh Jabatan Perhutanan Negeri untuk menjalankan aktiviti-aktiviti pembangunan hutan di negeri Perak seperti silvikultur dan sebagainya.

TEMBAKAU

Lembaga Tembakau Negara (LTN) memulakan operasinya di Perak pada akhir tahun 1992 dan ses pada kadar 13 sen/kg ke atas daun kering mula dikutip dari tahun 1993. Bagi tahun 1993, sebanyak RM2,600 dijangka dikutip oleh LTN berdasarkan pada anggaran pengeluaran 20,000 kg daun kering daripada tanaman tembakau Pertubuhan Peladang Kawasan (PPK) Bruas diluluskan lesen pengawet dengan kuota sebanyak 30,000 kg bagi setahun. Pada masa sekarang, LTN tidak ada rancangan untuk menambah bilangan pengawet sehingga prestasi PPK Bruas dapat dinilai.

Anggaran Kutipan Ses

<i>Tahun</i>	<i>Ses (RM)</i>
1993	2,600
1994	3,900
1995	3,900
1996	3,900
1997	3,900

KOKO

Tidak ada ses atau cukai dikenakan ke atas pengeluaran dan eksport koko.

PERUMAHAN—ADUAN ORANG AWAM

26. Tuan R. Karpal Singh minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan mengapa Menteriannya lambat bertindak atas aduan orang awam terhadap pemaju perumahan. Apakah langkah-langkah yang sedang diambil untuk mengatasi masalah yang rumit ini.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan [Dato' Ting Chew Peh]: Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan melalui bahagian Pengawasan dan Penguatkuasa sentiasa melayani aduan orang awam mengenai hal-hal yang diterima itu, Kementerian bertindak berpandukan kuasa-kuasa yang diberikan di dalam Akta Pemaju Perumahan (Kawalan dan Pelesenan) 1966 (Pindaan 1988), Peraturan-peraturan Pemaju Perumahan (Kawalan dan Pelesenan) 1989 dan Peraturan-peraturan Pemaju Perumahan (Akaun Pemaju Perumahan) 1991.

Berdasarkan data terkumpul, kebanyakan aduan yang diterima adalah berkaitan perkara kontrak di antara pembeli dengan pemaju dan juga aduan yang membabitkan berbagai pihak.

Dalam hal demikian, saluran sebenar mencapai penyelesaian ialah mahkamah. Walau bagaimanapun, Kementerian ini cuba membantu menyelesaikan bagi mengelak keperluan pergi ke mahkamah. Oleh kerana peranan Kementerian hanya untuk jadi 'Mediator' segala penyelesaian ke atas aduan-aduan seperti ini bergantung kepada kerjasama pihak-pihak yang berkenaan dan juga kesedian untuk berkerjasama di antara pembeli-pembeli dan pemaju perumahan yang terlibat. Jika mereka tidak berkerjasama, maka lambatlah penyelesaian.

Bagi mengurangkan masalah yang rumit ini dari berlaku supaya kepentingan para pembeli dapat dilindungi, Kementerian ini memberi tumpuan ke atas langkah-langkah berikut:-

- (i) Mempertingkatkan usaha pengawasan ke atas projek-projek perumahan melalui lawatan ke pejabat pemaju/tapak projek dan meneliti dari masa ke semasa akan laporan projek yang dikemukakan oleh pemaju melalui borang 7(F) tiap 6 bulan sekali;
- (ii) Mengambil tindakan tegas terhadap pemaju-pemaju yang dikenaldpasti melanggar Akta/Peraturan Pemaju Perumahan;
- (iii) Memperkemaskinikan peruntukan-peruntukan di dalam Akta/Peraturan Pemaju Perumahan sejajar dengan pengaliran masa.

SUKAN SEA—KELEMAHAN SKUAD NEGARA

27. Tuan Nurnikman bin Abdullah minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan adakah Malaysia berpuashati dengan pencapaian skuad negara di Sukan SEA di Singapura yang baru lalu. Apakah di antara banyak kelemahan yang dihadapi oleh skuad negara dan apakah pula pendekatan yang mungkin akan diambil oleh Kerajaan untuk mengatasi dan meningkatkan lagi prestasi dan kemampuan skuad negara di sukan SEA akan datang?

Menteri Belia dan Sukan [Dato' Haji Anuar bin Musa]: Soalan ini telah dijawab pada 20hb. Julai, 1993.

MARA—SENARAI ANAK-ANAK SYARIKAT UNTUNG/RUGI

28. Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:-

- (a) senarai anak-anak syarikat MARA yang memperoleh keuntungan;
- (b) senarai anak-anak syarikat MARA yang mengalami kerugian; dan
- (c) langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah anak-anak syarikat yang rugi.

Menteri Perusahaan Awam [Dato' Dr. Mohamed Yusof bin Haji Mohamed Nor]:

- (a) dan (b) Sehingga 31hb. Disember 1992, sebanyak 35 anak syarikat daripada 62 anak syarikat MARA yang beroperasi telah memperoleh keuntungan terkumpul. Manakala sebanyak 27 anak syarikat MARA telah mengalami kerugian terkumpul. Memandangkan bilangan anak syarikat yang agak banyak, saya tidak bercadang untuk menyebut nama-nama anak syarikat berkenaan satu persatu dan sebaliknya akan memberi senarai anak syarikat MARA yang untung dan rugi secara bertulis kepada Yang Berhormat.
- (c) Beberapa langkah telah diambil bagi mengatasi masalah kerugian anak-anak syarikat MARA iaitu seperti berikut:-

- (i) Bagi anak-anak syarikat yang rugi dan tidak berpotensi, operasinya telah dihentikan;

- (ii) Anak-anak syarikat yang rugi tetapi beroperasi untuk maju akan diteruskan operasinya. Walau bagaimanapun, struktur syarikat akan disusun semula khususnya dari segi operasi dan pengurusan serta memberi tumpuan kepada isu-isu strategik yang boleh meningkatkan prestasi syarikat.

TENDER TV4—JUMLAH SYARIKAT

29. Tuan Haji Ibrahim bin Mahmood minta Menteri Penerangan menyatakan:-

- (a) Berapa syarikat yang menyertai tender TV4;
- (b) Syarikat manakah yang berjaya. Apakah kriteria pemilihan; dan
- (c) Siapakah yang menganggotai panel tender tersebut.

Tuan Railey bin Haji Jaffrey:

- (a) Sejumlah 9 buah syarikat telah mengemukakan tender mereka bagi menubuhkan TV4 dan nama syarikat-syarikat ini adalah seperti berikut:
 - (i) Utusan Melayu (Malaysia) Berhad;
 - (ii) Berjaya Group Berhad;
 - (iii) Diversified System Sdn. Berhad;
 - (iv) Metropolitan TV Sdn. Bhd.;
 - (v) Nanyang Press (Malaya) Berhad;
 - (vi) Company Director: Encik Mustafa bin Haji Saman;
 - (vii) Medanmas Sdn. Berhad;

- (viii) Kemasrunding Sdn. Berhad;
- (ix) Redifussion Group Sdn. Berhad; dan
- (x) Telekom Malaysia Berhad.

- (b) Kerajaan belum lagi memutuskan syarikat mana yang layak ditawarkan untuk mengendalikan TV4.

Walaupun bagaimanapun, kriteria pemilihan syarikat adalah berdasarkan kepada beberapa faktor tertentu termasuk keupayaan kewangan syarikat, teknikal dan rancangan. Penilaian kewangan merangkumi aspek-aspek bayaran royalti, latar belakang syarikat dan cadangan operasi. Penilaian teknikal pula merangkumi aspek-aspek alat pemancaran yang menepati spesifikasi, kelengkapan studio dan cadangan organisasi. Sementara penilaian rancangan pula menumpukan perhatian kepada peratus rancangan yang akan disiarkan dalam bahasa Malaysia dan penggunaan program-program keluaran tempatan.

- (c) Bagi melaksanakan pemilihan, satu jawatankuasa pemandu dan satu jawatankuasa teknikal telah ditubuhkan di peringkat Kementerian Penerangan. Ahli-ahli Jawatankuasa ini adalah terdiri daripada:-
 - (i) Wakil-wakil dari unit perancang ekonomi (JPM);
 - (ii) Kementerian Kewangan Malaysia;
 - (iii) Jabatan Peguam Negara;

- (iv) Jabatan Penyiaran; dan
- (v) Wakil-wakil Kementerian Penerangan.

HAK ASASI MANUSIA DALAM NEGARA

30. Tuan Haji Mohamad bin Sabu minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) apakah Kerajaan berpuashati dengan laporan Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai prestasi hak asasi manusia dalam negara ini;
- (b) apakah tindakan Kerajaan mengenai laporan tersebut; dan
- (c) adakah Kerajaan bercadang untuk mengeluarkan laporan tahunan rasmi bagi tujuan menilai prestasi hak manusia di negara ini. Jika ya, bila ia akan dimulakan dan jika tidak, mengapa.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Untuk makluman Yang Berhormat Tuan Haji Mohamad, Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tidak ada mengeluarkan sebarang laporan rasmi mengenai prestasi hak asasi manusia bagi negara ini. Sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum, dibandingkan dengan banyak negara-negara di dunia, tidak dapat disangkalkan bahawa Malaysia mempunyai prestasi hak asasi manusia yang baik.

Buat ketika ini, Kerajaan tidak bercadang untuk mengeluarkan laporan tahunan rasmi bagi tujuan menilai prestasi hak asasi manusia di negara ini memandangkan Kerajaan sendiri sentiasa peka dan prihatin tentang tanggungjawabnya menentukan hak asasi rakyat tidak diabaikan dan sentiasa berusaha ke arah peningkatan taraf hidup dalam semua aspek.

INDUSTRI KECIL DAN SEDERHANA (IKS)—PENCAPAIAN

32. Dato' Dr. Haji Jamaludin bin Haji Jarjis minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan:-

- (a) pencapaian yang dicapai oleh sektor Industri Kecil dan Sederhana di kawasan luar bandar;
- (b) bagaimanakah pencapaiannya mengikut negeri dan sektor ekonomi;
- (c) apakah sumbangan yang diberikan oleh pelabur-pelabur asing terhadap perkembangan sektor ini. Adakah Kementerian berpuas hati dengan apa yang disumbangkan oleh pelabur asing terhadap perkembangan Industri Kecil dan Sederhana di kawasan luar bandar di negara ini. Jika belum puas hati, apakah langkah-langkah yang sedang dan akan diambil; dan
- (d) apakah langkah khusus dalam IMP membanyakkan SMI di kawasan luar bandar.

28.7.93

54. Tuan Ahmad bin Nor minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan:-

- (a) sejauh manakah usaha telah dijalankan bagi memajukan pertumbuhan Industri Kecil dan Sederhana (IKS) bagi setiap negeri setakat ini;

- (b) di manakah kawasan-kawasan baru IKS ditempatkan dan apakah jenis barang-barang pengeluaran; dan
- (c) berapa peratuskah penglibatan kaum bumiputera dalam perusahaan IKS.

2.8.93

46. Tuan Ahmad bin Omar minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan kemajuan yang telah *dicapai di dalam program peningkatan Industri Kecil dan Sederhana (IKS)* setakat ini untuk mendapat peluang pasaran di dalam dan di luar negara khususnya melalui usaha Kerajaan menerusi lawatan perdagangan ke luar negara.

Menteri Perdagangan Antara-bangsa dan Industri [Dato' Seri Rafidah Aziz]: Saya memohon untuk menjawab sekaligus soalan-soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Rompin pada hari ini serta soalan-soalan dari Ahli Yang Berhormat dari Bayan Baru pada 28.7.93 dan Ahli Yang Berhormat dari Pagoh pada 2.8.93. Ini adalah untuk membolehkan semua pihak mendapat gambaran yang sepenuhnya tentang perkembangan Industri Kecil dan Sederhana (IKS) di negara ini.

Berasaskan Kajian Perindustrian Tahun 1988, adalah didapati dari 28,335 pertubuhan di sektor perkilangan, 92.6% atau 26,238 adalah terdiri dari syarikat-syarikat IKS. Dari kajian ini juga didapati IKS telah memberi sumbangan 40% kepada penyediaan peluang-peluang pekerjaan di sektor perindustrian. IKS juga didapati telah menghasilkan nilai ditambah di sektor 20% dengan berperanan sebagai industri sokongan

yang mengeluarkan komponen-komponen dan memberi perkhidmatan perindustrian kepada industri besar melalui aktiviti-aktiviti 'subcontracting'. Dari segi pemilikan aset tetap, sektor ini memiliki lebih kurang 32% dari jumlah pemilikan aset tetap di sektor pembuatan. Nyatalah dari perangkaan ini, IKS merupakan satu sektor penting dalam pembangunan perindustrian negara.

Lembaga Kemajuan Perindustrian Malaysia (MIDA) telah melaporkan bahawa antara tahun 1986 sehingga Disember 1992, terdapat 556 IKS yang *mendapat galakan terletak di kawasan kurang maju atau di kawasan luar bandar.* Ini melibatkan jumlah pelaburan sebanyak RM778.08 juta, di mana RM445.86 juta adalah dari pelaburan tempatan dan RM322.22 juta dari pelaburan asing. Perkembangan ini adalah selaras dengan saranan Pelan Induk Perindustrian (IMP) supaya pembangunan infrastruktur dan pelaburan dalam sektor perkilangan dipertingkatkan dan diperluaskan ke kawasan-kawasan yang kurang maju di seluruh negara.

Dalam hal ini, pihak Kerajaan berpuas hati terhadap sumbangan pelabur asing kepada pembangunan perindustrian di negara ini. Walau bagaimanapun, Kerajaan berpendapat masih banyak lagi perkara yang perlu dilakukan oleh pelabur-pelabur asing terutama dalam pembangunan IKS tempatan. Di antaranya, ialah:-

- (i) Menjadi syarikat induk (anchor company) dalam Program Pembangunan Vendor;
- (ii) meningkatkan input-input industri dari sumber tempatan termasuk mendirikan kilang-kilang di kawasan luar bandar;

- (iii) meningkatkan peluang-peluang latihan perindustrian dan pemindahan teknologi kepada rakyat Malaysia; dan
- (iv) meningkatkan usahasama antara IKS asing dengan IKS tempatan.

Di samping itu, penyertaan pengusaha-pengusaha bumiputera dalam IKS adalah menggalakkan berasaskan kajian Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri pada tahun 1989/1990, di mana dari 13,992 pertubuhan di sektor perkilangan, 33.2% atau 4,642 pertubuhan ialah industri kecil Bumiputera yang terlibat dalam berbagai sektor perindustrian terutamanya dalam industri makanan, industri berasaskan kayu, industri berasaskan bahan binaan dan juga industri berasaskan logam.

Bagi meningkatkan pembangunan IKS di seluruh negara, Kementerian ini sedang melaksanakan beberapa program yang sesuai di bawah satu Pelan Tindakan Pembangunan khusus untuk IKS. Program-program ini meliputi bantuan teknikal, kemudahan kewangan, infrastruktur, promosi pemasaran, insentif, latihan dan khidmat nasihat. Pelaksanaan program-program ini adalah dibuat secara bersepadu bersama-sama dengan agensi-agensi utama (lead agency) yang lain iaitu Unit Peyeleraan Pelaksanaan, Jabatan Perdana Menteri, Perbendaharaan, Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar serta Kementerian Sumber Manusia.

Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri adalah agensi utama bagi promosi pemasaran yang melibatkan pelaksanaan beberapa aktiviti untuk menyediakan peluang pasaran kepada IKS. Ini termasuk mengadakan Skim-

skim Pembangunan Vendor, Skim Subkontrak, dan menganjurkan EKSPOTahunan untuk membantu IKS menerokai pasaran tempatan. Bagi menerokai pasaran eksport, Perbadanan Pembangunan Perdagangan Luar Malaysia (MATRADE) akan membantu IKS untuk menyertai misi perdagangan antarabangsa, EKSPOT dan pameran di luar negara dari masa ke semasa.

Dari segi Pembangunan infrastruktur, Malaysian Industrial Estates Sdn. Bhd. (MIEL) sedang berusaha membangunkan sembilan (9) buah kawasan perindustrian baru untuk sektor industri, termasuk IKS di seluruh negara dengan melibatkan pembinaan sejumlah 394 unit kilang.

Di samping itu, MIEL juga telah membina 1,249 unit kilang yang sedang beroperasi di seluruh negara sehingga 31hb. Mac, 1993. Secara am, IKS yang berada di kawasan MIEL dan lain-lain kawasan perindustrian didapati sedang beroperasi di dalam lebih dari 17 jenis perusahaan seperti elektrik dan elektronik, plastik, logam, perabot, makanan serta kelengkapan pengangkutan.

Keseluruhan aktiviti dan program yang disebutkan di atas menunjukkan Kerajaan bersungguh-sungguh untuk membangunkan IKS di seluruh negara selaras dengan dasar Kerajaan hendak menjadikan Malaysia sebuah negara perindustrian menjelang tahun 2020 nanti.

SURUHANJAYA PILIHANRAYA— SISTEM PENDAFTARAN PEMILIH

33. Tuan Lim Ah Kim minta Menteri menyatakan sama ada sedar *sistem pendaftaran pemilih* sepanjang tahun oleh Suruhanjaya Pilihanraya masih belum dilaksanakan hingga sekarang. Jika ya,

- (ii) Mengadakan sistem rujukan di mana kes-kes yang datang dari tempat lain dirujuk semula untuk menerima rawatan susulan di hospital di tempat masing-masing;
- (iii) Mengadakan program lawatan pakar-pakar di Hospital Besar membuat lawatan ke hospital-hospital lain untuk merawat dan menjalankan pembedahan sekiranya perlu.
- (iv) Dalam Rancangan Malaysia Keenam, Kementerian merancang untuk membina sebuah hospital di Selayang. Dengan adanya hospital ini dan juga Hospital Universiti Kebangsaan Malaysia di Cheras sebagai hospital alternatif bagi pesakit-pesakit di Wilayah Persekutuan, diharapkan kesesakan di Hospital Kuala Lumpur dapat dikurangkan.

SKIM BANK TANPA FAEDAH (SPTF)—PELAKSANAAN

35. Puan Rohani binti Abdul Karim minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) apakah Skim Bank Tanpa Faedah (SPTF) dan setakat ini berapa luaskah pelaksanaannya;
- (b) bagaimana pula dengan tempat-tempat yang tiada cawangan Bank Islam dan Bank Rakyat.

Tuan Abdul Ghani bin Othman:
Oleh kerana pertanyaan berkaitan dengan perkara yang sama telah juga dibangkitkan oleh 2 Ahli Yang Berhormat yang lain iaitu Ahli Yang Berhormat dari Arau yang dijadualkan

dijawab pada 22hb. Julai, 1993 dan Ahli Yang Berhormat dari Marang yang dijadualkan dijawab pada 27hb. Julai, 1993 saya mohon untuk menjawab pertanyaan itu serentak sekarang.

Skim Perbankan Tanpa Faedah (SPTF) telah dilancarkan pada 4hb. Mac, 1993 dengan penyertaan awal oleh tiga buah bank yang terkemuka di negara ini, iaitu Maybank, Bank Bumiputera Malaysia Berhad dan United Malayan Banking Corporation Berhad dan disertai di rangkaian cawangan bank-bank tersebut yang terdapat di seluruh negara.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, SPTF ialah sebuah skim di mana institusi-institusi kewangan dibenarkan untuk menawarkan produk-produk perbankan yang tidak melibatkan faedah. Dengan demikian, Skim Perbankan Islam dapat dikembangkan secara lebih meluas dengan menggunakan infrastruktur perbankan yang sedia ada.

Setelah 3 bank utama tersebut menunjukkan kejayaan, kini SPTF telah diperkembangkan ke seluruh institusi kewangan di negara ini, meliputi bank-bank perdagangan, bank saudagar dan syarikat-syarikat kewangan. Pada masa ini, beberapa buah institusi kewangan termasuk beberapa buah bank asing telah menunjukkan minat yang tinggi untuk menawarkan SPTF di institusi kewangan masing-masing. Malah ada beberapa buah di antaranya yang akan melancarkan Skim tersebut tidak lama lagi.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, di bawah garis panduan, SPTF tidak ada jumlah had nilai yang ditetapkan bagi peminjam di bawah Skim SPTF tersebut. Walau bagaimanapun, selaras dengan peruntukan di dalam Akta Bank dan Institusi-institusi Kewangan

1989, had pinjaman bagi seorang pelanggan adalah setakat 30% dari dana pemegang saham sesebuah institusi kewangan tersebut. Peruntukan tersebut telah diperkenalkan bagi memastikan sesebuah institusi kewangan itu tidak menanggung risiko yang tinggi akibat daripada memberikan tumpuan yang berlebihan dalam pemberian pinjaman kepada seseorang pelanggan. Mengenai kelayakan untuk meminjam, Skim SPTF ini adalah terbuka kepada semua yang layak, sama ada orang Islam atau bukan Islam, asalkan ia memenuhi syarat-syarat pinjaman seperti mana yang ditetapkan oleh sesebuah institusi kewangan tersebut. Tempoh sesuatu pembiayaan yang diberikan di bawah SPTF adalah tertakluk kepada jenis pembiayaan dan keperluan/kemampuan seseorang peminjam.

Sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum, pihak Kerajaan, Khususnya Bank Negara Malaysia, telah mengambil tempoh yang agak lama di dalam membuat kajian sebelum SPTF ini dilancarkan, dengan mengambil kira berbagai fakta termasuklah daya maju SPTF itu sendiri. Kejayaan Bank Negara dan tanda-tanda awal kejayaan yang dicapai oleh bank-bank yang telah menyertai SPTF setakat ini adalah menunjukkan bahawa SPTF ini mempunyai masa depan yang cerah. Di samping itu, Kementerian Kewangan akan sentiasa mengawasi perjalanan skim ini bagi memastikan ianya berjalan dengan lancar.

PANEL UPAH NEGARA— PENUBUHAN DAN FUNGSI

36. Tuan Fong Kui Lun minta Menteri Sumber Manusia menyatakan butir-butir cadangan penubuhan Panel Upah Negara dengan menyebut bidangkuasa dan fungsinya.

Menteri Sumber Manusia [Dato' Lim Ah Lek]: Cadangan penubuhan Panel Upah bagi bertindak sebagai badan penasihat mengenai upah di sektor swasta. Objektif utama panel upah ialah untuk memastikan kenaikan upah di sektor swasta adalah berasaskan prestasi ekonomi dan ketumbuhan produktiviti bagi mengekalkan daya saingan Malaysia. Adalah dicadangkan panel upah ini berbentuk 3 pihak (tripartite) iaitu Majikan, Pekerja dan Kerajaan. Selaras dengan objektif bidang rujukan, panel upah adalah dicadangkan seperti berikut:-

- (1) Mengkaji tren upah dan hubungannya dengan produktiviti serta prestasi dan prospek ekonomi;
- (2) Membantu Kerajaan dalam menggubal garis panduan kenaikan upah di sektor swasta;
- (3) Membuat perakuan-perakuan kepada Kerajaan mengenai pelarasan-pelarasan dalam struktur upah di sektor swasta; dan
- (4) Lain-lain perkara berkaitan dengan upah yang dianggap sesuai.

Garis panduan kenaikan upah tidak mempunyai kuasa undang-undang akan digunakan hanya sebagai sumber rujukan dalam rundingan-rundingan mengenai kenaikan upah di sektor swasta.

CAKERA PARABOLIK SATELIT —PENGUNAAN

37. Lim Kit Siang minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan bilakah Kerajaan bercadang mengesahkan penggunaan cakera parabolik

satelit kerana penggunaannya telah pun disahkan di negara-negara seperti Indonesia, Brunei, Thailand, India, Pakistan dan China dan terdapat 23,000 buah cakera satelit di Sarawak dan Sabah. Kebanyakannya telah dipasang sebelum terdapat undang-undang untuk merakamkannya.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Pertanyaan ini telah pun dijawab bersama-sama dengan pertanyaan daripada Yang Berhormat Sungai Besi pada 21.7.93 dan saya tiada apa-apa maklumat lain untuk ditambah.

JURUBAHASA DI SELURUH NEGARA—JUMLAH KEKOSONGAN

38. Tuan Wong Sing Nang minta Menteri Undang-undang menyatakan:-

- (a) jumlah kekurangan Penterjemah bahasa di Mahkamah Majistret, Sesyen dan Tinggi di seluruh negara secara am dan khasnya di Sarawak; dan
- (b) apakah rancangan yang akan dilaksanakan untuk melatih penterjemah bahasa supaya mereka berkebolehan dan berkesan dalam bidang penterjemahan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-Undang Malaysia [Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar]:

- (a) Jumlah kekosongan jurubahasa di seluruh negara keseluruhannya ialah 326 daripada 810 perjawatan yang diperuntukkan. Pecahan mengikut mahkamah ialah:-

Mahkamah Tinggi - 71 kosong

Mahkamah Sesyen - 87 kosong

Majistret - 168 kosong

Kekurangan jurubahasa bagi negeri Sarawak ialah 37 kekosongan.

Kekurangan jurubahasa ini begitu ketara disebabkan tambahan 200 perjawatan baru (32%) yang baru diluluskan oleh Kerajaan berkuatkuasa 1.3.1993. Usaha-usaha sedang dibuat dengan pihak Suruhanjaya Perkhidmatan Awam (Semenanjung) dan Sabah/Sarawak bagi pengisian jurubahasa berkenaan.

- (b) Kementerian sedang merancang untuk memberi Latihan Pra-Perkhidmatan kepada jurubahasa-jurubahasa sebelum mereka berkhidmat bagi meningkatkan kemahiran mereka memahami istilah-istilah perundangan dan kerja-kerja penterjemahan. Program latihan ini merupakan salah satu objektif penubuhan Institut Latihan Kehakiman yang dalam proses penubuhannya.

Usaha juga sedang dibuat melalui pihak Jabatan Perkhidmatan Awam supaya jurubahasa-jurubahasa sedang berkhidmat diberi peluang latihan di Institusi Latihan seperti INTAN bagi meningkatkan kebolehan mereka membuat penterjemahan yang lebih berkesan.

MAHKAMAH—MASALAH TERTANGGUH

39. Tuan Wong Sing Nang minta Menteri Undang-undang menyatakan:-

- (a) jumlah kes tertangguh di Mahkamah Majistret, Sesyen dan Tinggi di Sarawak untuk tempoh dari 1988 hingga ke 1992;
- (b) apakah langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah ini; dan
- (c) sama ada Kementerian ingin melantik Hakim Mahkamah Sesyen tambahan di Sibu untuk menjelaskan kes-kes yang tertangguh.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Undang-Undang Malaysia [Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar]:

- (a) Adalah dimaklumkan bahawa statistik untuk kes tertangguh adalah kumulatif, dan oleh yang demikian tidaklah mungkin memberi angka untuk tempoh 1998 hingga 1992 sahaja. Jumlah kes tertangguh di Mahkamah Majistret, Sesyen dan Tinggi di Sarawak pada akhir tahun 1992 adalah seperti berikut:-

Mahkamah Tinggi	5,479
Mahkamah Sesyen	1,324
Mahkamah Majistret	4,768

Berkaitan kes-kes tertangguh, setiap daripada keenam-enam buah Mahkamah Tinggi hanya mempunyai lebih kurang 28 kes jenayah dan 913 kes sivil tertangguh. Mahkamah Sesyen pula mempunyai lebih kurang 81 kes jenayah dan 331 kes civil bagi setiap daripada keempat-empat buah mahkamah. Di

Mahkamah Majistret, terdapat lebih kurang 312 kes jenayah dan 397 kes bagi setiap daripada dua belas buah mahkamah. Harus diperlihatkan bahawa jumlah ini adalah paling sederhana, menunjukkan keadaan masih terkawal.

- (b) Mahkamah-mahkamah di Sarawak biasanya menetapkan kes-kes yang sedia untuk dibicarakan serta-merta dan secepat mungkin selagi jadual mahkamah dapat menampungnya. Dalam pada itu, bagi menyelesaikan seberapa banyak kes yang boleh, langkah telah tidak diambil untuk memanggil peguam-peguam yang telah tidak mengambil tindakan bagi kes-kes yang lama didaftar di mahkamah untuk menetapkan tarikh perbicaraan. Terdapat banyak kes yang diselesaikan secara begini. Perlantikan Pesuruhjaya-Pesuruhjaya Kehakiman baru-baru ini di Kuching dan di Sibu sedikit sebanyak telah membantu mempercepatkan penyelesaian kes-kes ini.

Dari masa ke semasa, Hakim-Hakim Mahkamah Sesyen dan Majistret-Majistret diberi arahan dan peringatan untuk mempercepatkan proses perbicaraan dan setakat ini mereka berjaya memainkan peranan mereka.

- (c) Berasaskan bahawa sehingga Disember, 1992, terdapat hanya 122 kes jenayah dan 132 kes sivil yang masih tertangguh dan dibawa ke tahun hadapan di Mahkamah Sesyen di Sibu. Bilangan kes-kes ini tidak memerlukan perlantikan seorang lagi Hakim Mahkamah Sesyen di Sibu.

SEKOLAH—PENAMBAHAN BILIK DAN BANGUNAN BARU

40. Tuan Chian Heng Kai minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) bilangan bilik darjah yang ditambahkan sejak tahun 1957 hingga 1992 mengikut pecahan jenis sekolah rendah dalam seluruh negara;
- (b) bilangan sekolah baru yang ditambahkan sejak tahun 1957 hingga 1992 dalam seluruh negara mengikut pecahan jenis sekolah rendah;
- (c) bilangan murid sekolah yang akan masuk ke Darjah I pada hujung tahun ini mengikut pecahan jenis sekolah;
- (d) bilangan jumlah murid dan guru di seluruh sekolah rendah dalam negara pada tahun 1993 mengikut pecahan jenis sekolah; dan
- (e) bilangan jumlah guru sandaran di seluruh sekolah rendah mengikut pecahan jenis sekolah dan sejak tahun 1980.

Dr. Fong Chan Onn:

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bilangan bilik darjah yang telah dibina sejak tahun 1957 hingga 1992 mengikut pecahan jenis sekolah ialah 26,857 buah bagi SK/SRK, 7,028 bagi SRJK(C) dan 1,462 bagi SRJK(T). Pertambahan-pertambahan ini dilakukan berdasarkan keperluan sekolah-sekolah tersebut.

(b) Bilangan sekolah rendah baru yang telah dibina sejak tahun 1957 hingga tahun 1992 di seluruh negara telah bertambah sebanyak 2,429 buah. SK/SRK sebanyak 2,243, SRJK(C) sebanyak 149 buah dan SRJK(T) sebanyak 37 buah.

(c) Bilangan murid yang akan memasuki Darjah I sekolah rendah di seluruh negara pada tahun ini (1993/1994) mengikut jenis sekolah adalah seramai 422,1,453 orang di SK/SRK, 92,753 orang SRJK(C) dan seramai 18,395 orang akan memasuki SRJK(T).

(d) Jumlah guru di SK/SRK adalah seramai 101,982 orang, SRJK(C) 24,702 dan SRJK(T) seramai 6,275 orang. Jumlah murid pula ialah seramai 1,916,066 orang di SK/SRK, 582,284 di SRJK(C) dan 104,779 di SRJK(T).

(e) Bilangan guru sandaran di semua jenis sekolah rendah bagi tahun 1980 adalah seramai 6,209 orang, bilangan ini telah meningkat tahun demi tahun. Pada tahun ini sahaja terdapat seramai 17,906 orang guru sandaran di seluruh negara, iaitu 12,543 daripada mereka mengajar di SK/SRK, 3,639 orang di SRJK(C) dan 1,724 orang di SRJK(T).

SRI PERDANA— PENYALAHGUNAAN KUASA

41. Wan Omar bin Wan Majid minta Perdana Menteri menyatakan benarkah Sri Perdana dijadikan alamat urusan anak-anak Perdana Menteri. Sejak bilakah amalan ini bermula. Apakah rumah-rumah rasmi Kerajaan lain boleh

digunakan bagi tujuan perniagaan, dan tidakkah amalan menggunakan alamat Sri Perdana untuk tujuan perniagaan adalah satu penyalahgunaan kuasa.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-Undang [Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar]: Pada masa ini terdapat anak-anak Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang tinggal bersama beliau iaitu di Sri Perdana dan dengan itu menggunakan alamat Sri Perdana untuk surat-menyurat sendiri.

Untuk urusan perniagaan mereka, anak-anak Yang Amat Berhormat sentiasa menggunakan alamat pejabat perniagaan masing-masing.

Anak-anak Yang Amat Berhormat Perdana Menteri biasanya menggunakan alamat Sri Perdana apabila mereka menjadi ahli-ahli Lembaga Pengarah satu-satu syarikat di mana tidak sesuai bagi mereka menggunakan alamat syarikat mereka yang lain. Mereka perlu menggunakan yang neutral, iaitu Sri Perdana. Sri Perdana tidaklah digunakan sebagai alamat urusan syarikat-syarikat utama mereka.

HUTANG KERAJAAN—JUMLAH PUNCA LUAR/DALAM NEGERI

42. Tuan Ibrahim bin Pateh Mohamed minta Menteri Kewangan menyatakan berapakah jumlah hutang negara sehingga Mei, 1993. Daripada jumlah tersebut berapakah hutang daripada punca-punca luar negara dan berapakah jumlah hutang daripada punca-punca dalam negeri.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Jumlah hutang awam Kerajaan sehingga 31hb. Mei, 1993 adalah sebanyak RM97,220 juta. Jumlah ini adalah terdiri

daripada RM21,283 juta pinjaman luar negeri dan RM75,937 juta pinjaman dalam negeri.

[Soalan No. 43—Sila lihat jawapan kepada soalan No. 54]

TABUNG PEMULIHAN USAHAWAN (TPU)—BANTUAN

44. Tuan Ahmad bin Omar minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) jenis-jenis projek dengan peruntukan masing-masing yang telah menerima bantuan-bantuan Tabung Pemulihan Usahawan (TPU) semenjak Tabung ini diwujudkan hingga sekarang;
- (b) daripada kesemua projek yang telah menerima bantuan ini, berapakah yang telah membuat bayaran balik pinjaman dan berapakah jumlahnya;
- (c) bagaimanakah bentuk bayaran balik pinjaman yang dikenakan kepada syarikat yang menerima bantuan TPU terutama dari segi kadar faedah pinjaman; dan
- (d) apakah syarat atau tindakan yang ditetapkan jika ada syarikat yang berkenaan tetap gagal melaksanakan projek yang terbengkalai.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tabung Pemulihan Usahawan (TPU) adalah bertujuan membantu usahawan-usahawan bumiputera yang terjejas akibat daripada kemelesetan ekonomi negara di sekitar tahun 80an dengan peruntukan dana pusingan sebanyak RM500 juta.

Sehingga 30hb. Jun, 1993, sejumlah RM685.39 juta telah diluluskan untuk membiayai 376 permohonan di bawah skim tersebut.

Projek-projek yang mendapat peruntukan di bawah TPU dan juga jumlah pembayaran balik yang telah dikutip adalah sebagaimana berikut:-

<i>Sektor</i>	<i>Bil Diluluskan</i>	<i>Amaun Diluluskan</i>	<i>Bil Pembayaran Balik</i>	<i>Amaun Dibayar Balik RM</i>
Perumahan	46	360,814,656.00	13	20,747,039.68
Hartanah	6	51,780,500.00	-	-
Perusahaan	38	37,550,625.00	12	1,845,524.50
Pembinaan	18	26,072,923.00	11	7,362,317.79
Amanah Hartanah	12	16,101,760.00	1	2,010.00
Perdagangan	35	13,333,000.00	13	1,592,012.85
Skim Rundingan Terus (SRT)	26	12,160,085.00	16	3,912,675.31
Pertanian	5	610,000.00	1	33,000.00
Jumlah Kecil	186	518,423,549.00	67	35,494,580.13
Skim RM100,000 ke bawah	190	166,965,130.00	189	166,832,868.12
Jumlah Besar	376	685,388,679.00	256	202,327,448.25

Kadar faedah pinjaman TPU adalah sebanyak 2% setahun. Pembayaran balik pinjaman TPU ini dibuat secara beransur-ansur mengikut prestasi projek atau perniagaan peminjam serta keperluan dana peminjam semasa untuk perkembangan dan kemajuan perniagaan di masa hadapan. Dengan demikian, pinjaman TPU dapat dimanfaatkan sepenuhnya dan pembayaran balik pula tidak menjejaskan projek dan perniagaan peminjam.

Pembayaran balik pinjaman pula dibuat melalui 4 kaedah berikut:

- (a) pembayaran balik melalui akaun bank pelaksana dengan cara pengurangan had overdraf yang diberikan di mana bank pelaksana memulangkan kepada TPU secara berperingkat atau sekaligus amaun perbezaan di antara had overdraf dan amaun yang

disalurkan oleh TPU ke bank pelaksana;

- (b) pembayaran balik terus kepada TPU, contohnya pembayaran sewa untuk pinjaman melalui cara sewa pajak atau, dengan izin, 'leasing';
- (c) pembelian balik saham-saham yang dipegang oleh TPU di dalam syarikat oleh pemegang-pemegang saham syarikat peminjam; dan
- (d) pembelian balik hartanah yang dibeli atau ditebus oleh TPU dari Institusi kewangan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pemohon-pemohon yang diluluskan bantuan pinjaman di bawah Skim TPU adalah mereka yang telah dikenalpasti berupaya untuk dipulihkan

iaitu mempunyai projek yang berdaya maju untuk dijalankan. Pihak Sekretariat TPU mengawasi secara berkala ke atas pengurusan dan aliran tunai projek-projek berkenaan didapati menemui kegagalan semasa menjalani proses pemulihan tersebut. Pihak Sekretariat TPU akan mencuba sedaya upaya untuk mereka, misalnya, dengan mendapatkan projek-projek baru untuk dijalankan. Sekiranya langkah sedemikian tidak berjaya, tindakan susulan sewajarnya akan diambil.

TABUNG PEMULIHAN USAHAWAN (TPU)—MASALAH PINJAMAN

45. Dato' Haji Mohammad Abu Bakar bin Rautin Ibrahim minta Menteri kewangan:

- (a) apakah masalah-masalah yang sebenarnya yang dihadapi oleh pengusaha untuk mendapat pinjaman Tabung Pemulihan Usahawan (TPU);
- (b) langkah-langkah seterusnya oleh Kerajaan untuk menyelesaikan masalah-masalah tersebut; dan
- (c) setakat mana bank-bank swasta menjadi punca masalah-masalah ini.

Tuan Abdul Ghani bin Othman:

- (a) Di antara masalah yang sering dihadapi oleh Pihak Sekretariat Tabung Pemulihan Usahawan (TPU) di dalam memproses permohonan pinjaman di bawah skim itu ialah:
 - (1) pihak pemohon tidak mengemukakan maklumat yang lengkap dan kemaskini;

- (2) projek yang dicadangkan oleh pemohon didapati tidak berdaya maju di mana keadaan pasaran adalah amat meragukan;

- (3) keupayaan pemohon untuk membayar balik pinjaman TPU di dalam tempoh yang munasabah adalah diragui;

- (4) terdapat pemohon yang menyalahgunakan dana terdahulu yang melalui institusi kewangan, iaitu tidak menurut tujuan pinjaman;

- (5) pemohon mempunyai tanggungan hutang yang terlalu besar untuk diselesaikan; dan

- (6) pemohon sedang menghadapi tindakan mahkamah (seperti petisyen penaggulungan dan kebangkrapan)

- (b) Bagi mengatasi masalah-masalah tersebut, Sekretariat TPU telah mengambil langkah-langkah berikut:

- (1) melantik juruperunding teknikal dan kewangan yang berpengalaman untuk membolehkan suatu kajian yang menyeluruh dibuat ke atas cadangan pemohon;

- (2) membuat kajian semula ke atas cadangan pembangunan projek perumahan untuk meninggikan lagi lebihan projek tersebut agar ianya berdaya maju;

- (3) mengadakan perbincangan dengan bank pemiutang untuk

mengurangkan atau menghapuskan denda faedah dan faedah terakru bagi mengurangkan beban tanggungan hutang pemohon;

- (4) menebus hartanah (bagi hartanah yang mempunyai nilai yang baik) daripada bank pemiutang untuk diletakkan di bawah Skim Amanah Hartanah TPU mengurangkan beban tanggungan faedah pinjaman;
- (5) mengagihkan kontrak kerja-kerja pembinaan Jabatan Kerja Raya untuk kontraktor-kontraktor di bawah Skim TPU yang berdaftar dengan Pusat Khidmat Kontraktor melalui Skim Rundingan Terus; dan
- (6) mendapatkan kerjasama institusi kewangan bagi menangguhkan tindakan mahkamah dan pelaksanaan perintah penghakiman bagi membolehkan proses pemulihan dapat dilaksanakan.
- (c) Kerjasama daripada pihak institusi-institusi kewangan dalam menjayakan Skim TPU adalah menggalakkan. Pihak bank telah memberikan perhatian dan kerjasama ke atas cadangan pengurangan atau penghapusan denda faedah dan faedah terakru serta cadangan penjadualan semua pembayaran balik pinjaman.

Di dalam kes-kes perundangan pula, pihak bank kerap memberikan kerjasama untuk menangguhkan tindakan untuk mendapat perintah penghukuman dan perintah penggugungan.

MASJID—DERMA KEBAJIKAN

46. Tuan Haji Mahbud bin Haji Hashim minta Perdana Menteri menyatakan adakah wajar ura-ura hendak mewajibkan pungutan RM1 untuk kebajikan masjid kerana tindakan ini seakan-akan satu paksaan dan ini akan menjadikan pungutan ini tidak ikhlas.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri [Tuan Othman bin Abdul]: Kerajaan merasakan sikap tanggungjawab dan penyertaan bersama masyarakat Islam dalam membangun dan menjaga masjid dan surau adalah perlu dipupuk dengan sewajarnya. Tambahan pula, perbelanjaan menjaga dan mengurus sesebuah masjid sentiasa meningkat. Oleh itu, ianya boleh ditampung melalui sumbangan oleh masyarakat Islam yang mampu dan mempunyai pendapatan tetap seperti yang berkerja dengan Kerajaan dan swasta. Kerajaan sedang meneliti cadangan ini dan merasakan ianya tidaklah membebankan umat Islam untuk melaksanakannya.

FERI PULAU PINANG—PENSWASTAAN

47. Tuan Lim Hock Seng minta Menteri Pengangkutan menyatakan mengapa feri Pulau Pinang tidak boleh diswastakan dan memandangkan kian ramai pengguna-pengguna berminat mengguna perkhidmatan feri, sama ada jadual pelayaran feri akan dikerap kali lagi.

Menteri Pengangkutan [Dato' Seri Dr. Ling Liong Sik]: Perkhidmatan feri Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang boleh diswastakan.

Pada masa ini, pihak Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang menggunakan

5 buah feri dalam perkhidmatan ferinya. Feri tambahan boleh digunakan bergantung kepada permintaan/keadaan dari masa ke semasa.

**PENDIDIKAN MORAL—
MELAHIRKAN MASYARAKAT
BERSATU**

48. Wan Hanafiah bin Wan Mat Saman minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) adakah Pendidikan Moral yang ada di dalam sukatan pendidikan sekarang ini mencukupi bagi menyediakan masyarakat berbilang kaum di negara ini untuk menjadi masyarakat yang maju dan bermoral di zaman 2020;
- (b) apakah yang disediakan di dalam sukatan pendidikan Sekolah Rendah, Menengah dan Institut Pengajian Tinggi ke arah mewujudkan masyarakat bersatu seperti yang ternyata di dalam strategi Wawasan 2020 yang disediakan oleh Jabatan Perdana Menteri; dan
- (c) adakah beliau sedar bahawa sistem pendidikan yang ada sekarang tidak langsung menuju ke arah melahirkan masyarakat bersatu khususnya seperti yang dikehendaki dalam wawasan Perdana Menteri kita.

Dr. Fong Chan Onn:

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kurikulum Pendidikan Moral untuk sekolah rendah dan menengah pada masa ini adalah mencukupi dan selaras dengan kehendak dan hasrat

Falsafah Pendidikan Negara. Walau bagaimanapun, kerjasama daripada ibu bapa dan masyarakat adalah perlu untuk menentukan apa yang dipelajari dapat diamalkan di luar sekolah.

- (b) Untuk mewujudkan masyarakat yang bersatu seperti yang ternyata dalam strategi Wawasan 2020, pelbagai langkah dilakukan sama ada melalui kegiatan kurikulum ataupun kokurikulum. Aktiviti kokurikulum di sekolah seperti kegiatan-kegiatan beruniform, persatuan, kegiatan sukan dan permainan memainkan peranan penting dalam mewujudkan generasi pelajar yang bersatu. Dari aspek kurikulum pula, mata pelajaran sejarah telah dijadikan mata pelajaran teras yang wajib diambil oleh para pelajar di sekolah menengah. Begitu juga dengan mata pelajaran Pendidikan Moral di sekolah rendah dan menengah membentuk pelajar berperibadi mulia melalui pemupukan, penghayatan dan amalan nilai-nilai murni masyarakat Malaysia.
- (c) Saya tidak bersetuju dengan kenyataan bahawa sistem pendidikan yang ada sekarang tidak langsung menuju ke arah melahirkan masyarakat bersatu. Sebenarnya, hasrat untuk melahirkan masyarakat yang bersatu sentiasa diberikan penekanan kepada pelajar sebagaimana yang terkandung dalam Falsafah Pendidikan Negara dan Wawasan 2020. Tumpuan juga telah diberi kepada mata pelajaran Bahasa Malaysia sebagai alat perpaduan yang

utama. Di samping itu, pengajaran mata pelajaran Sejarah pula banyak menyelitkan unsur-unsur perpaduan dan semangat patriotik. Program dan kegiatan ko-kurikulum di sekolah, terutamanya dalam kegiatan beruniform juga, menekankan tentang matlamat perpaduan dan masyarakat bersatu.

SISTEM PENERBANGAN MALAYSIA—WAKTU PEJABAT

49. Tuan Robert Lau Hoi Chew minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada Sistem Penerbangan Malaysia dapat mempertimbangkan untuk mengadakan waktu pejabat daripada jam 8.00 pagi hingga 12.00 tengah hari pada hari minggu dan cuti, terutama sekali di pekan-pekan luar bandar di seluruh Sarawak kerana MAS adalah satu-satunya pengangkutan bagi pekan luar bandar di kebanyakan pekan-pekan luar bandar di Sarawak.

Dato' Seri Dr. Ling Liong Sik: Kementerian Pengangkutan memang menyedari bahawa pengangkutan udara adalah satu-satunya pengangkutan bagi pekan luar bandar di kebanyakan pekan-pekan luar bandar di Sarawak. Memandangkan demikian, MAS telah pun menyediakan perkhidmatan di kebanyakan stesen-stesen luar bandar pada hari minggu dan cuti.

PERUMAHAN—BAYARAN 'UNDERCOUNTER'

50. Tuan Chor Chee Heung minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan:-

- (a) adakah pihak Kementerian sedar bahawa pemaju swasta skim

perumahan rumah kos rendah sedang mempraktikkan penerimaan bayaran harga tambahan di antara RM3,000 hingga RM5,000 sebagai 'undercounter' dari para pembeli rumah-rumah kos rendah;

- (b) jika ya, apakah cara-cara tindakan yang telah atau akan diambil terhadap pemaju-pemaju skim perumahan kos rendah supaya para pembeli berpendapatan rendah tidak dengan sewenang-wenangnya menjadi mangsa sebagai pembeli; dan
- (c) adakah pihak Kementerian membuat kajian mendalam terhadap pembinaan rumah kos rendah jenis "prefabrication" atau lain-lain jenis supaya harga rumah kos rendah mungkin dapat lagi dikurangkan.

Dato' Dr. Ting Chew Peh: Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan tidak sedar bahawa terdapat pemaju swasta skim perumahan kos rendah yang mempraktikkan penerimaan bayaran harga tambahan di antara RM3,000 hingga RM5,000 sebagai 'undercounter' dari para pembeli rumah-rumah kos rendah. Walau bagaimanapun, Kementerian ini sedar bahawa terdapat kes-kes di mana setelah dipersetujui oleh kedua belah pihak suatu Perjanjian Tambahan ditandatangani di antara pembeli dengan kontraktor bagi meliputi kerja-kerja tambahan kepada bangunan. Dengan persetujuan bertulis ini, maka secara undang-undang harga tambahan itu adalah sah dan Kementerian tidak boleh berbuat apa-apa.

Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan tidak ada membuat kajian mendalam terhadap pembinaan rumah

kos rendah jenis “prefabricated”. Walau bagaimanapun, Kementerian ada membuat kajian mendalam dalam Projek Rekabentuk Alternatif Bagi Perumahan Kepadatan Tinggi Bagi Kawasan Bandar, Projek Koordinasi Modular Dalam Bangunan Pemajuan dan Demonstrasi Panduan Rekaan Bagi Perumahan Kos Rendah dan Kajian Blok Berrongga Kait Panca Tanggung Beban. Kajian-kajian ini mungkin boleh mengurangkan harga rumah kos rendah.

[Soalan No. 51 – Sila lihat jawapan kepada Soalan No. 4]

DEWAN BANDARAYA KUALA LUMPUR—KHIDMAT PAKAR PERUNDING

52. Dr. Tan Seng Giaw minta Perdana Menteri menyatakan adakah pakar-pakar perunding yang telah dan akan dipelawa untuk membuat kajian di Jabatan-jabatan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur (DBKL). Sila senaraikan pakar-pakar dan Jabatan-jabatan tersebut di dalam tempoh lima tahun kebelakangan ini. Adakah Jabatan Perkhidmatan Bandar memerlukan kajian tersebut. Adakah bayaran lebih masa diselaraskan dengan kecekapan di JPB. Apakah jumlah bayaran lebih masa di JPB setiap tahun dalam tempoh lima tahun tersebut.

Dato' Wong See Wah: Jabatan Perkhidmatan Bandar, DBKL tidak mempunyai sistem dalam pelupusan pepejal (solid waste management) dengan demikian cadangan dari pakar-pakar perunding untuk memperbaiki dan meningkatkan lagi sistem pelupusan sampah di Kuala Lumpur adalah diperlukan.

Bagaimanapun, setakat ini DBKL belum melantik mana-mana pakar

perunding untuk membuat kajian khusus mengenai sistem pelupusan bagi Bandaraya Kuala Lumpur.

Kerja-kerja lebih masa sememangnya ada dijalankan di Jabatan Perkhidmatan Bandar bagi menjalankan tugas-tugas berikut:—

- (i) kerja-kerja yang “urgent” apabila berlaku bencana alam seperti banjir atau kebakaran;
- (ii) bagi menampung kekurangan tenaga buruh akibat “daily absenteeism” dan kekurangan jawatan;
- (iii) bagi kawasan-kawasan pusat bandar yang memerlukan pembersihan setiap masa sehinggalah waktu malam;
- (iv) bagi kawasan-kawasan tertentu di mana terdapat aktiviti perdagangan pada waktu malam khususnya di pusat-pusat penaja dan pasar malam;
- (v) bagi kerja-kerja pengutipan sampah yang dibuat lebih dari dua kali sehari.

Jumlah-jumlah bayaran bagi kerja-kerja lebih masa di Jabatan ini bagi beberapa tahun yang lepas ialah RM9,838,300 dengan beberapa anggaran sebanyak RM1.9 juta setahun.

ISA—JUMLAH TAHANAN

53. Dr. Kua Kia Soong minta Menteri Dalam Negeri menyatakan jumlah tahanan ISA yang:—

- (a) ditahan lebih dari 60 hari sejak tahun 1960;
- (b) ditahan lebih dari satu tahun sejak tahun 1960;

- (c) ditahan lebih dari dua tahun sejak tahun 1960;
- (d) ditahan lebih dari lima tahun sejak tahun 1960
- (e) ditahan lebih dari 10 tahun sejak tahun 1960.

Tuan Ong Ka Ting: Jumlah orang yang telah ditahan lebih dari 60 hari di bawah AKDN 1960, sejak Akta ini diperkenalkan, ialah seramai 3,687 orang. Bagi soalan (b)–(e) yang berkehendaki perangkaan yang terperinci, Kerajaan memerlukan masa untuk menyemaknya.

**LAWATAN ROMBONGAN
PERDANA MENTERI KE
REPUBLIK RAKYAT CHINA—
HASIL KEJAYAAN**

43. Che' Ibrahim bin Mustafa minta Menteri Luar Negeri menyatakan hasil kejayaan lawatan rombongan Yang Amat Berhormat ke Republik China baru-baru ini dalam bidang:-

- (a) ekonomi dan perdagangan; dan
- (b) politik dan hubungan luar.

21.7.93

54. Tuan Wong Wing On minta Menteri Luar Negeri menyatakan hasil-hasil dalam bidang ekonomi, sosial, politik dan pendidikan akibat daripada lawatan rombongan Malaysia yang diketuai oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke Republik China (RRC) baru-baru ini dengan jelas dan terperinci.

22.7.93

49. Dato' Haji Mohamad bin Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan:-

- (a) adakah benar bahawa lawatan Yang Amat Berhormat Menteri Malaysia ke China baru-baru ini merupakan satu lawatan yang amat berjaya. Apakah kejayaan-kejayaan yang utama telah dicapai di dalam lawatan tersebut;

- (b) adakah Kerajaan bercadang untuk mengambil tenaga-tenaga kerja yang tertentu daripada negara China untuk berkhidmat di negara Malaysia. Kalau bercadang, bilakah akan dilaksanakan. Kalau tidak bercadang, mengapa.

53. Dr. Tan Seng Giaw minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah hasil sebenarnya lawatan Perdana Menteri dan rombongannya ke China pada bulan Jun lalu. Apakah langkah-langkah susulannya. Berapa tahunkah negara-negara seperti Jepun dan Singapura yang berada di depan Malaysia di semua bidang di negara China. Mengapa kita membiarkan negara-negara tersebut tinggalkan Malaysia di belakang.

26.7.93

43. Tuan Wong Sing Nang minta Menteri Luar Negeri menyatakan:-

- (a) sejauh manakah kejayaan lawatan ke China baru-baru ini yang diketuai oleh Yang Amat Perdana Menteri dan pengusaha-pengusaha lain; dan
- (b) apakah langkah yang akan diambil untuk mewujudkan perdagangan antara negara kita dengan China.

56. Dr. V. David minta Menteri Luar menyatakan:-

- (a) adakah kemungkinan perhubungan dua hala antara Malaysia dan China akan menjadi lebih rapat sebagai keputusan lawatan Perdana Menteri ke negeri China baru-baru ini; dan

- (b) adakah betul bahawa warganegara Malaysia berketurunan China akan diberi kebenaran untuk melawat saudara-mara dan ibu-bapa mereka selalu tanpa sebarang halangan daripada pihak Kerajaan.

27.7.93

24. Dr. Sanusi bin Daeng Mariok minta Menteri Luar Negeri menyatakan:—

- (a) hasil kunjungan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke China baru-baru ini terutama dari segi perdagangan; dan
- (b) apakah Kerajaan memastikan ia mendatangkan keuntungan, terutama kepada usahawan bumiputera.

54. Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah hasil lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke China baru-baru ini.

67. Tuan Michael Asang minta Menteri Luar Negeri menyatakan:—

- (a) hasil lawatan Yang amat Berhormat Perdana Menteri ke China dan keuntungan kepada Malaysia (Kerajaan dengan Kerajaan);
- (b) bilangan syarikat dari China yang telah dan akan melabur di negara

ini hasil dari lawatan ke China tempoh hari; dan

- (c) jumlah pelaburan negara China di Malaysia setakat ini.

29.7.93

18. Dr. Sanusi bin Daeng Mariok minta Menteri Luar Negeri menyatakan:—

- (a) sejauh mana kejayaan misi lawatan Perdana Menteri ke luar negeri bagi menarik pelaburan; dan
- (b) apakah Kerajaan Pusat ada rancangan menyertakan sama pihak Kerajaan Negeri Kelantan dalam misi lawatan itu.

2.8.93

4. Tuan Haji Mahbud bin Haji Hashim minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah Malaysia boleh mempercayakan negara China benar-benar ikhlas dan tidak mempunyai cita-cita untuk menguasai Asia Timur dengan kekerasan kerana mereka bukan sahaja mengembangkan ekonomi tetapi juga mengukuhkan dan membesarkan angkatan tentera mereka.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Memandangkan soalan-soalan yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat berkisar keseluruhannya kepada tujuan dan hasil lawatan rasmi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke Republik Rakyat China (RRC) baru-baru ini, izinkan saya untuk menjawabnya secara serentak.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri diiringi oleh Yang Berbahagia Datin Seri Dr. Siti Asmah Mohd. Ali,

telah melakukan lawatan rasmi yang kedua ke Republik Rakyat China (RRC) dari 13hb – 22hb Jun, 1993 atas jemputan TYT Li Peng, Perdana Menteri RRC. Lawatan terakhir Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke negara tersebut ialah pada November 1985.

Rombongan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri terdiri daripada 97 orang ahli rombongan rasmi termasuk Yang Berhormat Menteri Luar Negeri, Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama, Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Sarawak, Yang Amat Berhormat Menteri Besar Pahang, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang, kedua-kedua Yang Berhormat Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Yang Berhormat Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Serombongan 143 orang ahli-ahli perniagaan yang membiayai perbelanjaan sendiri turut serta mengiringi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Ahli rombongan yang lain termasuk 17 orang daripada media-massa dan 27 orang rombongan kebudayaan yang dibiayai oleh Genting Berhad.

Tujuan utama lawatan tersebut adalah untuk memperkukuhkan dan mempertingkatkan lagi persahabatan dan kerjasama dua hala di antara Malaysia dengan RRC serta untuk meninjau peluang-peluang kerjasama di bidang ekonomi, perdagangan, perniagaan dan pelaburan selaras dengan kepesatan perkembangan ekonomi negara tersebut. Lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri itu bertujuan juga untuk memberi kesempatan kepada beliau sendiri untuk menyaksikan dan meninjau perubahan dan perkembangan pesat pembangunan ekonomi masa kini RRC.

Aturcara lawatan tersebut merangkumi lawatan-lawatan ke Beijing, Urumqi, Kunming dan Shenzhen. Sebelum berlepas pulang, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah singgah di bandaraya Haikou, Pulau Hainan dan melakukan upacara meletakkan batu asas suatu projek usahasama Malaysia-RRC. Selain mengadakan perjumpaan dan perbincangan dengan para pemimpin tertinggi, negara dan Kerajaan RRC di bandaraya-bandaraya yang dilawati, Perdana Menteri telah berucap dan mengadakan perbincangan dengan para usahawan RRC di Beijing dan Shenzhen mengenai peluang-peluang kerjasama dua hala di bidang perdagangan, pelaburan dan ekonomi.

Lawatan rasmi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke negara China tersebut telah mencapai kejayaan yang besar lagi bermakna. Pemimpin kedua-dua negara telah berpeluang membincangkan pelbagai isu hubungan dua hala, serantau dan antarabangsa.

Di samping kejayaan memperatkan lagi tali persahabatan dan persefahaman di antara para pemimpin serta rakyat kedua-dua buah negara, lawatan rasmi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke RRC telah dengan jayanya menghasilkan pulangan yang bermakna di bidang perdagangan dan kerjasama dua hala seperti berikut:-

- (a) Para usahawan Malaysia-RRC telah menandatangani sejumlah 36 Perjanjian Usahasama dan Memorandum Persefahaman bernilai RM8,224 juta di bidang perdagangan dan pelaburan seperti perhotelan, hartanah, infrastruktur dan perusahaan makanan. Selain daripada itu, kedua-dua belah pihak sedang

merundingkan untuk memperolehi sejumlah RM325.2 juta pesanan dan Kontrak eksport barangan ke China sementara kontrak beliau dari China adalah RM60.4 juta.

- (b) Kedua-dua negara bersetuju untuk menubuhkan Pejabat Konsulat masing-masing. Konsulat Malaysia akan ditubuhkan di Guangzhou, Wilayah Guangdong di Selatan China sementara RRC di Kuching, Sarawak. Penubuhan Pejabat Konsulat Malaysia di Guangzhou adalah untuk memudahkan urusan pengeluaran visa bagi pelawat-pelawat RRC khususnya di Wilayah Selatan China untuk melawat Malaysia sama ada atas urusan pelancongan mahupun perdagangan.
- (c) Persetujuan telah dengan jayanya dicapai untuk mengadakan hubungan berkembar di antara Perbandaran Pulau Pinang dengan Perbandaran Pulau Xiamen, Wilayah Fujian di Selatan China.
- (d) Suatu Memorandum Persefahaman (MOU) mengenai hak pendaratan tambahan kepada MAS telah ditandatangani yang membenarkan MAS memperluaskan perkhidmatannya ke Beijing dan Guangzhou daripada 3 kali seminggu kepada 6 kali seminggu. Mulai 1994, perkhidmatan MAS ini ditambah kepada 8 kali seminggu dan seterusnya 12 kali seminggu mulai 1996. RRC juga mengambil maklum terhadap permintaan MAS untuk hak pendaratan ke Xiamen, Shanghai, Chengdu, Kunming dan Shenzhen. Perbincangan lanjut

mengenainya akan disusuli oleh kedua-dua pihak.

Untuk makluman Dewan Yang Mulia ini, persembahan rombongan kebudayaan yang mengiringi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah memberi kesempatan kepada masyarakat tempatan RRC menyaksikan kekayaan kebudayaan Malaysia. Persembahan kebudayaan ini telah diadakan di Beijing, Urumqi, Kunming dan Shenzhen.

Mengenai kerjasama pendidikan, dimaklumkan juga bahawa di awal tahun ini, pihak Kerajaan telah meluluskan cadangan supaya pelajar tajaan Kerajaan Malaysia boleh mengikuti kursus-kursus pendek di peringkat ijazah lanjutan di institusi-institusi pengajian tinggi RRC. Tenaga akademik institusi pengajian tinggi awam di Malaysia juga dibenarkan untuk mengikuti kursus-kursus pendek di peringkat ijazah lanjutan di institusi pengajian tinggi awam RRC. Semua cadangan untuk menghantar pelajar atau tenaga akademik Malaysia ke RRC mesti mendapat kelulusan Yang Berhormat Menteri Pendidikan terlebih dahulu.

Soal pengambilan tenaga buruh dari RRC untuk bekerja di Malaysia tidak dibincangkan semasa lawatan. Buat masa kini, Malaysia sendiri cuba mengatasi masalah kekurangan tenaga buruh ini melalui pengambilan tenaga buruh dari negara asing seperti Indonesia, Bangladesh dan Pakistan.

Perbincangan mengenai isu serantau dan antarabangsa telah membuahkan hasil yang positif di mana kedua-dua negara bersependapat bahawa sebarang pertelingkahan sewajarnya diselesaikan secara rundingan dan bukan kekerasan ketenteraan. Isu tuntutan bertindih di kepulauan Spratly dijadikan sebagai

rujukan khusus. Para pemimpin RRC juga mengulangi sokongannya terhadap Rundingan Ekonomi Asia Timur (EAEC) anjuran Malaysia serta memberi jaminan akan dasar terbaik-baik RRC dengan negara serantau. China sekali lagi menegaskan dasar tidak mencampuri hal ehwal dalam negara asing khususnya Malaysia yang dianggap sebagai negara sahabat.

Mengenai isu keselamatan serantau, para pemimpin RRC telah menegaskan dan memberi jaminan kepada Malaysia bahawa China tidak mempunyai sebarang cita-cita 'hegemonistic' mahupun untuk mengisi kekosongan kuasa di rantau Asia. China memerlukan suasana politik antarabangsa yang aman lagi stabil demi menjayakan program pembaharuan dan pembangunan ekonominya.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri begitu berpuas hati dan gembira dengan tercapainya matlamat tujuan lawatan beliau ke RRC tersebut. Menurut penilaian Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, negara China pasti akan dapat mencapai matlamat penyusunan semula dan pembaharuan ekonomi dengan jayanya. Kesungguhan China di dalam usaha pembaharuan ekonomi ke arah sistem ekonomi pasaran telah dengan jelas menunjukkan hasilnya. Adalah penting bagi Malaysia untuk mengekalkan hubungan baik lagi rapat yang sedia ada dengan negara tersebut seterusnya mengambil peluang-peluang kerjasama ekonomi yang ada di China demi kepentingan bersama.

Di masa kini, pelaburan Malaysia di China adalah sederhana jika dibandingkan dengan lain-lain negara yang sememangnya terkenal dengan kelebihan kapasiti pelaburan asingnya. Dengan berkembangannya kerjasama perdag-

angan dan ekonomi di antara Malaysia dan RRC, adalah menjadi harapan Malaysia supaya projek-projek usahasama pelaburan sewajarnya juga dapat dipertingkatkan. Kerajaan akan terus menggalakkan penghantaran misi-misi perdagangan dan ekonomi ke China dan di masa yang sama mengalu-alukan rombongan sedemikian daripada negara tersebut. Sehubungan ini, terdapat sesetengah Kerajaan Negeri yang telah mengambil inisiatif menghantar rombongan penggalakan pelaburan dan ekonomi ke RRC. Pihak Kerajaan selanjutnya ingin memberi jaminan bahawa Kementerian-kementerian yang berkaitan akan terus memberi kerjasama dan bantuan sewajarnya kepada usaha-usaha Kerajaan Negeri di dalam mengadakan misi penggalakan pelaburan dan kerjasama ekonomi seberang laut.

JPJ—TUJUAN MAJLIS JAMUAN TEH

55. Tuan Kerk Kim Hock minta Menteri Pengangkutan menyatakan:—

- (a) apakah tujuannya Jabatan Pengangkutan Jalan mengadakan satu majlis jamuan teh untuk menyampaikan saman kepada pemandu bas di Taiping pada 23.4.1993; dan
- (b) jumlah keping saman yang dikeluarkan dan apakah kesalahan yang terlibat.

Dato' Seri Dr. Ling Liong Sik:

- (a) Jamuan teh tersebut diadakan sempena Majlis Kaunseling kepada pemandu-pemandu bas sekolah. Tujuan Jabatan Pengangkutan Jalan (JPJ) mengadakan sesi kaunseling ini adalah untuk berbincang tentang keselamatan

murid-murid yang dibawa oleh bas-bas sekolah serta penyelenggaraan bas-bas tersebut demi mengelakkan apa-apa perkara yang tidak diingini berlaku. Di samping itu, sebagai hospitaliti yang biasa diamalkan oleh JPJ, jamuan ringan disediakan. Bagi memastikan pemandu-pemandu yang terlibat menerima saman yang dikeluarkan, maka JPJ mengambil kesempatan tersebut untuk menyerahkan saman-saman berkenan.

- (b) Sebanyak 46 keping saman telah dikeluarkan atas pelbagai kesalahan seperti membawa penumpang berlebihan, PSV tamat tempoh, tidak mempamerkan permit asal dan lesen memandu tamat tempohnya.

ELEKTRIK—PAMPASAN ATAS CATUAN

56. Tuan Foo Piew Kok minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan sama ada pampasan telah, sedang atau akan diberikan oleh Tenaga Nasional Berhad kepada para pengguna yang rugi oleh catuan bekalan elektrik yang telah menyebabkan kerugian berjuta-juta ringgit kepada para pengguna. Adakah Kerajaan bercadang untuk mengubahsuaikan cara tuntutan pampasan supaya kepentingan pengguna-pengguna dapat dilindungi dengan lebih berkesan.

Dato' Seri S. Sami Vellu: Ketika ini gantirugi belum lagi dibayar kepada mana-mana pihak bagi catuan beban atau lucutan beban yang dilakukan oleh Tenaga Nasional Berhad (TNB). Walau bagaimanapun, setakat ini pihak TNB telah menerima tuntutan gantirugi dari 18 pengguna akibat gangguan bekalan

elektrik sama ada kerana "Load shedding" atau pun kerana terputus bekalan pada 29hb dan 30hb September, 1992 yang lalu. TNB belum lagi membuat bayaran kerana tuntutan tersebut dilindungi oleh polisi insurans, iaitu di bawah insurans "Public Liability". Semua tuntutan pengguna-pengguna berkaitan telah dimajukan kepada Malaysia National Insurance Sdn. Bhd. (MNI) untuk tindakan mereka selanjutnya.

Pada kebiasaannya, pihak MNI akan mengkaji dari segi undang-undang sama ada TNB bertanggungjawab atau sebaliknya. Jika TNB bertanggungjawab ke atas kerugian dan kerosakan pengguna-pengguna tersebut, maka MNI akan membayar tuntutan gantirugi setelah ditentukan kerugian sebenar yang dialami oleh pengguna tersebut. Di dalam membuat kajian undang-undang, pihak MNI akan meneliti peruntukan Seksyen 17, Akta Bekalan Elektrik 1990.

Mengenai soalan sama ada Kerajaan bercadang mengubahsuaikan cara tuntutan pampasan Kerajaan berpendapat peruntukan Seksyen 17, Akta Bekalan Elektrik 1990 adalah mencukupi untuk melindungi kepentingan pengguna-pengguna.

SEKOLAH DI KAWASAN FELDA —BILANGAN

57. Tuan Shahidan bin Kassim minta Menteri Pendidikan menjelaskan berapakah jumlah sekolah menengah dan rendah yang ada di kawasan FELDA di seluruh negara. Berapakah peratus kelulusan SPM antara sekolah-sekolah FELDA dan sekolah-sekolah bandar.

Dr. Fong Chan Onn: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bilangan sekolah di kawasan FELDA

sehingga 31hb Januari, 1993 bagi sekolah rendah ialah 202 buah manakala bilangan bagi sekolah menengah pula ialah sebanyak 38 buah. Secara keseluruhan, peratus kelulusan bagi sekolah-sekolah FELDA dalam peperiksaan SPM ialah 74.5% berbanding dengan sekolah-sekolah bandar sebanyak 73.1%. Justeru, pencapaian sekolah-sekolah menengah di kawasan FELDA boleh dibanggakan.

LALULINTAS—TINDAKAN KERAJAAN MENGATASI KESESAKAN

58. Tuan Mohamed Kamal bin Hussain minta Perdana Menteri menyatakan apakah tindakan-tindakan Kerajaan mengatasi masalah-masalah kesesakan lalulintas yang serious terjadi di Wilayah Persekutuan seperti yang dianjurkan di bawah Pelan Induk Kuala Lumpur (DBKL) setakat ini telah menunjukkan kejayaan dan jika tidak, apakah permasalahan utama yang dikenali sebagai punca kesesakan tersebut.

Dato' Wong See Wah:

- (1) Dalam usaha untuk menyelesaikan masalah kesesakan lalulintas di Kuala Lumpur, Kerajaan telah menyediakan rancangan jangka panjang dan jangka pendek yang meliputi aspek berikut:—

(a) PELAKSANAAN PROJEK PEMBANGUNAN

Di samping membina jejambat-jejambat (flyover) baru di Kuala Lumpur serta memperbaiki persimpangan-persimpangan jalan, pihak Kerajaan telah mengenalpasti jalan raya-jalan raya utama yang perlu diperbaiki untuk memudahkan lagi per-

gerakan lalulintas. Antara jalan raya-jalan raya yang telah dikenalpasti bagi pembaikan adalah Jalan Kepong, Jalan Kucai Lama, Jalan Perkasa, Jalan Puchong, Jalan Segambut dan Jalan Damansara.

Pihak Kerajaan juga telah mengenalpasti beberapa jalan raya baru yang perlu dibina untuk mengurangkan kesesakan lalulintas seperti pembinaan Jalan Lingkaran Tengah II di sekeliling sempadan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, pembinaan jalan-jalan baru untuk menyambung sepenuhnya Jalan Lingkaran Tengah I yang sedia ada.

(b) SISTEM PENGANGKUTAN AWAM

Projek-projek utama sistem awam yang telah dicadangkan adalah:

- (i) Sistem Transit Laju Ringan (LRT);
- (ii) Sistem Monorel;
- (iii) Sistem Rel Komuter (Landasan Berkembar KTM); dan
- (iv) Memperbaiki mutu sistem perkhidmatan bas.

(c) PENGURUSAN LALULINTAS

Di samping mengawal keadaan lalulintas dan memperbaiki jalan-jalan/persimpangan-persimpangan yang dapat mengurangkan kesesakan, Kerajaan juga akan meneruskan usaha-usaha dalam pengurusan dan kawalan lalulintas di Kuala Lumpur seperti:

- (i) peningkatan kawalan lampu isyarat lalulintas berkomputer sedia ada;
 - (ii) pelaksanaan sistem jalan sehala di kawasan-kawasan yang perlu;
 - (iii) pelaksanaan pembaikan jangka pendek kepada persimpangan jalan termasuk pemasangan lampu isyarat lalulintas yang perlu;
 - (iv) projek 'High Occupancy Vehicle' (HOV) untuk menggalakkan skim berkongsi kereta yang sedang dijalankan oleh Kementerian Pengangkutan; dan
 - (v) skim Kereta Berkongsi yang juga sedang dijalankan oleh Kementerian Pengangkutan.
- (2) Usaha-usaha DBKL di dalam pelaksanaan projek pembangunan jalan raya seperti pembinaan jejambat-jejambat (flyover), pembaikan persimpangan-persimpangan jalan utama dan penglebaran jalan telah membantu pengaliran lalulintas di Bandaraya Kuala Lumpur. Walaupun usaha-usaha ini tidaklah dapat menyelesaikan masalah secara keseluruhannya, namun ianya telah dapat mengurangkan kesesakan dari menjadi bertambah buruk lagi. Punca utama kesesakan lalulintas di Kuala Lumpur adalah pertambahan kenderaan yang begitu pesat di mana terdapat terlalu banyak kereta persendirian yang bermuatan rendah di jalan raya-jalan raya.

TANDA HARGA—JUMLAH TANGKAPAN

59. Puan Siti Zainabon binti Abu Bakar minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan:—

- (a) jumlah tangkapan yang dibuat terhadap peniaga yang tidak mematuhi pelaksanaan perletakan tanda harga pada setiap barangan jualan; dan
- (b) bagaimana pelaksanaan tanda harga tersebut mampu mengelakkan pengguna dari ditipu oleh para penjual.

Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Sepanjang tahun ini iaitu sehingga 18.7.93, pemeriksaan telah dibuat ke atas 200,295 premis perniagaan di seluruh negara berhubung dengan penandaan harga. Dari jumlah ini, 2,199 kes telah dihasilkan dengan nilai rampasan berjumlah RM1,516,469.88. Jumlah denda yang dikenakan dalam tempoh yang sama ialah RM257,620.00. Sejak berkuatkuasa Perintah yang baru ini pula, iaitu mulai 1.6.93 hingga 15.7.93, Kementerian telah membuat pemeriksaan ke atas 32,500 premis perniagaan di seluruh negara. Dari pemeriksaan ini, sebanyak 480 kes telah dihasilkan dengan nilai rampasan berjumlah RM1,466,847.16. Jumlah denda bagi kes-kes ini belum didapati oleh kerana ianya masih belum selesai.

Salah satu objektif Perintah penandaan harga ini ialah bagi membolehkan para pengguna membuat perbandingan harga antara satu kedai dengan yang lain sebelum pembelian dibuat. Dalam hubungan ini, pengguna yang bijak akan membuat perbandingan harga terlebih

dahulu sebelum membeli sesuatu barangan itu. Sekiranya penandaan harga tidak diwajibkan ke atas barangan, maka peluang ini tidak boleh digunakan oleh pengguna dan akibatnya pengguna lebih senang ditipu berhubung dengan harga sesuatu barangan itu. Adalah diyakini bahawa dengan penguatkuasaan undang-undang ini secara menyeluruh dan berkesan, ianya sekaligus dapat melindungi pengguna dari ditipu oleh para peniaga yang tidak bertanggungjawab. Di samping itu, ianya boleh menyekat kenaikan kadar inflasi yang mungkin keterlaluan.

PBB—PANDANGAN KERAJAAN

60. Dr. Sanusi bin Daeng Mariok minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) bersetujukah Kerajaan dengan pendapat bahawa PBB tidak lagi bebas, sebaliknya dikawal sepenuhnya oleh Amerika;
- (b) apakah Kerajaan berpuas hati dengan kuasa pembatal negara-negara tertentu di PBB. Jika tidak, apakah usaha yang diambil bagi merombak kuasa pembatal tersebut; dan
- (c) apakah Kerajaan merasakan perlu Malaysia mengkaji keanggotaan dalam PBB memandangkan PBB tidak lagi dapat berlaku adil kepada umat Islam.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi:

- (a) Sejak penubuhan PBB selepas tamatnya Perang Dunia Kedua, keadaan politik antarabangsa telah mengalami banyak perubahan. Berakhirnya Perang Dingin juga telah membawa perubahan-perubahan ekoran dari perubahanimbangan kuasa dunia di mana Amerika Syarikat wujud sebagai

kuasa utama. Dalam hubungan ini, tidak dapat dinafikan bahawa Amerika Syarikat sebagai anggota pengasas dan sebuah kuasa utama dunia, dalam beberapa perkara, dapat mempergunakan pengaruhnya ke atas keputusan PBB.

Walau bagaimanapun, sebagai sebuah badan dunia yang dianggotai oleh hampir semua negara-negara di dunia, keberkesanan PBB dalam memenuhi tanggungjawabnya bergantung kepada kerjasama dan sokongan setiap negara anggotanya. Adalah menjadi tanggungjawab negara-negara anggotanya untuk menggunakan hak mereka, dengan izin 'one nation, one vote' dengan sepenuhnya untuk memastikan yang PBB menjadi satu badan yang mewakili masyarakat antarabangsa dan tidak dikuasai oleh mana-mana pihak.

- (b) Malaysia sememangnya tidak berpuas hati dengan kuasa pembatal negara-negara tertentu di PBB. Dalam hubungan ini, Malaysia merupakan salah sebuah daripada negara yang terawal menyuarakan ketidakadilan sistem kuasa pembatal yang dihadkan kepada 5 Anggota Tetap Majlis Keselamatan PBB. Penumpuan kuasa untuk membuat keputusan yang bersifat global kepada hanya lima Anggota Tetap ini tidak lagi sesuai dalam suasana dunia yang telah kian berubah semenjak penubuhan PBB dahulu dan juga tidak mencerminkan pertambahan dalam keanggotaan PBB. Keanggotaan PBB yang bermula dengan 51 negara pada tahun 1945 telah bertambah kepada 82 dalam tahun 1958, 115 dalam tahun 1964 dan seterusnya seramai 183 anggota pada masa ini.

Untuk makluman Yang terhormat, persoalan keahlian Majlis Keselamatan telah dibincangkan dalam Perhimpunan Agung PBB pada sesinya Ke-47 tahun lalu. Hasil perbincangan ini, Setiausaha Agung telah diminta menyediakan satu laporan mengenai perkara ini. Malaysia dalam menyokong usaha-usaha PBB ini telah mengemukakan beberapa cadangan ke arah penstrukturan semula Majlis Keselamatan tersebut supaya ianya mencerminkan satu badan yang lebih demokratik, adil dan saksama.

- (c) Malaysia mempunyai keyakinan penuh bahawa PBB merupakan satu forum antarabangsa yang berkesan bagi negara-negara di dunia membincangkan isu-isu penting seperti ekonomi, gencatan senjata, alam sekitar, pertanian, pendidikan, hak asasi manusia dan sebagai satu inap keselamatan dalam mengurangkan ketegangan-ketegangan antara-bangsa. Pada umumnya, kita harus akui bahawa keanggotaan dan partisipasi Malaysia di PBB telah banyak membawa manfaat. Sekiranya timbul dakwaan bahawa PBB tidak berlaku adil kepada umat Islam, negara-negara Islam sendiri harus mempersoalkan diri mereka sendiri mengapa kekuatan perpaduan negara-negara Islam tidak digunakan untuk menjamin kepentingan umat Islam melalui keputusan PBB.

PENYEDIAAN KURIKULUM— KEGIATAN PEMBELAJARAN

61. Tuan Haji Abdul Hamid bin Abdul Rahman minta Menteri Pendidikan menyatakan:—

- (a) siapakah yang bertanggungjawab membuat kurikulum untuk

sekolah-sekolah. Adakah pihak Kerajaan mendapat maklum balas dari guru-guru selepas kurikulum itu diperkenalkan; dan

- (b) salah satu tujuan asal kurikulum sekarang adalah untuk mengajar murid supaya tahu membaca, menulis dan mengira. Mengapakah sekiranya terdapat pelajar-pelajar yang lembab dalam pelajaran, guru-guru mereka masih dimestikan mengikut sukatan yang ditetapkan dan mengakibatkan pelajar ini tertinggal. Tidakkah boleh pihak Kementerian memberi kelonggaran kepada guru-guru untuk mengajar pelajar-pelajar sedemikian ini tanpa mengikut sukatan untuk membolehkan pelajar ini tidak tertinggal terus.

Dr. Fong Chan Onn:

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Bahagian yang bertanggungjawab dalam menyediakan kurikulum untuk kegunaan sekolah di seluruh negara ialah Pusat Perkembangan Kurikulum, Kementerian Pendidikan Malaysia. Kementerian Pendidikan sentiasa mengambil kira peranan dan pandangan guru dalam proses penyediaan kurikulum terutamanya dalam menentukan aras kesukaran kegiatan pembelajaran bagi bahan kurikulum yang disediakan untuk para pelajar sekolah. Para guru juga dilibatkan pada setiap peringkat penyediaan kurikulum mulai dari peringkat perancangan hinggalah ke peringkat percubaannya. Maklum balas daripada pihak guru mengenai keberkesanan bahan

kurikulum juga diperolehi sepanjang pelaksanaannya.

- (b) Sukatan pelajaran adalah panduan asas untuk membolehkan guru menyediakan rancangan pengajaran mereka. Namun demikian, kegunaannya adalah tertakluk kepada kemampuan pelajar-pelajar masing-masing. Guru sentiasa digalakkan menggunakan budibicara mereka dalam memilih strategi dan kegiatan pembelajaran yang sesuai terutama bagi pelajar-pelajar yang lembab dalam pelajarannya.

PENCEMARAN—LANGKAH MENGATASI

62. Tuan Liew Ah Kim minta Perdana Menteri menyatakan sama ada sedar keadaan sampah sarap, pencemaran udara dan kekotoran di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur sejak lima tahun kebelakangan ini bertambah buruk. Nyatakan juga jumlah peruntukan perbelanjaan dan langkah-langkah positif dan rancangan konkrit dalam tempoh lima tahun akan datang bagi mengatasi pembuangan sampah di seluruh Wilayah Persekutuan.

Dato' Wong See Wah: Kerajaan sememangnya sedar tentang keadaan sampah sarap, pencemaran udara dan kekotoran di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur akibat sampah sarap yang sentiasa meningkat setiap tahun. Adalah dianggarkan sebanyak 2,500 tan sampah sarap yang dipungut dan dilupuskan setiap hari di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Walau bagaimanapun pihak Kerajaan telah berusaha untuk membersihkan kawasan-kawasan daripada sampah sarap dan mengendalikan tempat pelupusan sampah dengan sempurna bagi

mengelakkan pencemaran udara dan kekotoran di kawasan-kawasan yang berhampiran.

Jumlah perbelanjaan bagi pemungutan/pembuangan sampah dan pembersihan bandar di Wilayah Persekutuan adalah dianggarkan lebih kurang RM70,000,000 setahun.

Pihak Kerajaan telah mengenalpasti langkah-langkah positif dan perancangan masa hadapan bagi mengatasi masalah pembuangan sampah di Wilayah Persekutuan iaitu:—

- (i) Penggunaan teknologi yang baru dengan menyediakan lori-lori “compactor” bagi mengangkut sampah dan pembelian mesin untuk membersihkan jalan-jalan utama terutama sekali di jalan-jalan yang sibuk;
- (ii) Peningkatan teknologi sistem pelupusan sampah dengan menggunakan “incinerator”. Bagaimanapun, perkara ini sedang dirancang dan cadangan-cadangan oleh beberapa syarikat yang berminat sedang dikaji;
- (iii) Kempen kebersihan untuk menyedarkan orang ramai serta mendapatkan kerjasama mereka bagi membantu DBKL menyenggara kerja-kerja pembersihan dilakukan secara bertanggungjawab;
- (iv) Penguatkuasaan juga dipertingkatkan di mana lawatan-lawatan secara rambang atau secara kerjasama dikendalikan. Papan-papan notis juga

dipamerkan di setengah-setengah tempat tertentu meminta kerjasama orang ramai supaya tidak membuang sampah sarap sesuka hati;

- (v) Penguatkuasaan syarat-syarat perlesenan terutama sekali kepada pekedai-pekedai dan penjaja-penjaja bagi menyediakan tong-tong sampah untuk kegunaan mereka dan bagi memudahkan DBKL memungut sampah tersebut; dan
- (vi) Menyedia dan meningkatkan kemudahan-kemudahan "hot line" supaya orang ramai boleh berurusan terus dengan DBKL sekiranya menghadapi apa-apa masalah berhubung dengan perkhidmatan pengangkutan sampah atau pembersihan yang tidak memuaskan.

PERPUSTAKAAN NEGARA— MELAHIRKAN MINAT MEMBACA

63. Tuan Fong Kui Lun minta Menteri Pendidikan menyatakan:—

- (a) butir-butir program Perpustakaan Negara ke arah melahirkan masyarakat Malaysia yang gemar membaca memandangkan merosotnya minat membaca di kalangan rakyat kita dan sejauh mana sambutan masyarakat dalam menggunakan kemudahan perpustakaan seluruh negara; dan
- (b) sejauh mana sambutan pihak swasta dalam membantu program gerakan membaca yang dilancarkan oleh Kerajaan.

Dr. Fong Chan Onn:

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Perpustakaan Negara memang peka terhadap hasrat melahirkan masyarakat Malaysia yang gemar membaca. Justeru itu, Perpustakaan Negara mengadakan program-program atau aktiviti seperti berikut:
 - (i) Menyediakan bahan-bahan bacaan untuk golongan dewasa, remaja dan kanak-kanak dalam pelbagai perkara yang boleh menarik minat pembacaan mereka;
 - (ii) Memperluaskan perkhidmatan perpustakaan dengan menyediakan perkhidmatan perpustakaan cawangan, perkhidmatan bergerak, perpustakaan desa dan perkhidmatan kelompok di seluruh negara; dan
 - (iii) Mengadakan pelbagai aktiviti untuk tarikan pengguna perpustakaan seperti sesi ceramah oleh penulis, sesi bercerita, bermain sambil belajar seperti sahiba, melukis dan lain-lain.
- (b) (i) Pada masa ini, pihak swasta telah menghadihkan beberapa buah bas untuk perpustakaan bergerak dan juga bahan-bahan bacaan; dan
- (ii) Menggalakan pihak swasta mengambil anak angkat perpustakaan desa.

PEKERJA ASING—JUMLAH BILANGAN

64. Tuan Tan Kok Wai minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:—

(a) jumlah bilangan pekerja asing yang mempunyai permit kerja dan pecahan angka dari segi negara asal mereka;	<i>Negara</i>	<i>Bilangan</i>
	India	1,908 orang
	Lain-lain	1,216 orang
(b) jumlah bilangan pekerja asing yang mempunyai permit kerja dalam setiap negeri;	Jumlah	234,702 orang
(c) anggaran bilangan pekerja asing yang haram dalam negara;	(b) Jumlah mengikut negeri adalah:	
	Wilayah Persekutuan	119,098 orang
(d) sehingga kini berapa ramai pekerja asing haram yang ditahan dalam berbagai pusat tahanan untuk dihantar pulang dan berapa pula jumlah kos yang dibelanjakan untuk penahanan dan penghantaran mereka; dan	Johor	50,188 orang
	Sabah	22,338 orang
	Selangor	12,806 orang
	Sarawak	12,381 orang
(e) apakah Kerajaan bercadang untuk memberhentikan pengaliran masuk pekerja asing haram.	Perak	5,746 orang
	Melaka	3,737 orang
Tuan Ong Ka Ting: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat,	Negeri Sembilan	3,172 orang
(a) Sehingga 30hb. April, 1993, jumlah pekerja asing yang telah dikeluarkan Pas Lawatan (Kerja Sementara) ialah seramai 234,702 orang. Pecahan mengikut negara asal mereka adalah:	Pahang	1,993 orang
	Pulau Pinang	1,410 orang
	Perlis	751 orang
	Kelantan	613 orang
	Kedah	251 orang
	Terengganu	218 orang
<i>Negara</i>	Jumlah	234,702 orang
Indonesia		174,719 orang
Filipina		19,801 orang
Bangladesh		19,329 orang
Thailand		13,347 orang
Myanmar		2,583 orang
Pakistan		1,799 orang
	(c) Bilangan pekerja asing tanpa izin di negara ini adalah tidak diketahui kerana sebahagian besar dari mereka memasuki negara ini tidak melalui pintu masuk yang diwartakan, tidak mendaftar dengan JIM dan tidak memohon	

Pas Lawatan (Kerja Sementara). Bagaimanapun, suka-lah dinyatakan di sini bahawa kira-kira 47% daripada keseluruhan PATI yang telah mendaftar dengan JIM tidak membuat permohonan untuk mendapatkan Pas Lawatan (Kerja Sementara).

- (d) Pada masa ini (20.7.1993), seramai 5,481 orang pekerja asing tanpa izin (PATI) sedang ditahan di depot-depot imigresen di seluruh negara yang melibatkan kos penyelenggaraan kira-kira RM15,000 sehari.

Sejak 1hb. Julai, 1992 hingga 30hb. Jun, 1993, seramai 7,444 orang PATI telah dihantar pulang ke negara asal mereka yang melibatkan perbelanjaan sebanyak RM2,016,922.

- (e) Bagi mengawal kemasukan pekerja asing ke negara ini, beberapa langkah telah diambil. Antaranya ialah dengan meningkatkan kawalan di persisiran pantai dan kawasan-kawasan sempadan yang telah dikenalpasti dijadikan tempat mendarat dan pintu masuk pekerja asing ke negara ini.

Bagaimanapun disebabkan keadaan geofizikal negara ini yang mempunyai sempadan laut dan darat yang panjang dengan negara-negara jiran menyebabkan kemasukan rakyat asing secara tidak teratur tidak dapat dihapuskan sama sekali.

AKTA UNIVERSITI DAN KOLEJ UNIVERSITI—PINDAAN

65. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pendidikan menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk meminda Akta

Universiti dan Kolej Universiti untuk memansuhkan pengharaman ke atas penubuhan universiti swasta supaya Malaysia dapat menjadi pusat pendidikan tinggi di Asia Tenggara dengan penubuhan universiti swasta.

Dr. Fong Chan Onn: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, buat masa sekarang Kementerian Pendidikan belum bercadang untuk meminda Akta Universiti dan Kolej Universiti bagi membolehkan penubuhan universiti swasta. Untuk makluman, pada masa ini terdapat 8 buah universiti di samping politeknik dan kolej-kolej swasta yang boleh menampung sebahagian besar keperluan pendidikan tinggi di negara ini.

FERI—PINDA KADAR TAMBANG

66. Tuan Chian Heng Kai minta Menteri Pengangkutan menyatakan:—

- (a) mengapa Timbalan Menterinya mengelirukan Dewan ini semasa beliau menjawab soalan Ahli Parlimen dari Bukit Mertajam pada 10.5.93 di mana beliau berkata “cadangan pindaan (tambang feri) ini telah dipersetujui oleh Jemaah Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang di mana Kerajaan Negeri Pulau Pinang adalah salah satu daripada Ahli Jemaah”. Tetapi mengikut satu kenyataan oleh “Backbenchers Club” Barisan Nasional, Negeri Pulau Pinang yang disiarkan dalam satu sidang akhbar pada 15.5.93, mereka berkata tiada sebarang wakil Kerajaan Negeri Pulau Pinang dilantik sebagai Ahli Jemaah Suruhanjaya Pelabuhan Pulau

Pinang, dan Kerajaan Negeri Pulau Pinang hanya sedar perkara ini dengan terkejut selepas pengumuman yang dibuat oleh Timbalan Menteri;

- (b) adakah beliau atau Kementerian-nya menerima sebarang bantahan, permintaan atau cadangan dari "Backbenchers Club" tersebut dan pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Jika ya, sebutkan tarikh menerima dan isi kandungannya. Juga, apakah keputusan Menteriannya;
- (c) bolehkah Menteriannya menerima cadangan Ahli Parlimen dari Bukit Mertajam supaya menangguhkan tarikh pelaksanaan cadangan bayaran baru feri itu (iaitu pada 1.8.1993) sehingga suatu tarikh, kemudian untuk memberi orang awam dan Badan-badan cukup masa mengemukakan pandangan dan cadangan tentang hal ini. Jika tidak, mengapa; dan
- (d) adakah benar bahawa JPJ Pulau Pinang sekali lagi menghadapi kekusutan sejak 24.6.1993, akibat 12 pegawai JPJ Pulau Pinang disoal-siasat atau ditangkap oleh BPR. Jika ya, sebutkan keadaan sebenarnya dan apakah tindakan telah diambil untuk memulihkan perkhidmatan JPJ itu seperti biasa.

Timbalan Menteri Pengangkutan [Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail]:—

- (a) Kerajaan Negeri Pulau Pinang diwakili dalam Jemaah Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang.

(b) Kementerian Pengangkutan menerima surat dari Ketua Menteri Pulau Pinang pada 1hb. Jun, 1993 yang bercadang agar perkhidmatan feri Suruhanjaya Pulau Pinang diswastakan bersama dengan penswastakan Pelabuhan Pulau Pinang serta kenaikan tambang feri dikaji semula.

(c) Kerajaan telah pun memutuskan bahawa pelaksanaan tambang feri baru ditangguhkan buat sementara waktu.

(d) Memang benar ada tindakan diambil oleh BPR ke atas pegawai JPJ Pulau Pinang. Bagaimanapun, ianya tidak menjejaskan perkhidmatan yang diberikan kepada orang awam.

PESAWAT MIG-29 DAN F/18D— PEMBELIAN

67. Dr. Tan Seng Giaw minta Menteri Pertahanan menyatakan apakah sebab-sebab yang sebenarnya beliau pilih 18 MIG-29 dan lapan F/18D. Apakah jumlah harga masing-masing. Apakah kemudahan-kemudahan yang perlu didapati untuk kedua-dua pakej tersebut. Adakah pesawat yang lain yang akan dibeli untuk mewujudkan 'a credible air power'? Siapa lagi di rantau ini yang mempunyai pesawat-pesawat ataupun pesawat-pesawat setarafnya.

Menteri Pertahanan [Dato' Seri Haji Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak]: Selain soalan Ahli Yang Berhormat Kepong ini, terdapat 9 soalan lain mengenai perkara yang sama yang dikemukakan dalam sesi ini. Saya berharap jawapan ini akan memberi penjelasan kepada cadangan Kerajaan

memperolehi dua jenis pesawat pejuang iaitu MIG-29 dari Russia dan F/A 18-D dari Amerika Syarikat.

- (a) Keputusan Kerajaan untuk memperolehi kedua-dua jenis pesawat ini adalah berdasarkan kepada keperluan mewujudkan keupayaan pertahanan udara yang di antara lain boleh meningkatkan kemampuan serang dan pintas oleh Tentera Udara DiRaja Malaysia. Keupayaan dan kemampuan yang dikehendaki ini adalah selaras dengan rancangan pertahanan udara seperti yang telah diputuskan. Pertimbangan perolehan ini juga berdasarkan kepada kesediaan pihak pembekal untuk menyokong penggunaan pesawat-pesawat ini buat beberapa lama dengan mewujudkan pusat penyenggaraan di negara ini dan sistem sokongan logistik yang berkesan. Di samping itu, negara juga akan mendapat faedah dari segi pemindahan teknologi dan program-program off-set.
- (b) Mengenai harga bagi pesawat-pesawat tersebut, ingin saya jelaskan bahawa sehingga kini harga sebenar belum dapat diputuskan. Perkara ini hanya akan dapat diputuskan apabila rundingan-rundingan harga disempurnakan kelak berdasarkan kemampuan kewangan kita.
- (c) Kemudahan-kemudahan yang perlu didapati untuk kedua-dua pakej tersebut adalah seperti berikut:
 - (i) mendapatkan jaminan dari Kerajaan Russia dan syarikat

pembuat pesawat F18 terhadap sokongan yang berterusan bagi pesawat-pesawat tersebut;

- (ii) membangunkan kemudahan-kemudahan pembaikan dan pengedaran alat ganti di Malaysia; dan
- (iii) mengadakan program off-set dan pemindahan teknologi yang akan membawa faedah ekonomi kepada Malaysia dalam mencapai hasrat Wawasan 2020.
- (d) Mengenai kemungkinan pembelian pesawat-pesawat lain, mewujudkan “a credible air power”, sukalah saya memaklumkan bahawa kajian yang berterusan mengenai keperluan meningkatkan kemampuan TUDM sememangnya dibuat. Sekiranya didapati perlu, pesawat-pesawat yang bersesuaian akan diperolehi bergantung kepada kemampuan kewangan negara.
- (e) Sepanjang yang diketahui, kecuali Australia yang mempunyai Pesawat F18, tidak ada negara lain di rantau ini yang mempunyai pesawat-pesawat yang serupa dengan yang akan kita perolehi ini.

VISA PELAJAR—MENGATASI MASALAH PENYALAHGUNAAN

68. Tuan Haji Wan Mohd Jamil bin Wan Mahmood minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:—

- (a) berapakah jumlah kes yang dilaporkan mengenai penyalah-

gunaan visa pelajar untuk mendapatkan taraf PR (permanent resident) di luar negara; dan

- (b) apakah langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah ini.

Tuan Ong Ka Ting: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Jabatan Imigresen Malaysia hanya menerima dan menimbang permohonan Pas Pelajar daripada warganegara asing yang ingin menuntut di negara ini. Jabatan Imigresen tidak mengendalikan pengeluaran Pas Pelajar untuk warganegara Malaysia yang ingin menuntut di luar negara. Permohonan Pas Pelajar bagi warga-negara Malaysia yang ingin menuntut di luar negara adalah diuruskan sendiri oleh penuntut dengan pihak perwakilan negara tempat mereka ingin belajar. Keputusan memberi taraf Penduduk Tetap kepada pemegang Pas Pelajar warganegara Malaysia yang menuntut di luar negara terpuang kepada pihak berkuasa negara berkenaan.

**JSA, ORDINAN KECEMASAN
(POPOC) DAN AKTA DADAH
MERBAHAYA—JUMLAH
TERAKHIR TAHANAN**

69. Dr. Kua Kia Song minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:—

- (a) angka-angka terakhir mereka yang ditahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri, Ordinan Kecemasan (POPOC) dan Akta Dadah Merbahaya;
- (b) jumlah mereka yang ditahan di bawah ISA semenjak Akta tersebut berkuatkuasa pada tahun 1960, di bawah Ordinan Darurat sejak tahun 1969, dan di bawah

Akta Dadah Merbahaya sejak tahun 1985; dan

- (c) apakah jumlah penahanan ISA pada tahun-tahun 1960-an, 1970-an dan 1980-an.

Tuan Ong Ka Ting:

- (a) Jumlah terakhir orang-orang yang ditahan di bawah Akta-akta dan Ordinan Darurat adalah seperti berikut:—

(i) Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960, seramai 61 orang;

(ii) Ordinan Darurat 1969, seramai 93 orang; dan

(iii) Akta Dadah Merbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985 ialah 1,750 orang.

- (b) Berikut adalah jumlah orang-orang yang ditahan di bawah Akta-akta dan Ordinan Darurat:

(i) seramai 3,687 ditahan di bawah ISA semenjak Akta tersebut berkuatkuasa pada tahun 1960;

(ii) seramai 797 orang telah ditahan di bawah Ordinan Darurat 1969 sejak tahun 1986 hingga 1993; dan

(iii) seramai 3,193 orang telah ditahan di bawah Akta Dadah Merbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) sejak tahun 1985.

- (c) Jumlah penahan ISA pada tahun-tahun 1960-an ialah seramai 1,199 orang, 1970-an, seramai 1,713 orang dan 1980-an, seramai 559 orang.

**MBf HOLDINGS BHD.—
TERBITAN HAK**

70. Tuan Lim Guan Eng minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) berapa banyak kali MBf Holdings Bhd. memohon kepada Jawatankuasa Terbitan Modal (JTM) untuk meluluskan “rights issue” kepada pemegang sahamnya dalam 5 tahun kebelakangan ini dan pada setiap permohonan, apakah jumlah yang terlibat. Sila berikan butir penuh jumlah yang diluluskan dan tujuan JTM meluluskannya bagi setiap permohonan dalam 5 tahun kebelakangan ini;
- (b) adakah beliau sedar pada Jun 1993, MBf Holdings Bhd. memohon kepada JTM meluluskan satu lagi “rights issue” berjumlah RM200 juta dan Ketua Eksekutifnya mengumumkan bahawa MBf Holdings Bhd. membuat keuntungan setiap tahun. Kalau JTM meluluskan permohonan MBf Holdings Bhd. pada Jun 1993, sila berikan butir-butir lanjut cadangan MBf Holdings Bhd. kepada JTM dan sebab apa permohonan diluluskan oleh JTM sedangkan MBf Holdings Bhd. masih belum menyelesaikan

hutang pinjaman dari bank saudagar yang menjamin untuk menanggung (underwrite) “unsubscribed rights issue” oleh pemegang-pemegang sahamnya dalam tawaran “rights issue” yang lepas;

- (b) melalui tindakan Pihak Berkuasa, bagaimanakah tangkapan kepada mereka yang terlibat melakukan pemalsuan ini;
- (c) dari segi hukuman, apakah tindakan ke atas mereka yang telah terbukti kesalahannya;
- (d) bagaimana langkah Kerajaan bagi menghapuskan sindiket pemalsuan ini; dan
- (e) dari segi kesannya ke atas pasaran wang, sejauh manakah seriusnya keadaan negara ini berbanding dengan negara-negara lain.

Tuan Abdul Ghani bin Othman:

- (a) Dalam 5 tahun kebelakangan ini, Jawatankuasa Terbitan Modal (JTM) telah menerima dan meluluskan 2 permohonan daripada MBf Holdings Bhd. untuk melaksanakan terbitan hak (rights issue) kepada pemegang-pemegang sahamnya seperti berikut:

<i>Cadangan</i>	<i>Jumlah yang dipohon (RM '000)</i>	<i>Tarikh diluluskan</i>	<i>Kelulusan oleh JTM</i>	<i>Jumlah yang diluluskan (RM '000)</i>	<i>Diluluskan bagi Tujuan</i>	<i>Jumlah (RM '000)</i>
(i) Terbitan hak 274,800,000 syer-syer baru 50 sen sesyer pada harga 60 sen sesyer berdasarkan 3 syer baru untuk setiap 2 syer	164,880	Julai 1990	Terbitan hak 164,880,000 syer-syer baru 50 sen sesyer pada harga RM1.00 berdasarkan 9 syer baru untuk setiap 10 syer	164,880	Pembelian pinjaman Carte Blance Pengembangan anak-anak syarikat Peningkatan modal anak anak syarikat	27,000 27,700 4,700

<i>Cadangan</i>	<i>Jumlah yang dipohon (RM '000)</i>	<i>Tarikh diluluskan</i>	<i>Kelulusan oleh JTM</i>	<i>Jumlah yang diluluskan (RM '000)</i>	<i>Diluluskan bagi Tujuan</i>	<i>Jumlah (RM '000)</i>
					Pembelian pelaburan daripada MBf Insurans	6,375
					Penjelasan hutang-hutang untuk pembiayaan anak-anak syarikat	67,000
					Penjelasan hutang-hutang lain	31,105
					Perbelanjaan bagi terbitan hak	1,000
						<u>164,880</u>
(ii) Terbitan hak Bon boleh Tebus Tidak Bercagar bernilai nominal RM174,040,000 berasaskan RM1.00 nilai nominal Bon untuk setiap 2 syer. Setiap RM1.00 nominal Bon diterbitkan bersama satu Hak Langganan Boleh Pindah	174,040	Januari, 1992	Terbitan hak Bon Boleh Tebus Tidak Bercagar bernilai nominal RM16,027,000 berasaskan RM1.00 nilai nominal Bon untuk setiap 4 syer. Setiap RM1.00 nominal Bon diterbitkan bersama satu Hak Langganan Boleh Pindah	116,027	Untuk melanggan tawaran terbitan hak oleh MBf Finance Bhd. Pengembangan Malacca Village Resort Pembiayaan pembinaan Beachcomber Hotel	56,500 35,000 24,530
						<u>116,030</u>

(b) MBf Holdings Bhd. telah mengemukakan permohonan kepada Suruhanjaya Sekuriti pada 30hb. Jun, 1993 untuk melaksanakan terbitan hak 348,080,000 syer biasa baru bernilai 50 sen sesyer pada harga 80 sen sesyer berasaskan satu syer biasa baru untuk setiap satu syer biasa yang sedia ada. Cadangan ini akan menghasilkan kutipan sebanyak RM278 juta untuk tujuan-tujuan berikut:

<i>Tujuan</i>	<i>Jumlah (RM '000)</i>
Untuk kegunaan bahagian pembinaan	50,000
Untuk kegunaan bahagian perkilangan	4,000
Untuk menjelaskan jumlah yang terhutang kepada MBf Leasing dan MBf Factors	53,000
Untuk mengurangkan jumlah pinjaman	130,000
Untuk modal kerja tambahan	37,000
Perbelanjaan yang dianggarkan untuk terbitan hak	4,000
	<u>278,000</u>

Permohonan MBf Holdings ini masih belum diluluskan oleh Suruhanjaya Sekuriti dan akan diproses berdasarkan kriteria-kriteria Suruhanjaya.

(c) Adalah menjadi amalan Suruhanjaya Sekuriti untuk menjalankan soal selidik susulan untuk mengawasi pencapaian ramalan keuntungan dan penggunaan kutipan dana berikut dari sesuatu kelulusan terbitan modal. Soal selidik susulan yang telah dilengkapkan oleh syarikat-syarikat awam hendaklah dikemukakan kepada Suruhanjaya Sekuriti tidak lewat dari 2 minggu selepas Mesyuarat Agung Tahunan Syarikat yang berkenaan. Di dalam kes MBf Bhd.,

soal selidik susulan ke atas terbitan hak 164,880,000 syer-syer baru yang telah diterbitkan dalam tahun 1990 seperti yang dinyatakan di dalam (a) di atas telah dibuat dalam bulan Mei 1992 dan didapati bahawa MBf Holdings Bhd. telah menggunakan kutipan dana dari terbitan hak seperti yang telah diluluskan dan dinyatakan di dalam prospektus terhad (abridged prospectus). Selaras dengan peruntukan garis panduan Suruhanjaya, MBf Holdings Bhd. juga telah, pada 13hb. Julai, 1993, mengemukakan borang soal selidik susulan yang telah dilengkapkan berikutan dari terbitan hak Bon 6.5%. Boleh Tebus Tidak Bercagar 1992/1997 bernilai nominal RM116,027,000 yang telah diluluskan pada tahun 1992 (seperti dalam (a) di atas). Suruhanjaya Sekuriti pada masa ini sedang menyemak susulan ke atas kelulusan-kelulusan yang telah diberikan dalam tahun 1992 tersebut dan soal selidik susulan yang telah dilengkapkan oleh MBf Holdings Bhd. akan diproses sewajarnya.

RANG UNDANG-UNDANG DI BAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PERTUBUHAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Pertama

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Pertubuhan 1966; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG RUMAH PENYEMBELIHAN (PENSWASTAAN) 1993

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

3.37 ptg.

Timbalan Menteri Pertanian [Dato' S. Subramaniam]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi memudahkan penswastan rumah-rumah penyembelihan dan bagi perkara-perkara yang berkaitan dengannya dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Baik

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini dicadangkan untuk membolehkan semua rumah penyembelihan Kerajaan Persekutuan di seluruh Malaysia diswastakan. Di bawah peruntukan Rang Undang-undang ini juga, Kerajaan Persekutuan boleh memberi lesen kepada pihak swasta untuk membina atau menguruskan rumah penyembelihan mengadakan perkhidmatan-perkhidmatan rumah penyembelihan dan mengutip yuran rumah penyembelihan mengikut kadar yang akan ditetapkan di bawah kaedah-kaedah yang akan dibuat di bawah Rang Undang-undang tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini terdapat sebanyak 223 buah rumah penyembelihan di seluruh negara. Dari jumlah itu, 20 buah adalah di bawah kawalan Jabatan Perkhidmatan Haiwan dan 203 buah lagi di bawah kawalan pihak berkuasa tempatan. Daripada 20 buah rumah penyembelihan di bawah

kawalan Jabatan Perkhidmatan Haiwan, 13 buah adalah rumah penyembelihan ruminan dan 7 buah adalah rumah penyembelihan khinzir. Setakat ini, 7 buah rumah penyembelihan khinzir Jabatan Perkhidmatan Haiwan telah dipajak kepada syarikat-syarikat tertentu.

Bilangan rumah penyembelihan di bawah kawalan pihak berkuasa tempatan ialah sebanyak 203 buah. Daripada jumlah ini, sebanyak 117 buah adalah dikendalikan oleh pihak swasta dan dilesen oleh pihak berkuasa tempatan. 86 buah lagi adalah dimiliki oleh pihak berkuasa tempatan di mana 61 buah telah dipajakkan dan 25 buah lagi dikendalikan secara langsung oleh pihak berkuasa tempatan. Kebanyakan daripada rumah-rumah penyembelihan yang ada pada masa ini adalah di dalam keadaan uzur dan tidak mempunyai kemudahan untuk operasi penyembelihan yang bersih, terutamanya rumah penyembelihan di bawah pihak berkuasa tempatan yang kecil. Oleh yang demikian, usaha secara berperingkat sedang diambil untuk menutup rumah-rumah penyembelihan yang uzur dan tidak terletak di kawasan yang sesuai.

Tuan Yang di-Pertua, huraian bagi Fasal-fasal utama Rang Undang-undang ini ialah seperti berikut:

Fasal 3 Rang Undang-undang ini memperuntukkan kuasa Menteri Pertanian untuk memberi lesen kepada mana-mana orang atau kumpulan orang yang tender atau cadangannya untuk menjalankan perkhidmatan-perkhidmatan rumah penyembelihan telah pun diterima oleh Kerajaan.

Fasal 4 Rang Undang-undang ini memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Haiwan untuk

mengeluarkan notis bagi tujuan menggantung atau membatalkan mana-mana lesen yang dikeluarkan jika pengendali berlesen sedang, telah atau berkemungkinan melanggar lagi mana-mana syarat lesen yang dikeluarkan kepadanya. Di bawah fasal ini, kuasa diberikan kepada Menteri untuk menggantung atau membatalkan mana-mana lesen yang dikeluarkan jika pengendali berlesen telah melanggar atau berkemungkinan melanggar lagi mana-mana syarat lesen yang dikeluarkan kepadanya.

Fasal 6 Rang Undang-undang ini menyatakan adalah menjadi kewajipan seseorang pengendali berlesen untuk menjamin bahawa perkhidmatan yang diberikan olehnya akan mematuhi standard prestasi yang telah ditetapkan oleh Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Haiwan.

Fasal 8 Rang Undang-undang ini memberi kuasa kepada pengendali berlesen untuk memungut caj dan fee.

Fasal 19 bertujuan mengesahkan segala fee yang dipungut dan dipegangsimpan oleh mana-mana orang berkenaan dengan pengendalian mana-mana rumah penyembelihan menurut apa-apa perjanjian pajakan atau penyewaan yang telah dibuat sebelum tarikh mula berkuatkuasanya Akta ini, di antara Kerajaan Malaysia dan orang itu.

Fasal 20 bertujuan menyifatkan orang-orang yang telah membuat perjanjian pajakan atau penyewaan dengan Kerajaan berkenaan dengan pengendalian sesuatu rumah penyembelihan yang masih berkuatkuasa pada tarikh mula berkuatkuasanya Rang Undang-undang ini sebagai pemegang-

pemegang lesen. Lesen yang diberi di bawah Fasal ini hendaklah mengandungi terma-terma dan syarat-syarat yang telah diperuntukkan di dalam perjanjian atau pajakan itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan [Tuan Mustapa bin Mohamed]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang berhormat, masalah di hadapan majlis ialah sebuah Rang Undang-undang yang bernama Rang Undang-undang Rumah Penyembelihan (Penswastan) 1993 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Ya, Klang.

3.43 *ptg.*

Tuan Fong Kui Lun [Klang]: Terima kasih. Tuan Yang di-Pertua, DAP tidak menafikan perkembangan yang berlaku dalam industri ternakan negara terutama di dalam bidang ternakan lembu, kerbau, kambing biri-biri dan khinzir sama ada ia dihasilkan dari sumber dalam negeri atau diimport.

Tuan Yang di-Pertua, perkembangan di dalam industri ternakan boleh dilihat dari angka-angka berikut:—

Dalam tahun 1991, industri ternakan dijangka berkembang sebanyak 4.3% berbanding dengan perkembangan 7.5% yang dicapai dalam tahun 1990. Hasil pengeluaran bertambah dari tahun 1990 sebanyak RM2,797 juta kepada RM2,916 juta dalam tahun 1991. Begitu juga pengeluaran khinzir dijangka bertambah 15.9% menjadikan 292,290 tan berbanding dengan pengeluaran tahun 1990.

Bagi ternakan lembu pula, ia bertambah sebanyak 3% menjadi 788,037 tan dalam tahun 1991. Manakala pengeluaran daging lembu bertambah 4.7% menjadikan 12,560 tan berbanding dengan 12,000 tan dicatat dalam tahun 1990.

Keseluruhannya, pengeluaran tempatan hanya dapat memenuhi permintaan tempatan 24.8%. Selebihnya bergantung kepada daging import dari India, Australia dan New Zealand. Dalam tahun 1992 industri ternakan berkembang sebanyak 4.3%. Ini membayangkan kepada kita bahawa negara kita masih bergantung kepada sumber import.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana perkembangan ini, maka urusan pengendalian penyembelihan makin bertambah dan menimbulkan masalah. Di samping adanya rumah peyembelihan yang dikendalikan oleh Jabatan Perkhidmatan Haiwan, tidak dinafikan wujudnya rumah penyembelihan tanpa kebenaran bergerak bagi memenuhi permintaan pengguna untuk mendapat daging yang siap disembelih. Langkah Kementerian menswastakan pengendalian rumah penyembelihan seperti yang dibentang menerusi Rang Undang-undang dijangka membantu menyekat kegiatan penyembelihan haram apabila pengendalian berpeluang memohon supaya operasi mereka dilesenkan.

Tuan Yang di-Pertua, DAP sungguh kesal kerana kebelakangan ini isu yang timbul dari ternakan khinzir dibesar-besarkan, sama ada secara sengaja atau tidak, oleh setengah-setengah pihak, seolah-olah kewujudan industri ternakan khinzir ini mengancam kehidupan pihak-pihak tertentu.

Tuan Yang di-Pertua, bagi penternak khinzir bukanlah mereka mahu sesuka

hati ternakan mereka menimbulkan masalah seperti pengurusan najis khinzir. Tetapi oleh kerana Kerajaan sendiri memandang sepi dan tidak memberikan keutamaan dalam industri ternakan khinzir. Apakah yang terdaya dilakukan oleh para penternak khinzir dan persatuan mereka menyelesaikan masalah yang berbangkit dari kegiatan ini? Harus diingat bahawa ternakan khinzir secara kecil-kecilan yang terdapat di dalam negara ini tidak mudah diletakan setempat kerana ketidakmampuan mereka untuk berpindah serta tidak mampu untuk mengadakan kolam oksidasi terbaik. Bantuan Kerajaan dari segi kewangan kepada para penternak hanya sekadar melepaskan batu di tangga sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, berbalik kepada rancangan penswastan rumah penyembelihan, saya meminta supaya Kerajaan membenarkan rumah-rumah penyembelihan haram beroperasi secara sah dengan memberi lesen kepada mereka dan tidak mematikan kegiatan mereka dengan tidak diberikan lesen. Program penswastan harus diberi kepada pengendalian kecil bagi membolehkan mereka bergerak maju. Akan tetapi, program penswastan yang diwujudkan ini tidaklah diketahui kepada siapa harus diberi, siapakah yang bakal mengendalikan rumah penyembelihan seluruh negara. Apakah projek penswastan rumah penyembelihan yang berpontensi ini memberi keuntungan kepada pihak tertentu sahaja?

Adalah penting bagi Kerajaan membuka lebih banyak rumah penyembelihan seluruh negara bagi memberi peluang kepada ramai untuk mengendalikan pengurusan rumah sembelih. Ia akan memberi peluang sama rata kepada ramai pihak yang berminat mengendalikan rumah penyembelihan,

di samping membekalkan mereka dengan teknologi yang terbaru dalam urusan pengendalian penyembelihan tetapi menjadikan urusan ini bermaksud komersil.

Tuan yang di-Pertua, apa yang masyarakat pengguna kehendaki dari program penswastan rumah penyembelihan ini ialah mereka dijamin mendapat bekalan daging yang bersih dan bermutu. Yang penting ialah caj (fees) yang dikenakan oleh pengendali-pengendali tidak akan mendatangkan kesan buruk seperti membawa kenaikan harga daging dalam pasaran yang pada akhirnya pengguna terpaksa memikul beban. Program penswastan harus berupaya menyediakan bekalan daging yang harganya murah dan kompetitif. Dengan penggunaan penyembelihan berteknologi tinggi, ia harus mampu membuat kerja memproses daging seperti pembungkusan sekali. Selama kini kita dibekalkan dengan daging beku sahaja yang diimport, tetapi biarlah penswastan rumah penyembelihan membawa makna bahawa kita sudah mampu menyembelih dan memproses daging dengan lebih bermutu untuk pasaran.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah meneliti setiap peruntukan dalam Rang Undang-undang ini dan mendapati ianya seimbang dan memberi ruang yang cukup bagi para pengendali berlesen memajukan industri penyembelihan dan memproseskan daging. Industri ternakan harus melihat bahawa kita tidak boleh selamalamanya bergantung kepada daging-daging import sahaja dalam memenuhi permintaan dalam negeri, tetapi perkembangan dalam industri ternakan harus dijadikan kita mampu mengeksport pula.

Tuan Yang di-Pertua, penswastan rumah penyembelihan harus juga mampu

memberikan perkhidmatan penyembelihan yang memuaskan dan terbaik dari segi kesihatan dan kebersihan. Untuk mencapai maksud ini, Jabatan harus menggalakkan pengendali dan kakitangan mereka menjalani latihan di negara-negara yang maju dalam industri ternakan dan penyembelihan. Saya difahamkan ramai penyembelihan dari negara kita yang berkerja dengan pusat penyembelihan luar negara yang mana mereka boleh dibawa balik dan diberi kerja di sini. Kita tidak harus lupa bahawa ternakan lembu dan kambing amat diperlukan semasa menyambut Hari Raya Puasa dan Hari Raya Haji yang mana ternakan ini diperlukan dalam jumlah yang banyak. Para pengguna lebih suka mendapatkan bekalan daging yang disembelih sendiri atau pun daging korban yang disembelih oleh anak qariah masjid, ini kerana daging tersebut segar dan baru berbanding dengan daging yang dijual di pasar.

Tuan Yang di-Pertua, walau apapun keadaan ini, Kementerian harus memastikan bahawa setiap daging yang dijual kepada para pengguna hendaklah bersih dan bebas dari penyakit. Jika rumah-rumah penyembelihan boleh memenuhi permintaan para pengguna, terutama musim perayaan, saya percaya rakyat kita tidak beralih kepada bekalan dalam negeri sahaja dan tidak perlu mendapatkan bekalan daging import. Ini dapat membantu para pekebun dan penternak kita yang menceburi bidang ternakan untuk membekalkan ternakan hidup dan membantu meninggikan taraf ekonomi negara kita. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ipoh.

3.53 ptg.

Tuan Lau Dak Kee [Ipoh]: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin ambil

bahagian untuk membahaskan satu Rang Undang-undang yang dinamakan Akta Rumah Penyembelihan (Penswastan) 1993.

Tuan Yang di-Pertua, selepas membaca isi kandungan yang tercatat Rang Undang-undang ini, saya dapati bahawa Ketua Pengarah Perkhidmatan Haiwan adalah diberi kuasa yang begitu besar dan Menteri juga ada diberi kuasa yang mutlak untuk menentukan sama ada rumah penyembelihan itu boleh dikedalikan atau tidak; dan di atas segala rayuan oleh pengendali berlesen sama ada ia langgar atau mungkin langgar atau telah langgar dan sama ada lesen itu akan dibatalkan atau tidak, keputusan Menteri menurut Akta ini adalah mutlak.

Oleh kerana itu, pada fikiran saya bahawa jikalau pengendali berlesen mungkin, telah atau pun kemungkinan untuk melanggar sesuatu peraturan dan rayuannya dibuat kepada Ketua Pengarah dan kemudiannya Ketua Pengarah itu serahkan itu kepada Menteri dan Menteri itu memutuskan, saya rasa mereka tidak akan diberi keadilan yang sepenuhnya di mana kalau perlanggaran-perlanggaran itu adalah satu keputusan subjektif, bukan objektif. Maka mungkin keputusan yang diambil oleh Ketua Pengarah yang dapat puashati bahawa lesen itu patut dibatalkan, dan juga, saya fikir, kalau laporan itu telah dikemukakan kepada Menteri, maka Menteri itu tidak boleh mengenyepikan pandangan-pandangan yang dikemukakan oleh Ketua Pengarah kepada Menteri itu, maka Menteri itu terpaksa menerima pandangan-pandangan dan cadangan-cadangan yang dikemukakan kepadanya. Oleh kerana itu, saya dapati bahawa bukanlah Menteri yang diberi kuasa mutlak tetapi sebenarnya Ketua Pengarah yang diberi kuasa yang mutlak.

Pengendalian berlesen itu juga tidak boleh membuat rayuan di mana-mana mahkamah atau pun di mana-mana tempat untuk mendapatkan keadilan. Berkenaan dengan itu, saya rasa, patutlah Menteri berkenaan menimbangkan untuk mewujudkan satu jalan di mana pengendali berlesen itu boleh membuat rayuan kepada mana-mana mahkamah jika dibenarkan oleh Menteri sendiri. Maka, saya minta itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya dapati bahawa sebelum ada Akta Rumah Penyembelihan (Penswastan) 1993 ini, saya dapati banyak masalah-masalah tertimbul di rumah penyembelihan di merata-rata tempat. Contohnya di negeri Perak, saya dapati ada beberapa rumah penyembelihan itu telah ditutup oleh Pihakberkuasa Tempatan dengan alasan-alasan yang dikatakan bahawa ini adalah dasar daripada Kementerian Pertanian iaitu rumah penyembelihan ini patut ditutup. Itu dasar, bukan alasan, Tuan Speaker.

Lagi satu contoh di mana didapati di Kuala Kangsar ada satu rumah penyembelihan yang telah ditubuhkan sejak 30-40 tahun yang lalu. Keadaannya masih baik juga, tetapi mereka terpaksa tutup kerana diperintahkan oleh Pihakberkuasa Tempatan. Saya juga dapat satu kes di Sungai Siput, Perak di mana ada dua rumah penyembelihan, yang satunya sudah uzur. Maka, penduduk-penduduk di situ meminta untuk membinakan satu rumah penyembelihan yang baru di satu tempat yang jaraknya satu atau dua kilometer jauh daripada rumah penyembelihan yang lama itu. Selepas pembinaan rumah penyembelihan yang baru itu pun kena ditutup sebelum ianya digunakan.

Saya dapati perbelanjaan untuk membina rumah penyembelihan di

Sungai Siput itu telah diperuntukkan daripada Yang Berhormat dari Sungai Siput. Wakil Rakyat dari Sungai Siput memberi peruntukan dan perbelanjaan. Begitu juga Ahli Exco dari Kerajaan Negeri Perak juga memberi peruntukan bersama-sama untuk membina rumah penyembelihan itu. Tetapi akhirnya apabila siap dibina, ianya tidak boleh digunakan.

Saya telah melawat ke rumah penyembelihan itu, saya dapati segala kemudahannya cukup dan tidak menyebabkan apa-apa kesan buruk kepada alam sekitar di kawasan sekelilingnya. Tetapi kerana pihak Majlis Daerah tidak puas hati tempat letaknya rumah penyembelihan itu kerana bukan dibina di bawah perbelanjaan mereka, maka Majlis Daerah itu telah menggunakan kuasanya untuk menutupnya. Saya fikir perkara ini telah berlaku di sana tetapi nampaknya Wakil Rakyat dan Ahli Exco Kerajaan Negeri pun mengeluarkan perbelanjaan begitu banyak; bukan dari kocek sendiri. Memanglah dari peruntukan yang dicurahkan dari Kementeriannya atau daripada Kerajaan Negeri.

Kalau sebagai Menteri telah memberi kebenaran dan peruntukan untuk membuat satu rumah penyembelihan di Sungai Siput, Exco Kerajaan Negeri pun telah memberi 'green light' untuk membinanya. Apakah alasan-alasan untuk menutupnya sebelum ia dapat digunakan. Saya ingin dapat satu gambaran sebenar apa sebenarnya berlaku di sana. Mengapa rumah penyembelihan itu patut ditutup sebelum ia dapat digunakan.

[Timbalan Yang di-Pertua *mem-pengeruŕikan Mesyuarat*]

Tuan Yang di-Pertua, saya dapati juga Akta Rumah Penyembelihan (Penswas-taan)1993 ini merupakan satu Akta yang begitu ketat kalau berbanding dengan Akta ternakan khinzir yang telah diluluskan di beberapa negeri di Semenanjung Malaysia yang telah menjejaskan kehidupan-kehidupan penternakan-penternakan khinzir dan juga penternak-penternak haiwan yang lain jika Akta Rumah Penyembelihan ini diluluskan. Alasan-alasan saya adalah berdasarkan isi kandungan yang telah dicetakkan di dalam Akta ini.

Tuan Yang di-Pertua, di sini juga saya dapati jikalau satu lesen pengendali berlesen patut dikeluarkan kepada orang perseorangkah atau kumpulan orangkah atau pun perbadanankah maka mereka kena menepati segala peraturan atau undang-undang kecil yang ditentukan oleh Ketua Pengarah. Di sini masalah wujud. Sebab, dalam Akta ini dikatakan Ketua Pengarah boleh menentukan apa-apa jua peraturan atau tugas atau pun apa-apa keperluan yang difikirkan perlu oleh Ketua Pengarah. Maka Ketua Pengarah boleh mengeluarkan segala-gala peraturannya jikalau beliau fikir ianya perlu, maka ia boleh dikeluarkan dan ditentukan serta mesti dipatuhi oleh pengendali berlesen. Ini menimbulkan masalah di mana saya dapati bahawa sesuatu rumah penyembelihan khasnya di negeri Perak, pengendali berlesen itu mewujudkan beberapa peraturan yang baru yang telah dipersetujui oleh Ketua Pengarah di negeri Perak di mana menyusahkan orang-orang yang ingin menyembelih haiwannya di rumah penyembelihan itu. Pada masa dahulu apabila kita hendak potong atau menyembelih khinzirkah, kerbaukah atau kambingkah; masa untuk menyembelih haiwan itu pada lazimnya ditetapkan pada pukul 11.00 atau 12.00 tengah malam. Tetapi untuk kemudahan pengendali

berlesen mereka mengawalkan masa itu. Dari pukul 11.00 atau 12.00 itu diawalkan ke pukul 8.00 malam. Maka, mereka yang menghantar haiwannya ke rumah penyembelihan itu kena mengatur semula jadual mereka. Dan ini memakan masa yang lebih panjang – itu satu. Kerana masanya panjang, maka kerja pun panjang dan belanjanya lebih banyak. Kosnya mesti ditambah. Ini satu masalah.

Yang kedua, apabila masa penyembelihan itu diawalkan, daging-daging yang dikeluarkan dari rumah penyembelihan itu tentulah lebih awal. Apabila sampai ke pasar mungkin lebih awal. Tetapi pada awal pagi tidak ada pelanggan datang untuk membeli dagingnya. Seperti daging-daging yang sampai ke pasar pukul 2.00, 3.00; siapa datang? Bayang pun tidak nampak, hanya penjaja sahaja ada di situ untuk menjaga daging itu sehingga pelanggan itu sampai. Sampai pukul 6.00, 7.00 atau 8.00 pagi pelanggan-pelanggan baru sampai ke pasar untuk membeli daging. Oleh kerana masa yang panjang, daging pun tidak segar lagi.

Perkara ini wujud di pasar baru di Ipoh di mana penjaja-penjaja khasnya pembeli-pembeli iaitu suri rumahtangga telah membuat pengaduan bahawa daging itu tidak segar. Mungkin daging itu apabila sampai ke rumah, berbau busuk. Itulah masalah yang timbul kerana perkhidmatan pengendalian kerja-kerja di rumah penyembelihan itu diwastakan. Perkara ini mungkin timbul.

Saya minta Menteri yang berkenaan itu patut ambil kira perkara-perkara ini janganlah tunggu perkara itu sampai kepada satu keadaan yang teruk maka Kementerian itu step-in untuk membuat pihak pengendalian.

Tuan Yang di-Pertua, di sini saya dapati Ketua Pengarah boleh menentukan

syarat-syarat yang terkandung di dalam lesen itu, maka pengendali berlesen itu patut mematuhi. Juga mengenai caj-caj atau fees yang ditentukan itu, pengendali membuat satu memorandum kepada Ketua Pengarah dan Ketua Pengarah itu menyerahkannya kepada Menteri dan Menteri menentukan segala-gala caj atau pun segala-gala fees yang patut dibayar oleh pengendali berlesen itu serta juga segala kemudahan, rekabentuk atau pun perkhidmatan-perkhidmatan sewajarnya patut dikendalikan oleh pengendali berlesen. Ini bermakna, sesiapa yang ingin menjalankan kegiatan perkhidmatan-perkhidmatan untuk mengendalikan rumah penyembelihan itu kenalah seorang yang sangat-sangat kaya atau pun orang yang bermodal, atau pun syarikat-syarikat yang berkemampuan, atau pun badan-badan yang berkemampuan untuk menjalankan kegiatan atau perkhidmatan untuk rumah penyembelihan itu.

Tuan Speaker, ini menunjukkan bahawa pengendali-pengendali berlesen yang sedia ada ini akan menghadapi masalah. Sebab mereka tidak mampu untuk mempertingkatkan perkhidmatan-perkhidmatan mereka yang telah ditentukan di dalam Akta ini, maka apakah keadaan mereka? Adakah mereka kena memberhentikan perkhidmatannya? Ataupun mereka kena serah balik perkhidmatan penyembelihan haiwan di merata-rata tempat? Apakah langkah-langkah yang sedang dan akan diambil oleh Kementerian yang positif supaya pihak-pihak kecil, seperti peniaga-peniaga kecil atau pihak yang berlesen kecil itu, tidak dijejaskan perkhidmatan-perkhidmatan yang telah dijalankanya begitu lama dan berkesan.

Tuan Speaker, di sini juga saya ingin mendapat tahu, sesuatu rumah penyem-

belihan yang ditender itu atau pun cadangan untuk mengendalikan rumah penyembelihan itu kena disetujuterima oleh Kerajaan. "Kerajaan" bermakna Menteri atau pun Ketua Pengarah Perkhidmatan Haiwan. Maka di sini juga, tender atau cadangan-cadangan, apa maknanya? Untuk menjalankan kegiatan perkhidmatan rumah penyembelihan itu, adakah mereka kena melalui tender terbuka atau pun 'negotiated tender'? Atau pun kalau cadangan-cadangan sahaja, ianya boleh dipakat juga. Kalau berpakat dengan Ketua Pengarah, maka caj yang kenekan kepada orang-orang yang menghantar haiwan kepada rumah penyembelihan adalah caj yang tinggi. Saya minta Menteri berkenaan menggariskan satu garis panduan di mana tender atau pun cadangan-cadangan untuk mendapatkan lesen pengendalian rumah penyembelihan itu patut dipamerkan kepada semua pihak yang ingin mengendalikan perkhidmatan itu. Dan ini dapat mengelakkan segala penyelewengan, segala penyalahgunaan kuasa dan mungkin, yang lebih serious lagi, 'rasuah' yang akan timbul di atas tender atau cadangan ini.

Tuan Speaker, saya dapati juga di Negeri Selangor, tidak lama dahulu, pada tahun yang lalu, pihak berlesen untuk mengendalikan rumah penyembelihan di Shah Alam, mereka menghadapi banyak masalah. Mereka telah membuat banyak pengaduan, khasnya kepada pihak MCA. Saya dapati pihak MCA telah menubuhkan satu Jawatankuasa Kebangsaan untuk mengendalikan perkara-perkara seperti penternakan khinzir, termasuk rumah penyembelihan khinzir, yang diketuai oleh Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Juga ahli-ahli Jawatankuasa ini termasuk setiap EXCO daripada setiap negeri, dan kalau tidak ada EXCO di negeri itu, maka Pengerusi

MCA Negeri menjadi ahlinya, dan mereka telah pun mengadakan beberapa mesyuarat, kalau saya tidak salah, sampai ke hari ini mungkin ada lima mesyuarat yang telah diadakan tetapi tidak ada apa-apa hasil yang dapat meringankan beban yang dihadapi oleh penternak khinzir dan penyembelih khinzir.

Tuan Yang di-Pertua, lesen-lesen tahunan kena bayar oleh pemegang lesen. Saya hendak tahu sama ada lesen tahunan ini hanya dikenakan kepada pengendali berlesenkah atau orang yang menyembelih haiwan? Adakah kedua-dua pihak ini patut dikenakan lesen? Satu, mengendalikan perkhidmatan, dan yang satu lagi, orang yang memotong haiwan itu. Berapa jenis lesen yang kena dikeluarkan? Saya dapati di negeri Perak, dahulunya orang yang menyembelih haiwan diberikan lesen selama tempoh satu tahun. Selepas satu tahun, lesen itu boleh diperbaharui - banyak lesen begitu juga, iaitu lesen kenderaan, lesen cukai jalan dan sebagainya hanya diperbaharui selama satu tahun. Tetapi, Pihak Berkuasa Tempatan boleh mengubah peraturannya, ubah syarat lesennya, daripada satu tahun mereka ubah kepada enam bulan. Maka pemegang lesen itu kena membaharui lesennya dalam masa enam bulan. Dan kemudiannya, Pihak Berkuasa Tempatan memperketatkan lagi syarat itu, bahawa lesen itu kena dibaharui bagi tempoh sebulan sahaja. Sebulan kemudian kena memohon lesen yang baru, sama ada mereka dibenarkan untuk membaharui lesen itu atau tidak, terserahlah kepada pihak Berkuasa Tempatan.

Maka saya hendak mendapat tahu, kerana Akta ini meliputi keseluruhan negara, bukan satu-satu negeri mempunyai satu-satu undang-undang yang berlainan, dan ini satu undang-

undang yang berkuatkuasa kepada seluruh negara.

Maka saya hendak dapat tahu berapa jenis lesen akan digunakan, akan dikeluarkan oleh Kementerian, dan apakah syarat yang tertentu akan dikenakan kepada pemohon lesen - sebelumnya atau selepasnya. Sebelumnya apakah kelayakan, apakah kemampuan, apakah experiencenya kalau mereka hendak memohon satu lesen untuk menyembelih haiwan. Adakah itu diperlukan? Selepas mereka dapat lesen itu, kena buat berbagai tugas. Bolehkah Menteri berkenaan memberi satu gambaran yang jelas di Dewan ini, di mana mereka boleh faham lebih awal sebelum ia memohon atau selepas ia dapat lesen.

Tuan Yang di-Pertua, di sini juga bagi Fasal 3 subseksyen 3 berbunyi:

“pengeluaran sesuatu lesen kepada mana-mana orang atau kumpulan orang di bawah subseksyen 1 hendaklah tidak mengenakan apa-apa liabiliti ke atas Kerajaan Malaysia bagi apa-apa kerugian atau kerosakan yang disebabkan oleh apa-apa perbuatan peninggalan atau keengkarannya orang atau kumpulan orang itu.”

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin dapat penjelasan daripada Menteri berkenaan mengenai liabiliti ke atas Kerajaan Malaysia, “tidak mengena apa-apa liabiliti” bermaknanya kalau mereka menjalankan perkhidmatan itu menghadapi kerugian yang buruk, maka tidak boleh tuntutan pampasan dari Kerajaan - ini jelas. Dan di sini juga, disebut “bagi apa-apa kerugian atau kerosakan.” Kerugian bermakna apa? Adakah kerugian itu termasuk rumah penyembelihan itu telah diserahkan

kepada pihak pengendali berlesen itu. Adakah pihak pengendali pelesen itu telah memiliki segala rumah-rumah penyembelihan daripada setiap tempat yang menjadikan asetnya. Maka inilah yang mungkin menjadi satu kerugian. Adakah Kerajaan ingin menuntut kerugian daripada pihak-pihak yang berlesen? Adakah pihak-pihak berlesen itu wajib membayar balik segala kos pembinaan yang telah dibelanjakan oleh Kerajaan.

Saya fikir, kita semua pembayar cukai, dan wang Kerajaan untuk dibelanjakan untuk membina rumah penyembelihan itu di atas wang rakyat, wang cukai. Maka kalau benda-benda yang dibelanjakan daripada wang cukai itu diserahkan dengan free kepada pengendali berlesen itu, maka saya rasa ini memang adil. Maka saya hendak tahu sama ada Kerajaan akan menuntut balik segala-gala perbelanjaan untuk membina, menjalankan atau mengendalikan rumah penyembelihan itu daripada pihak-pihak berlesen itu. Kalau tidak, apakah alasan-alasan yang munasabah yang telah dijalankan, yang telah dilihat dari mata orang awam di mana wang awam, wang cukai dibelanja untuk kepentingan sesuatu pihak yang tertentu sahaja. Saya tidak mahu keadaan ini wujud lagi. Saya tidak ingin dan rakyat Malaysia tidak ingin melihat wang rakyat, wang cukai dibelanjakan untuk segelintir kumpulan tertentu sahaja. Maka patutlah Kerajaan menuntut balik semua peruntukan-peruntukan perbelanjaan telah dibelanjakan oleh Kerajaan daripada pihak berlesen ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat satu penjelasan daripada Kementerian yang berkenaan mengenai dengan Fasal 4(3):-

“jika selepas menimbang laporan daripada Ketua Pengarah, Menteri berpuas hati bahawa pelanggaran-pelanggaran itu atau pelanggaran-pelanggaran yang dibimbangkan itu, bersifat serious atau telah menjejaskan atau berkemungkinan menjejaskan kepentingan atau keselamatan awam.....”

Saya ingin mendapat satu penjelasan daripada pihak Kementerian apa ertinya “kepentingan awam, keselamatan awam”. “Keselamatan awam” itu, mungkin kita sedar tidak akan menjejaskan nyawa orang-orang awam. Tetapi ini “kepentingan awam” – definisinya besar. Apa definisi sebenarnya atas ayat-ayat seperti ini “menjejaskan kepentingan dan kemungkinan, menjejaskan kepentingan awam” - kemungkinan, belum ada lagi. Mungkin ia berlaku, mungkin tidak berlaku. Dan pihak Ketua Pengarah atau pun Menteri boleh membatalkan lesenya. Ini serious, sebab daripada sudut sebelah kanan, mungkin perkara ini tak begitu serious - tidak menjejaskan kepentingan orang awam. Tetapi daripada sudut yang lain mungkin mereka dapati bahawa itu telah menjejaskan kepentingan awam. Apa garispanduannya?

Daripada pandangan mata saya, fikiran saya, pendapat saya, saya kata perkara itu tidak serious, perkara itu tidak melibatkan kepentingan orang awam. Tetapi kalau pendapat daripada orang lain, khasnya daripada orang-orang yang mempunyai kepentingan dalam pengendalian perkhidmatan rumah penyembelihan itu mungkin lain. Maka Menteriannya mesti menentukan satu-persatu apakah kepentingan itu. Di bawah apakah keadaannya, barulah termasuk dalam kriteria kepentingan awam. Mungkkn daripada orang-orang Islam apabila dia nampak atau pun ternampak orang-orang yang menyembelih

khinzir. Mereka tidak puas hati, mereka tidak berasa seronok, kita faham. Kalau kepada orang-orang seperti saya, suka makan “bak kut teh”, kepada saya tidak apa. Nak potong lembukah, potong babikah, potong kambingkah, potong kerbaukah, kepada saya tidak ada apa.

Begitu juga kepada sekumpulan orang, mungkin perkara itu sensitif. Kalau perkara itu sensitif, adakah perkara itu menjejaskan kepentingan orang awam? Boleh ditafsirkan sebagai itu atau pun tidak. Itu saya minta satu penjelasan daripada pihak Kementerian untuk menentukan apakah kriteria yang boleh dimasukkan dalam kepentingan bagi orang-orang awam.

Tuan Yang di-Pertua, saya dapati bukan sahaja perkara-perkara ini patut ditimbang tetapi juga caj-caj atau “fees” yang kena dibayar oleh orang-orang yang menghantar haiwan-haiwan mereka ke rumah penyembelihan itu untuk dipotong atau disembelih. Mereka dikenakan bayaran juga dan apakah kriteria atau standard untuk menentukan bayaran-bayaran atau caj-caj dan ‘fees’ itu? Itu mustahak, sebab di rumah penyembelihan (abattoir) di Shah Alam terdapat begitu banyak pergaduhan dan banyak salah faham kerana bayaran yang berbeza-beza.

Tuan Yang di-Pertua, sebab itulah saya minta kepada Menteri apabila hendak menentukan sesuatu bayaran, caj-caj atau ‘fees’ itu sepatutnya disiasat, dikaji dan dibincang dahulu dengan pihak-pihak yang berkenaan sebelum ianya ditentukan.

Tuan Yang di-Pertua, mungkin Rang Undang-undang Rumah Penyembelihan Penswastaan 1993 ini tidak mengandungi peruntukan bagi menentukan sejauh

manakah besarnya perniagaan atau tidak ada sesiapa yang dapat satu gambaran yang jelas.

Di sini saya ingin memberi satu gambaran yang mungkin tetap, sebab angka-angka ini adalah dikeluarkan dari rekod statistik iaitu mengenai beberapa ekor lembu, kerbau, biri-biri, kambing atau pun babi telah disembelih bagi setiap tahun yang lalu. Untuk masa akan datang ini belum tahu lagi. Tetapi Akta ini memerlukan bahawa sesiapa yang mengendalikan perkhidmatan berlesen bagi rumah-rumah penyembelihan itu kenalah membuat satu memorandum, satu cadangan- bukan setiap tahun - dan Ketua Pengarah boleh menentukan satu masa yang ia fikirkan perlu dan tepat. Maka pelesen itu kena mengemukakan satu cadangan pada sekian-sekian masa atas urusannya, atas perkembangannya, atas kemajuannya pada masa-masa yang akan datang. Mereka hendaklah mengemukakan satu laporan tahunan kewangan. Laporan tahunan kewangan itu kena diaudit – seperti limited companies’ accounts yang kena diaudit dan kena diserahkan kepada Menteri Pertanian pada tiap-tiap tahun. Laporan Kemajuan yang akan datang itu juga kena diserahkan.

Ini melibatkan pihak-pihak yang mempunyai pengalaman teknologi dan pengetahuan yang tinggi, maka barulah mereka boleh membuat laporan itu. Adakah ini boleh dikendalikan oleh pihak-pihak yang lama? Saya rasa tidak. Mereka tidak tahu membuat laporan, mereka juga tidak tahu membuat kertas kerja, jadi macam mana mereka hendak mengemukakan satu laporan yang begitu lengkap seperti diperlukan dan ditentukan oleh pihak Ketua Pengarah?

Tuan Yang di-Pertua, saya beri satu perbandingan. Saya dapati bahawa pada

tahun 1991 sebanyak 82,840 ekor lembu telah disembelih di negara ini; 18,671 ekor kerbau telah dipotong; 9,567 ekor biri-biri telah disembelih; dan 33,155 ekor kambing telah disembelih pada tahun itu. Ini kurang kalau hendak dibandingkan dengan penyembelihan khinzir. Khinzir – pada tahun 1991 sebanyak 1,862,470 ekor telah dipotong di negara ini.

Kalau pihak-pihak yang berlesen atau pihak yang mengendalikan perkhidmatan-perkhidmatan rumah penyembelihan hendaklah syarikat-syarikat yang besar-besar, syarikat-syarikat yang mempunyai kepakaran untuk menjalankan tugasnya atau badan-badan yang besar yang mempunyai ramai kakitangan yang layak untuk mengendalikannya, maka, apa maknanya? Ini bermakna kos penyembelihan mesti meningkat.

Tuan Yang di-Pertua, saya beri satu contoh. Kalau setiap ekor haiwan yang disembelih dicaj, tidak banyak, cuma RM1.00 seekor sahaja, cukup, maka syarikat-syarikat atau perbadanan-perbadanan yang mengendalikan rumah penyembelihan ini akan mendapat keuntungan sebanyak RM2,607,003 setahun. Dengan kadar seringgit seekor sahaja, mereka mendapat keuntungan sebanyak RM2.06 juta. Kalau RM2.00? Mereka boleh dapat lebih dari RM4 juta. Kalau RM5.00 - dapat RM10 juta atau RM10,033,515 setahun. Kalau RM10.00, kalau hendak memotong seekor lembu, kena tambah kepada RM10.00 - itu tidak banyak; mungkin kepada khinzir pun tidak begitu banyak - tetapi kalau mereka meningkatkan bayaran daripada RM1.00 kepada RM10.00, mereka akan dapat RM20 juta. Ini satu perniagaan yang besar.

Tuan Yang di-Pertua, mungkin ada syarikat-syarikat korporat, badan-badan korporat yang ingin mendapatkan lesen untuk mengendalikan perkhidmatan rumah penyembelihan kerana ini satu peluang untuk mengaut keuntungan yang begitu lumayan. Kalau perkara itu timbul, memanglah ada perkara-perkara yang tidak diizinkan, tidak diingini, mungkin atas paras bawah tanah boleh dijalankan untuk mendapatkan lesen itu.

Maka, Tuan Yang di-Pertua, saya rasa kalau Kementerian tidak membuat satu “study” yang lebih mendalam maka keadaan yang tidak diingini mesti wujud. Apabila wujud, segala kesalahan-kesalahan akan dilemparkan kepada Kementerian. Saya minta Kementerian Pertanian patutlah ambil langkah-langkah yang positif untuk mengelakkan segala kemungkinan yang mungkin timbul pada masa-masa atau pun yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya saya suka meminta satu penjelasan daripada Kementerian berkenaan, bahawa dikatakan Ketua Pengarah atau pun Menteri boleh menentukan apa-apa perjanjian, pajakan atau penyewaan atas lesen ini. Adakah lesen yang telah diberi kepada pihak yang mendapat lesen itu membolehkan pihak yang mendapat lesen itu membuat satu perjanjian dengan orang lain untuk menjalankan kegiatan perkhidmatan rumah penyembelihan atau tidak?

Saya juga hendak tahu di sini, adakah lesen itu boleh dipajakkan kepada mana-mana pihak daripada pemegang lesen itu atau pun menyewakan lesennya kepada mana-mana pihak untuk mengendalikan rumah penyembelihan itu?

Tuan Yang di-Pertua, di sini juga saya dapati bahawa Ketua Pengarah dari satu

negeri telah menyatakan bahawa Kementerianannya ingin membuat satu perundangan kecil atau pun peraturan kecil untuk memaksa penjual-penjual daging mempamerkan peratusan kandungan bahan-bahan kimia atau pun ubat-ubat di dalam dagingnya untuk pemerhatian para pembeli sama ada mereka hendak beli atau tidak. Ini serious, Tuan Yang di-Pertua. Setiap penjual daging kena mempamerkan di atas satu papan tanda. Sebagai contoh, daging biri-biri mengandungi ubat antibiotik - beberapa peratus. Daging ini mengandungi ubat hormon - beberapa peratus. Dan juga yang lebih serious lagi, banyak barang-barang seperti ubat, mungkin doktor kita ini lebih fasih lagi, seperti ubat yang dinamakan Beta-agonist atau pun Somatotrophin. Kena dipamerkan di atas papan tanda itu berapa isi kandungan ubat yang di dalam daging itu; sama ada para pembeli ingin beli atau tidak, terserah kepada mereka.

Ini satu cadangan yang dicadangkan oleh Ketua Pengarah daripada Perkhidmatan Haiwan. Sama ada Kementerian akan menentukan cadangan itu akan dilaksanakan pada masa-masa yang akan datang. Kalau mereka hendak mengadakan satu peraturan seumpama ini, siapa layak membuat analisa. Adakah pihak-pihak berlesen boleh membuat analisa? Adakah mereka mampu membuat analisa atau pun kena menggunakan pakar-pakar yang tertentu dalam bidang ini untuk membuat analisa yang tepat, maka isi kandungannya dapat dipamerkan di atas papan tanda seperti di Singapura.

Saya dapati bahawa rumah penyembelihan di Jurong, Singapura, mereka mempunyai satu makmal yang begitu lengkap dan begitu sophisticated. Adakah pihak Kementerian akan

membina satu makmal, satu laboratory yang lengkap dengan segala mesin, segala alat analisa yang moden, tepat dan terkini? Saya hendak tahu, adakah tidak? Kalau tidak, macam mana boleh menjalankan analisa itu untuk dipamerkan di atas papan tanda? Kalau tidak, adakah Kerajaan boleh memberi satu jaminan bahawa segala daging-daging yang dikeluarkan daripada rumah penyembelihan itu adalah segar, boleh dimakan oleh awam, tidak mempunyai apa-apa racun atau pun bahan-bahan kimia di dalam isi dagingnya? Saya hendak tahu. Di Singapura sana boleh dapat result dalam 20 saat sahaja. Dalam 20 saat sahaja! Berapa peratusan bakteria yang terkandung di dalam satu sample analisis itu. Dalam masa 20 saat sahaja, menggunakan satu mesin yang dikatakan "Laser Counting Machine". Menggunakan laser untuk mengira bakteria yang terkandung dalam daging itu. Bolehkah Kementerian menubuhkan satu makmal seperti makmal yang diadakan di Singapura itu yang begitu berkesan, begitu cekap?

Tuan Yang di-Pertua, mungkin banyak masalah yang akan ditimbulkan selepas penguatkuasaan Rang Undang-undang ini. Di sini saya minta Menteri berkenaan timbanglah pendapat-pendapat saya, bukan untuk kepentingan saya tetapi untuk kepentingan orang awam, untuk kepentingan saudara juga, untuk kepentingan anak cucu saudara dan saya juga. Sekian terima kasih.

Timbalan Yang di Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Maran.

4.50 ptg.

Dato' Haji Mohamad bin Abdullah [Maran]: Tuan Yang di-Pertua, saya hanya mengambil sedikit sahaja masa

dalam membahaskan Rang Undang-undang Rumah Penyembelihan (Penswastaan) 1993.

Sebagaimana kita ketahui dan telah dimaklumkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri baru-baru ini tadi bahawa, sebanyak 223 rumah penyembelihan yang ada di negara kita dan rumah-rumah ini adalah di bawah jagaan Jabatan Perkhidmatan Haiwan dan Majlis Perbandaran dan Majlis Daerah yang tertentu. Kita juga ketahui bahawa di antara 223 rumah penyembelihan tadi, ada di antaranya rumah-rumah tersebut adalah tidak sesuai. Jadi, adakah Kerajaan akan menswastakan juga rumah-rumah penyembelihan yang tidak sesuai ini atau bagaimana tindakan seterusnya akan dibuat oleh Kerajaan mengenai rumah-rumah tersebut kerana barang tentu kedudukan rumah yang tidak sesuai itu, berbagai-bagai sebab yang menyebabkan rumah-rumah penyembelihan itu tidak sesuai. Jadi adakah Kerajaan akan menutup atau pun menghapuskan sahaja atau pun cuba menswastakan juga rumah-rumah tersebut.

Perkara yang kedua, saya tidak tahu kita semua sebut penyembelihan. Tetapi kalau khinzir, cakap Arabnya 'khinzir'. cakap Melayunya - babi. Arabnya ialah 'khinzir' kalau tidak silap saya, sebab saya ada belajar sedikit bahasa Arab. Tidak sesuaiilah kalau kita katakan rumah penyembelihan khinzir. Saya tidak tahu siapa yang menyembelih khinzir. Lebih baik kita katakan rumah pembunuhan babi, lebih sesuai.

Jadi kita kira rangkum belaka rumah penyembelihan, sedangkan penyembelihan ini khusus bagi makanan orang-orang Islam yang perlu dikatakan disembelih. Saya tidak pernah dengarlah benda itu

kena sembelih, melainkan kena potong, sebab lehernya pun tak ada, pendek! Jadi dia kira bunuh begitu sahaja. Tetapi perlulah kita ambil perhatian mengenai pengertian dari segi bahasa itu sendiri.

Selain daripada itu ialah mengenai penswastaan rumah-rumah ini. Apabila kita swastakan, sudah barang tentu yang mengambil penswastaan ini hendak mengambil keuntungan besar. Tetapi mesti kita lihat daripada segi implikasi bebanan yang terlibat pada pengguna-pengguna. Jadi, persoalan saya, adakah Kerajaan akan memberi jaminan supaya harga daging itu tidak tinggi membebankan kepada pengguna-pengguna rakyat ramai kerana kalau sekiranya pembayaran yang tinggi dikenakan kepada pemelihara-pemelihara haiwan untuk disembelih, maka sudah barang tentu penjual-penjual daging juga terpaksa menjualkan daging dengan harga yang tinggi sebab mereka telah dicaj dengan harga yang tinggi apabila menghantar ternakan mereka untuk disembelih oleh penswastaan ini.

Jadi, persoalan saya, adakah Kerajaan memberi jaminan supaya harga-harga daging tidak begitu tinggi sehingga membebankan kepada pengguna-pengguna, apatah lagi pengguna-pengguna bawahan yang kurang mampu untuk membeli daging apabila harganya tinggi.

Perkara ketiga ialah sudah barang tentu di antara rumah-rumah penyembelihan ini ada pekerjaannya sekarang. Jadi, apakah jaminan kepada pekerja-pekerja rumah penyembelihan sekarang apabila rumah-rumah ini diswastakan? Adakah mereka ini diberi jaminan bahawa mereka juga akan terus berkerja apabila rumah-rumah diswastakan?

Selain daripada itu, saya hendak sentuh ialah mengenai dengan memenuhi standard prestasi pengendalian perkhidmatan berlesen. Apakah ini akan diselaraskan atau pun berlainan mengenai standard prestasi ini kerana ada berlainan tempat-tempat tertentu dan sebagainya. Dan apakah di antara asas akan diberikan standard prestasi kepada pelesen-pelesen atau pun pengendali perkhidmatan berlesen kepada rumah-rumah yang kita swastakan nanti.

Jadi ini semua perlu penjelasan supaya kita mendapat tahu kedudukan yang sebenar yang akan kita tawarkan kepada swasta pada masa-masa akan datang. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Nilam Puri.

4.55 *ptg.*

Tuan Haji Mohamad bin Sabu [Nilam Puri]: Tuan Yang di-Pertua, dalam Rang Undang-undang Penyembelihan (Penswastaan) 1993 ini, satu langkah yang diambil perlu berhati-hati, terutama sekali bagi umat Islam soal penyembelihan, soal daging yang halal ini adalah satu perkara yang sensitif.

Bila diwujudkan atau diswastakan yang sekarang ini bilangan rumah penyembelihan 223 – dan 203 dikendalikan oleh Kerajaan Tempatan. Di sini kita lihat sekarang ini, walaupun ada pusat-pusat penyembelihan, tetapi masyarakat Melayu terutama sekali, mereka pun lebih suka lagi menyembelih di rumah-rumah mereka bila diadakan kenduri-kenduri kahwin ataupun ada Hari Raya Korban – disembelih sempena dengan Hari Raya Korban. Kita bimbang selepas penswastaan ini ada seolah-olah

semacam satu ke arah paksaan supaya semua binatang-binatang ini disembelih di pusat sembelihan. Sebab bagi kita yang beragama Islam, penyembelihan ini satu penyembelihan biasa, satu penyembelihan nazar, satu penyembelihan sempena dengan aqiqah, satu penyembelihan sempena dengan korban.

Bila disebut penyembelihan sempena dengan korban, atau untuk berkorban, sebaik-baiknya dan seelok-eloknya orang yang berkorban itu menyembelih kambing atau lembunya sendiri. Kalau dia tak mampu berbuat demikian, sebaik-baiknya ia melihat orang menyembelih di hadapan matanya. Begitu juga aqiqah dan sebagainya. Oleh itu, jika bila diswastakan nanti, pihak swasta ini hendak buat untung, dia pula menekan pihak Kerajaan, maka akan dibawa ke satu arah, iaitu semua binatang yang hendak disembelih dibawa ke pusat penyembelihan, maka kita bimbang orang-orang masyarakat kampung akan protes kerana mereka lebih gemar, mereka akan menyembelih sendiri kerana soal hukum dan juga soal masyarakat.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini kita lihat cara penyembelihan sekarang terutama di kampung-kampung, mereka hanya report kepada Majlis Tempatan, kemudian membayar beberapa ringgit - enam atau tujuh ringgit kepada Majlis Tempatan, kemudian bolehlah disembelih, hanya diberitahu kepada pihak Majlis Tempatan di mana hendak disembelih. Cara ini berjalan terutama sekali di negeri Kedah, Kelantan, Perlis Terengganu dan lain-lain negeri di kampung-kampung dan ianya telah berjalan dengan begitu baik.

Bila diswastakan nanti, kita bimbang ke arah paksaan ini berlaku, iaitu

semuanya mesti disembelih di pusat penyembelihan. Kalau ini berlaku, akan timbul perasaan tidak puas hati daripada orang ramai.

Seterusnya soal kesempurnaan sembelihan secara Islam itu mesti dititikberatkan terutama selepas diswastakan nanti. Saya lihat misalnya, soal sembelihan ini kadangkalanya bukan diambil perhatian sangat. Misalnya, saya pernah berjalan-jalan di pekan Kelang. Seorang itu, yang tukang sembelih itu – ini hanya sembelih ayam, sembelih kecil - dia menyembelih dalam keadaan memakai seluar pendek, dalam keadaan ia bersebang menghisap rokok, dia menyembelih ayam. Kemudian sebentar lagi, dia pergi makan waktu tengah hari. Bila dia pergi makan waktu tengah hari, taukehnya, orang Cina pula sambung sembelih. Dia kata, “Mat, kau pergi makan, saya pula sambung sembelih.” Kita tanya, “ayam ini untuk apa?” “Ini untuk kontrak sekolah atau hospital”.

Jadi ini kadang-kadang bila pihak sekolah atau pihak kem tentera atau hospital kontrak satu tempat, jarang mereka turut untuk melihat di sudut halal dan kesempurnaan penyembelihan itu. Ini saya melihat sekali dengan mata kepala saya di mana taukehnya itu dia kata, “Mat, kau pergi makan, aku pula tolong sembelih”. Dia sambung sembelihan itu.

Jadi, perkara-perkara ini setelah diswastakan nanti, pertama sekali penyembelihan ini kita tahulah sembelih lembu dan sebagainya, tak adalah orang-orang bukan Islam sembelih, tetapi kesempurnaannya mesti dilihat di sini sebab kita tahulah syarat-ayarat penyembelihan itu, orang-orang Islam itu tahu dia mesti orang Islam dan juga menggunakan pisau yang tajam,

mengadap kiblat dan sebagainya. Sebab itu kita lihat ada negara-negara, ia amat mengawasi tempat sembelihan ini. Misalnya, di Republik Islam Iran, mereka mengimport daging daripada luar negari, mereka sendiri menghantar tukang sembelih mereka ke Australia, ke New Zealand, ke Kanada dan ke lain-lain negeri di mana tempat mereka mengimport daging, mereka menghantar sendiri orang mereka menyembelih sebab mereka concern terhadap makan soal haram dan halal ini.

Kita harap bila diswastakan nanti, dan juga pihak Kementerian, kita bercakap secara umum, juga kalau boleh, daging-daging yang kita import itu yang dipastikan halal jangan kita lihat jaminan Kerjaan itu. Sepatutnya Kerajaan kita sendiri menghantar tukang-tukang sembelih kita untuk menyembelih binatang-binatang yang akan disembelih untuk diimport dan dipastikan ia benar-benar halal untuk dimakan oleh orang-orang Islam.

Dan juga bila diswastakan nanti kita tahu konsep penswastakan ada baiknya tetapi dikejar ialah keuntungan. Barangkali kualiti-kualiti ini akan kurang diambil perhatian. Bila diswastakan nanti saya ingin bertanya sejauh mana kuasa Majlis Tempatan Agama Islam Negeri untuk check tempat-tempat ini. Pihak Kementerian Pertanian sudah tentulah tidak mempunyai expertise yang cukup untuk melihat cara-cara penyembelihan ini dan kita ingin bertanya setelah diswastakan nanti sejauh mana kuasa Agama Islam Negeri untuk pergi melihat dan juga memerhatikan cara-cara penyembelihan mereka. Adakah ianya tepat mengikut cara Islam. Inilah perkara-perkara yang saya ingin menyentuh supaya bila diswastakan nanti tidak menjadi beban, tidak menambahkan

beban kepada masyarakat dan juga tidak mendorong kepada paksaan untuk semua Umat Islam yang hendak menyembelih binatang ternakan mereka pergi ke pusat penyembelihan. Sekian terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Bagan, selepas itu Timbalan Menteri diminta jawab.

5.01 ptg.

Tuan Lim Hock Seng [Bagan]: Tuan yang di-Pertua, saya suka mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-undang ini. Tujuan untuk mengadakan rumah penyembelihan yang terkawal adalah baik kerana dengan ini daging yang diperolehi adalah bebas dari kuman-kuman dan penyakit-penyakit. Ini memang akan memberi faedah kepada pengguna-pengguna daging.

Seperti kami sedia dimaklum oleh Timbalan Menteri Pertanian bahawa di setengah-tengah negeri ada rumah penyembelihan Kerajaan tetapi ada juga di setengah-setengah tempat tiada rumah penyembelihan. Saya suka bertanya di sini, rumah penyembelihan Kerajaan boleh diswastakan, apa akan terjadi di tempat-tempat yang hanya ada rumah-rumah penyembelihan persendirian.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil contoh di Seberang Prai iaitu di sebelah Pulau Pinang, terdapat 65 buah rumah penyembelihan di mana hanya 15 buah berlesen dan 50 buah rumah penyembelihan tanpa lesen. Pada masa ini, Pihak Berkuasa Tempatan sering mengambil tindakan terhadap rumah-rumah penyembelihan tanpa lesen ini. Bukan mereka tidak mahu memohon lesen tetapi pihak berkenaan atau pihak Berkuasa Tempatan tidak mahu meluluskan permohonan-permohonan mereka. Maka

mereka selalu kena denda. Adalah menjadi hasrat penjaja-penjaja daging supaya Kerajaan boleh membina sebuah pusat menyembelih khinzir di Seberang Prai.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah membuat soalan-soalan di Dewan ini supaya menarik perhatian Kerajaan Pusat membina sebuah rumah penyembelihan di Seberang Prai tetapi sehingga hari ini belum ada apa-apa berita. Dalam menjalankan penswastaaan rumah penyembelihan adalah juga wujud masalah-masalah seperti siapa yang patut mendapat organ-organ binatang, pihak menyembelih atau pihak yang membawa binatang-binatang itu. Masalah ini nampaknya masalah kecil tetapi ia sangat-sangat rumit. Sekiranya orang yang membawa binatang-binatang untuk disembelih menuntut organ-organ binatang, maka penyembelih atau orang yang memegang lesen rumah sembelih akan tunjuk sikap yang tidak berkerjasama dengan merosakkan daging atau organ-organ berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil contoh iaitu khinzir. Dalam seekor khinzir, organ badannya, organ dalam tubuhnya semua boleh dipakai. Ada masalah macam ini, orang yang menyembelih mahu menuntut organ, orang yang membawa binatang pun mahu menuntut organ. Jadi, ada masalah sedemikian. Sekiranya penyembelih mahu mengambil organ binatang, maka pihak yang membawa binatang itu akan mengalami kerugian. Maka dengan ini, satu arahan patut diumumkan oleh Kerajaan supaya masalah ini tidak timbul di kedua-dua pihak.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya mahu menarik perhatian Kerajaan bahawa dalam menjalankan penswastaaan

rumah penyembelihan seperti rumah penyembelihan khinzir, saya berharap pemegang lesen adalah betul-betul penyembelih atau peniaga-peniaga daging khinzir. Ertinya sekiranya kontrak diberi kepada orang yang bukan Cina untuk mengendalikan rumah penyembelihan khinzir ini adalah mustahil. Maka dengan ini, saya berharap pandangan saya dapat diperhatikan oleh Timbalan Menteri Pertanian. Sekian sahaja.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat Timbalan Menteri diminta jawab.

5.06 ptg.

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan setinggi-tinggi kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Rumah Penyembelihan (Penswastan) 1993.

Sebanyak lima orang Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dan mereka telah membangkitkan beberapa perkara tetapi pada keseluruhannya saya puas hati bahawa Ahli-ahli Yang Berhormat mengambil bahagian telah pun menerima dengan baik tentang cadangan menswastakan rumah-rumah penyembelihan dan perkara-perkara yang dibangkitkan ialah mengenai perjalanan rumah-rumah penyembelihan yang sedia ada, bukan apabila diswastakan. Ada juga perkara-perkara yang telah dibangkitkan mengenai masalah-masalah yang akan wujud apabila diswastakan. Saya akan cuba menjawab atau menjelaskan perkara-perkara yang dibangkitkan sekadar mana boleh. Tetapi perkara-perkara lain akan diambil perhatian dalam urusan dan pentadbiran pada masa akan datang.

Proses penswastan yang dicadangkan ini adalah akan mengikut proses yang telah pun diumumkan oleh Kerajaan melalui pelan tindakan penswastan. Maka proses ini adalah termasuk proses tender dan juga poses negotiation. Ini adalah satu proses yang telah pun dipakai oleh Kerajaan di mana Jawatankuasa di bawah Economic Planning Unit akan menguruskan untuk memilih pihak-pihak syarikat atau individu atau golongan yang akan menguruskan atau akan diberi lesen untuk mengendalikan rumah-rumah sembelih yang dicadangkan itu.

Tentang lesen yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Ipoh itu, dua jenis lesen yang diperlukan. Satu, pengendali akan diberi lesen dan lesen ini adalah untuk mengendalikan perkhidmatan-perkhidmatan rumah penyembelihan. Pengendali berlesen akan dilesenkan di bawah Rang Undang-undang ini. Satu lagi lesen ialah pemilik haiwan yang menggunakan perkhidmatan-perkhidmatan rumah penyembelihan. Pemilik-pemilik ini didaftar setahun sekali dan bayarannya pada masa ini adalah lebih kurang RM120.00 setahun dan hanya mereka yang berdaftar boleh menggunakan perkhidmatan-perkhidmatan rumah penyembelihan. Tujuan pendaftaran ialah untuk pengawalan dan pengurusan yang baik.

Tentang cadangan yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat berkenaan dengan apa yang beliau dapat untuk mempamerkan kandungan ubat, racun atau kimia di dalam daging adalah tidak praktikal dan tidak perlu. Jabatan Perkhidmatan Haiwan sedang dan akan menjalankan ujian-ujian kawal-selia. Sampel diambil dari rumah-rumah penyembelihan.....

Dr. Tan Seng Giaw: [*Bangun*]

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Ong Tee Keat]: Yang Berhormat Keping bangun.

Dato' S. Subramaniam: Selepas saya habiskan tentang perkara ini. Sampel diambil dari rumah-rumah penyembelihan dan loji pemerosesan. Sampel-sampel diambil untuk menentukan daging yang dijual itu bersih dan selamat digunakan oleh pengguna.

Mengenai makmal, JPH mempunyai sebuah makmal pusat di Petaling Jaya dan enam cawangannya di seluruh negara, iaitu di Johor Bahru, Kuantan, Kota Bharu, Bukit Tengah, Ipoh dan Alor Setar. Saya tidak fikir untuk membuat perbandingan dengan makmal yang sedia ada di Singapura tetapi saya boleh katakan bahawa makmal yang di bawah Jabatan Perkhidmatan Haiwan mempunyai kebolehan untuk menjalankan ujian-ujian secepat mungkin, mempunyai equipment yang canggih dan juga pakar-pakar yang boleh menjalankan apa-apa ujian terhadap daging dan sebagainya.

Dr. Tan Seng Giaw: Penjelasan. Adakah Yang Berhormat boleh menjamin bahawa contoh-contoh yang diambil, yang terdapat daripada haiwan-haiwan yang akan disembelih itu, menurut paraturan yang ditetapkan? Bolehkah Yang Berhormat menerangkan apabila kita membuat satu ujian ke atas satu contoh, apakah kosnya.? Misalnya, ujian ke atas isi kandungan itu Beta-agonist atau Somatotrophin. Apakah kos bagi sesuatu ujian (test) itu dan apakah kekerapan yang diadakan untuk ujian-ujian seperti ini? Bolehkah Yang Berhormat menjamin bahawa semua daging yang dibekalkan, termasuk daging

yang datang daripada Padang Terap, [*Ketawa*], kerana daging dari Padang Terap itu kebanyakannya dari negara Thailand, bolehkah Yang Berhormat menjamin bahawa semua daging ini tidak kiralah asal dari mana, itu tidak ada ubat-ubat seperti Beta-agonist yang digunakan? Dan adakah Yang Berhormat sedar lagi, setakat ini saya nampak ujian yang dibuat, kawal-selia yang diadakan tidak begitu berkesan kerana kos yang tinggi dan kakitangan penguatkuasa tidak cukup dan mungkin ada setengah-setengah itu tidak beramanah?

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, itu pandangan Ahli Yang Berhormat bahawa kawal-seliaan atau pun tugas-tugas yang sedang dilakukan tidak memuaskan. Tetapi dari segi Kementerian, kita berpuas hati tentang tugas-tugas yang dijalankan. Daging-daging yang diimport dan juga daging-daging yang disembelih di rumah penyembelihan diuji dari masa ke semasa.

[Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

Pada keseluruhannya, daging-daging ini adalah sihat untuk digunakan bagi pengguna-pengguna. Kita bukan sahaja dalam negara tetapi daging yang diimport juga.....

Tuan Lau Dak Kee: [*Bangun*]

Tuan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Yang Berhormat.....

Dato' S. Subramaniam: dipastikan bahawa daging itu sihat untuk digunakan oleh manusia dan pengguna dalam negara kita.

Tuan Lau Dak Kee: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin dapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang telah mengatakan bahawa daging-daging yang telah diuji boleh dimakan dengan selamat. Apa standardnya? Bolehkah Yang terhormat Timbalan Menteri memberi satu contoh, satu standard di mana selepas pengujian sampel yang diambil daripada rumah penyembelihan itu ditentukan oleh pihak pemeriksa daripada makmal sama ada itu selamat dimakan atau tidak? Apakah standardnya? Saya beri contoh. Seperti satu sampel yang telah diuji oleh makmal didapati kalau ada 1,000 unit isi kandungan kimia atau ubat, berbanding dengan 1 bilion unit yang didapati tidak membawa apa kesan-kesan yang buruk. Daripada sudut (standard) itu, berapa bilangan daripada unit itu seperti 1,000 per 1 million ataupun 100 per 1 million ataupun 10 per 1 million ataupun 1 per million dianggap selamat dimakan? Apa standardnya, saya hendak tahu.

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir perkara ini sangat terperinci, di luar daripada cadangan penswastaan. Dari segi kawalan dan juga ujian yang dijalankan sehingga sekarang, daging yang digunakan dalam negara kita adalah selamat. Selain daripada kawalan yang dijalankan oleh Kementerian Pertanian, sebenarnya Kementerian Kesihatan juga terlibat dalam pemeriksaan makanan pada keseluruhannya. Maka standard dan kriteria yang digunakan adalah standard biasa dari segi health tentang bahan-bahan yang digunakan, termasuk daging. Ini setakat itulah saya boleh menjelaskan. Kalau ingin tahu.....

Dr. Tan Seng Giaw: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan

Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Kepong bangun, Yang Berhormat.

Dato' S. Subramaniam: Sekejap, sekejap. Kalau ingin tahu lebih terperinci tentang standard-standard yang digunakan, saya tidak dapat menjawab pada masa sekarang.

Dr. Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat tidak menjawab soalan saya. Maksud saya ialah mengenai satu ujian, misalnya Beta-agonist. Satu ujian, kosnya mungkin RM20.00 satu ujian. Kerana kos yang tinggi, saya nampak pihak Kementerian tidak menjalankan ini sepertimana yang diharapkan.

Yang kedua, di dalam penggunaan ubat-ubat, misalnya Beta-agonist walaupun diharamkan, tetapi masih digunakan sekarang. Kerana itu pihak pengguna atau pihak pemakan daging ini, memang tidak mahu daging-daging mengandungi lebih banyak lemak kerana Beta-agonist digunakan. Tetapi kerana penguatkuasaan itu tidak begitu berkesan, maka masih ramai pihak penternak menggunakan Beta-agonist sekarang. Itulah maksud saya. Apakah tindakan yang telah dan akan dibuat untuk mengharamkan ubat-ubat seperti ini?

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir setakat ini cukuplah. Tentang ujian yang dijalankan dan kosnya. Kalau ini menjadi masalah, saya akan mengkaji dari segi Kementerian. Saya tahulah Ahli Yang Berhormat adalah seorang doktor dan mengetahui tentang ubat yang digunakan ataupun levelnya. Tetapi kawalan dan ujian juga dibuat oleh pakar-pakar, termasuk doktor binatang (veterinary science) dan juga pakar-pakar lain. Kalau Ahli Yang Berhormat memerlukan satu jawapan

yang lebih terperinci, saya minta notislah. Saya tidak dapat memberi penjelasan sebegitu detail pada hari ini.

Dr. Tan Seng Giaw: [*Bangun*]

Dato' S. Subramaniam: Cukuplah. Cukup. Saya akan pergi ke tajuk lain.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai kuasa yang diberi kepada Ketua Pengarah atau pun Menteri, suka saya menjelaskan bahawa sebelum lesen dibatalkan, ini adalah kuasa yang perlu dipegang oleh seorang Ketua Pengarah atau pun Menteri. Kita tidak boleh mengatakan ini akan menjadi subjektif. Mereka akan menggunakan proses yang sedia ada di dalam Akta. Sebelum sesuatu pembatalan dibuat, mereka perlu mengambil beberapa tindakan yang terkandung di dalam Fasal 4. Umpamanya, Ketua Pengarah hendak memberi notis untuk mendapat kepada pemegang lesen tentang apa syarat yang dilanggar dan sebagainya secara bertulis. Selepas itu kalau didapati salah, pemegang lesen juga akan diberi peluang untuk membuat representation kepada Ketua Pengarah ataupun Menteri. Maka proses ini adalah proses yang akan diberi kepada pemegang lesen dan tindakan itu tidak akan diambil tanpa alasan-alasan yang tertentu atau perkara-perkara yang tidak tepat.

Tuan Lau Dak Kee: Tuan Yang di-Pertua, saya minta penjelasan. Kerana keputusan Ketua Pengarah dan Menteri adalah mutlak, maka pengendali berlesen itu apabila mereka membuat satu representasi kepada Ketua Pengarah ataupun kepada Menteri, dan Menteri mengatakan, "saya menyemak semula representasi itu, dan didapati tidak berasas, maka representasi itu ditolak." Adakah Kementerian bercadang untuk mengadakan satu cara lebih adil di mana

mempunyai satu panel untuk mendengar rayuan-rayuan atau representasi-representasi yang dikemukakan oleh pengendali berlesen?

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, buat masa sekarang tidak difikirkan sesuai ataupun diperlukan untuk mengadakan forum selain daripada Ketua Pengarah dan juga rayuan kepada Menteri mencukupilah. Dalam pengalaman kita, tidak ada langkah-langkah seperti itu walaupun ada rumah-rumah penyembelih yang telah dipajakkan. Tidak ada langkah-langkah seperti untuk mengambil tindakan yang dianggap tidak adil oleh mereka yang sudahpun mempunyai pajakan kepada beberapa buah rumah penyembelihan. Tetapi selepas pengalaman atau dengan laluan masa, kalau kita dapat memerlukan, kita akan menimbangkan apa yang dicadangkan.

Tuan Yang di-Pertua, perubahan masa penyembelihan yang dibuat di Ipoh adalah dibuat untuk memberi masa yang lebih untuk menyembelih ternakan-ternakan yang datang dari Ipoh. Inilah tujuan dan perubahan masapun bukan berbeza sangat. Kalau dahulu daripada 11 malam, sekarang dari 10 malam dan binatang-binatang ataupun khinzir dari luar Ipoh dapat dibawa dan selepas itu mereka juga dapat menghantar daging khinzir ke kawasan-kawasan luar daripada Ipoh.

Jabatan Perkhidmatan Haiwan juga mengadakan pemeriksaan di pasar-pasar di mana daging khinzir dijual tidak seperti yang dilaporkan. Semua pengendali telah pun dirunding dan mereka bersetuju dengan masa satu jam lebih awal diberi supaya mereka dapat membawa ternakan daripada luar Ipoh.

Mengenai rumah sembelih di Sungai Siput, kita mengetahui tentang masalah ini. Rumah sembelih itu adalah terlalu uzur dan tempat yang mana rumah sembelih ini terletak telah pun diwartakan sebagai Kawasan Penyembelihan Rumah Sembelih Ipoh. Maka pada mulanya, cadangan Kementerian adalah untuk mengadakan sebuah rumah sembelih di sebuah negeri. Itu pada dasarnya. Walau bagaimanapun, seperti yang saya terangkan, buat masa sekarang kita mempunyai lebih daripada satu dan ada juga rumah sembelih di bawah kawalan Jabatan Perkhidmatan Haiwan dan juga di bawah Pihak Berkuasa Tempatan. Pihak Berkuasa Tempatan telah mengambil tindakan supaya rumah sembelih itu ditutup dan sembelihan dijalankan di rumah sembelih Ipoh. Ini adalah langkah yang telah diambil oleh Pihak Berkuasa Tempatan dan saya pula telah pun menerangkan bahawa mereka juga mengendalikan ataupun berkuasa terhadap beberapa rumah sembelih di seluruh negara. Buat masa sekarang, kita tidak bercadang untuk menswastakan rumah-rumah sembelih di bawah Pihak Berkuasa Tempatan. Pada permulaannya, mungkin rumah-rumah sembelih yang ada di dalam keadaan yang baik juga akan ditimbang untuk diswastakan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai fees dan caj yang ditentukan di dalam Undang-undang Kecil selepas Rang Undang-undang, ini kita akan membuat peraturan dan sebagainya untuk menentukan caj dan fees ini. Memang kita akan menentukannya. Dalam setiap tindakan yang diambil oleh Kementerian Pertanian, kita perlu mengambil perhatian mengenai penternak, pengguna dan juga pengendali yang beroperasi. Kita juga akan menentukan bahawa apa-apa keputusan yang dibuat tidak akan membebankan mana-mana

pihak. Pengguna perlu diambilkira, begitu juga penternak perlu mendapat harga yang berpatutan. Bagi pengendali yang akan diswastakan itu, terpulanglah mengenai caj yang dikenakan ataupun cadangan yang akan dibuat kemudian berhubung dengan apakah bayaran-bayaran yang perlu dibuat oleh pengendali yang akan dilesenkan.

Pihak siapa atau golongan syarikat yang akan diberi belum lagi diputuskan, dan selepas ini akan dibuat. Jadi, kemudahan-kemudahan yang sedia ada, yang sedia dibina oleh Kerajaan bukan akan diberi kepada mana-mana pihak dengan percuma atau pun tanpa apa-apa caj. Kalau satu-satu golongan atau syarikat atau pun individu yang akan diberi lesen kemudian, yang akan berjaya untuk mendapatkan penswastakan ini, mereka perlu akan dikenakan caj atau pun bayaran kepada Kerajaan untuk mengendalikan rumah-rumah penyembelihan, tetapi mereka juga perlu memikul tanggungjawab untuk mengadakan kemudahan-kemudahan dalam penyembelihan mengikut taraf yang akan ditentukan oleh Jabatan Perkhidmatan Haiwan dari segi alat-alat, kebersihan dan juga kemudahan-kemudahan lain di rumah sembelih.

Tuan Lau Dak Kee: Penjelasan daripada Timbalan Menteri berkenaan dengan fees-fees, caj-caj ataupun kaedah-kaedah yang akan ditentukan antara pihak berlesen dan Ketua Pengarah. Bolehkah Timbalan Menteri memberi satu jaminan di Dewan yang mulia ini di mana segala bayaran-bayaran sama ada cajkah, feeskah ataupun kaedah-kaedahkah tidak melebihi daripada kadar-kadar yang sedia ada pada setakat ini? Atau pun kalau dipertingkatkan bayaran itu, apakah alasan-alasan patut diambilkira yang

tidak membebankan para pengguna, para pengendali dan pihak Kerajaan?

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, caj dan fee yang akan dikenakan belum lagi dibuat. Ini saya tidak boleh memberi jaminan bahawa caj dan fee yang akan dikenakan tidak akan melebihi kadar yang ada sekarang, oleh kerana apabila rumah-rumah sembelih itu akan diswastakan, syarat-syarat yang dikenakan akan menentukan apakah kemudahan-kemudahan yang perlu dibekalkan oleh pihak pengendali. Buat masa sekarang, kita memikirkan bahawa di rumah-rumah sembelih yang sedia ada pun kemudahan-kemudahannya tidak begitu memuaskan. Walaupun mereka memenuhi taraf minima, tetapi kita fikir perlu meningkatkan kemudahan-kemudahan yang sedia ada. Maka semua perkara-perkara ini akan dibincang dan diputuskan sebelum dikenakan caj dan fee. Tetapi, saya fikir, kadar yang akan diputuskan itu adalah akan dipandukan atas kadar dan caj yang sedang dalam pelaksanaan sekarang dan akan mengambilkira kemudahan-kemudahan yang akan dibekalkan atau diwajibkan dibekalkan oleh pengendali rumah-rumah penyembelihan.

Tuan Lau Dak Kee: Penjelasan daripada Timbalan Menteri. Daripada jawapan Timbalan Menteri, saya dapati bahawa bayaran-bayaran atau kaedah-kaedah yang akan ditentukan mesti melebihi daripada kadar-kadar yang telah ditetapkan pada hari ini, mesti dinaikkan, kerana kelengkapan kemudahan itu telah dipertingkatkan, maka kos operasinya memang bertambah. Kalau kos operasinya bertambah, bermakna bayaran kadar-kadar pun meningkat, begitu? Apakah paras yang munasabah? Mungkin kadarnya ditingkatkan 10% atau 20%, yang selebih-lebihnya tidak melebihi

30%, tetapi mesti ada satu paras, takkan melompat kepada sekali ganda, dua kali ganda. Contohnya, bagi menyembelih seekor khinzir, di Ipoh dibayar RM6.50. Kalau ditambahkan sekali ganda lagi, mungkin sampai RM13.00 seekor. Kalau dua kali ganda lagi, lebih lagi. Bagi lembu yang begitu besar, kalau tambah RM10.00 lagi mungkin tidak mencukupi, mungkin hendak dinaikkan kepada RM20.00. Maka kosnya naik dan penggunanya akan dibebankan kenaikan kadar itu. Adakah Kerajaan atau Kementerian menimbangkan alasan-alasan ini, kalau alasan-alasan itu didapati munasabah dan dapat diterima oleh semua pihak?

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini belum dibuat. Ini adalah "enabling law" untuk membuat penswastaan. Selepas ini perkara-perkara mengenai caj-caj, kos dan sebagainya akan ditentukan. Jadi, adalah terlalu awal untuk mendapat lebih penjelasan mengenai perkara tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai perkara-perkara lain, Ahli Yang Berhormat dari Maran telah membangkitkan beberapa perkara. Semua rumah penyembelihan yang uzur, yang ada, akan ditutup setelah rumah-rumah sembelih baru didirikan di kawasan tersebut. Setakat ini, Kerajaan bercadang untuk membina 60 buah rumah sembelih di seluruh negara. Kakitangan di rumah-rumah sembelih ini, buat masa sekarang, inipun dalam proses perbincangan dan juga selepas ini kita akan buat persiapan dan juga keputusan. Kakitangan yang sedang berkhidmat akan diberi pemilihan (option) untuk meneruskan perkhidmatan mereka ataupun menjadi kakitangan swasta di bawah pemegang lesen yang akan diberi lesen untuk menjalankan operasi rumah penyembelihan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai lesen-lesen yang akan diberi kepada mereka yang akan mengendalikan rumah-rumah sembelih ini, buat masa sekarang, mereka tidak boleh pajak atau menyewa lesen yang diberi. Tetapi ini semuanya adalah syarat-syarat yang akan ditentukan selapas Rang Undang-undang ini diluluskan dan kita akan mengambilkira perkara-perkara yang sudah disentuh oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Laporan yang perlu dibekalkan atau disampaikan oleh pengendali rumah-rumah penyembelihan penswastan ini, seperti laporan audit tahunan dan juga penyata kira-kira untung rugi dan sebagainya adalah satu perkara yang perlu. Kita tidak boleh mengatakan pengendali-pengendali kecil atau pengendali-pengendali haram tidak mampu.

Sebenarnya pihak Jabatan Perkhidmatan Haiwan buat masa sekarang tidak membenarkan mana-mana penyembelihan haram dalam negara kita. Dan kalau kita mengetahui, kita akan mengambil tindakan terhadap mereka. Cuma bagi perkara-perkara tertentu seperti perayaan ataupun perkara-perkara yang berkaitan dengan agama, pihak-pihak yang tertentu memohon kebenaran daripada Jabatan Perkhidmatan Haiwan dan kita memberi kebenaran. Lain-lain penyembelihan kalau sekarang pun dilarang dan selepas penswastan itu juga tidak akan dibenarkan. Maka pihak-pihak yang bercadang untuk mengendalikan rumah-rumah penyembelihan itu saya fikir akan mampu memberi laporan-laporan. Ini bukan satu urusan yang kecil, ini memerlukan modal yang besar dan mereka perlu bayar bayaran kerana pengendaliannya melibatkan beratus-ratus ribu ringgit. Maka semua ini adalah perlu supaya kita mendapat gambaran

bahawa pengendali rumah-rumah penyembelihan itu menjalankan urusan seperti dicadang dan disetujui.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah pun mengambil perhatian mengenai rumah-rumah penyembelihan yang telah pun dipajak ataupun di mana pengendali yang ada sekarang menghadapi beberapa masalah di antara pengendali rumah penyembelihan dan juga pelanggan-pelanggan atau mereka yang menggunakan kemudahan penyembelihan. Tetapi pada keseluruhannya masalah adalah terlalu kecil dan ini pun sebagai percubaan yang telah dibuat di Shah Alam, dan kita telah membaiki atau mengatasi masalah-masalah yang sedia ada dan kita akan terus menentukan bahawa masalah-masalah itu akan timbul. Kalau timbul pun kita akan cuba menyelesaikannya.

Begitu juga, Tuan Yang di-Pertua, tentang reka bentuk, modal dan sebagainya. Pada keseluruhannya mereka yang dianggap sesuai adalah mereka yang boleh memikul tanggungjawab untuk menjalankan rumah-rumah penyembelihan yang sedia ada. Saya telah pun katakan bahawa kemudahan yang sedia ada yang telah dibuat oleh Kerajaan akan dinilai dan caj-caj akan dikenakan kepada pengendali, maka mereka perlulah mengemukakan reka bentuk dan sebagainya supaya taraf dan nilai kerja di rumah-rumah penyembelihan ini adalah memuaskan.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat daripada Bagan juga telah membangkitkan tentang rumah penyembelihan di bawah Pihak Berkuasa Tempatan. Mereka tidak akan diswas-takan buat masa sekarang. Kalau pemegang lesen — siapa yang akan dibarui lesen untuk mengendalikan

rumah-rumah penyembelihan apabila Rang Undang-undang ini diluluskan saya tidak boleh memberi jaminan. Ini mengenai siapa yang akan layak atau siapa akan dipilih, adakah dia orang Cina atau kaum lain. Ini cuma pihak Unit Perancang Ekonomi akan menentukan mengikut proses penswastan seperti diumumkan.

Ahli Yang Berhormat dari Klang telah menyentuh beberapa perkara dan saya mengambil perhatian atas perkara ini seperti yang dikehendaki oleh beliau. Daging yang akan dibekalkan melalui rumah-rumah penyembelihan ini, kita akan menentukan daging itu adalah bersih, sihat dan segar untuk digunakan oleh rakyat negara kita.

Pada akhirnya Ahli Yang Berhormat dari Nilam Puri telah membangkit.....

Tuan Lim Hock Seng: [*Bangun*]

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Yang Berhormat, Bagan bangun.

Tuan Lim Hock Seng: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri bahawa saya ada membangkitkan perkara rumah penyembelihan di Seberang Perai. Pada masa ini tiada sebuah rumah penyembelihan Kerajaan di Seberang Perai. Bilakah rumah penyembelihan Kerajaan boleh dibina di Seberang Perai.

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mengetahui dengan tepat tetapi pada keseluruhannya kita tidak bercadang untuk mengadakan rumah penyembelihan lebih daripada satu di Pulau Pinang pada masa hadapan. Kalau kita fikir rumah penyembelihan kalau dapat satu sudah mencukupi, tidak

perlu lebih. Tetapi saya tidak begitu tepat apakah kedudukan di Seberang Perai untuk saya boleh memberi jawapan secara bertulis kepada Yang Berhormat.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Nilam Puri telah membangkitkan dua perkara. Suka saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa semua penyembelihan untuk korban dan sebagainya akan dilakukan dengan lesen atau permit khas yang dikeluarkan oleh Jabatan Perkhidmatan Haiwan. Tidak ada sesiapa yang boleh melakukan penyembelihan tanpa kebenaran. Peraturan ini adalah perlu. Tetapi apabila kebenaran dimohon, kita akan memberi pertimbangan dan beri kelulusan seperti sekarang.

Soal kehalalan dan kesempurnaannya, Jabatan Perkhidmatan Haiwan dan Kerajaan sentiasa memastikan semua penyembelihan adalah halal dan sempurna dilakukan. Kita akan menentukan dan memastikan ini adalah satu tanggungjawab Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan beberapa perkara di bawah Rang Undang-undang ini. Kalau saya tidak sempat untuk menjawab perkara-perkara yang telah dibangkitkan, suka saya menjelaskan bahawa pegawai-pegawai daripada Kementerian telah pun mengambil nota tentang perkara-perkara ini. Kita akan mengambil kira apabila Rang Undang-undang ini dapat dilaksanakan dan juga tentang perkara-perkara yang ada di bawah bidang kuasa Kementerian Pertanian.

Tuan Yang di-Pertua, sehingga itulah penjelasan dan juga jawapan kepada perkara-perkara yang telah dibangkitkan.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]:

Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

[Timbalan Yang di-Pertua *mempergunakan Mesyuarat*]

Fasal 1 hingga 20

5.50 ptg.

Tuan Lau Dak Kee [Ipoh]: Tuan Pengerusi, daripada jawapan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri yang menyatakan Akta Rumah Penyembelihan (Penswastan) 1993 itu akan dikuatkuasakan melainkan tempat-tempat yang dikuasi oleh Pihak Kerajaan Tempatan. Mungkin ada rumah-rumah sembelih yang dimiliki atau dijalankan oleh Majlis Kerajaan Tempatan dan Akta ini tidak dipakai kepada pihak mereka.

Saya terkeliru sedikit, sebab Akta yang dibentangkan di sini, dikatakan Seksyen 1 subseksyen 2, “Akta ini hendaklah terpakai bagi seluruh Malaysia. Bermakna Akta ini boleh dipakai di mana-mana tempat dan di mana-mana tempat pun boleh juga dipakai lain-lain Akta terhadap satu perkara iaitu rumah penyembelihan.

Saya rasa, ini mungkin tidak begitu baik. Dan kalau pihak-pihak seperti Pihak Kerajaan Tempatan ataupun Kemen-

terianya ingin mengetatkan atau membuat sesuatu peraturan yang baru yang akan ditentukan dalam Akta oleh Ketua Pengarah ataupun Menteri untuk dikuatkuasakan kepada sesebuah rumah penyembelihan, maka rumah sembelih itu akan menghadapi satu keadaan yang mungkin membebankan atau memikul tanggungjawab yang lebih berat. Maka bolehkah Timbalan Menteri memberi satu alasan mengapa Akta ini boleh dipakai atau tidak boleh dipakai untuk satu perkara dengan tempat yang lain dan masa yang lain?

Tuan Pengerusi, yang kedua, di sini Seksyen 2 di atas tafsiran makna seperti “rumah penyembelihan”, ertinya mana-mana tempat dengan kemudahan-kemudahan yang sepatutnya untuk pemeriksaan daging bagi menyembelih haiwan yang ditentukan dalam Jadual. Dalam Jadual, kita tahulah, lembu, kerbau, kambing biri-biri atau khinzir.

Tuan Pengerusi, tetapi di sini, saya hendak minta satu penjelasan, kemudahan-kemudahan yang sepatutnya untuk pemeriksaan daging. Bermaknanya, satu makmal mesti dibina untuk menganalisa daging sama ada ianya boleh dimakan atau tidak, sama ada ia segar selapas menyembelihnya atau lain-lain kesan buruk. Dan di sini juga, saya ingin tahu sama ada kemudahan-kemudahan ini akan dibekalkan oleh pihak Kerajaan atau pun oleh pihak swasta yang berlesen? Bangunan-bangunan untuk memeriksa daging itu ataupun makmal-makmal untuk memeriksa daging itu, yang akan dibina oleh Kerajaankah, menggunakan duit cukaiakah, ataupun dibina oleh pihak swasta?

Itulah perkara yang saya ingin mendapat penjelasan.

5.55 *ptg.*

Dato' S. Subramaniam: Tuan Pengerusi, Rang Undang-undang ini adalah satu Rang Undang-undang yang membolehkan rumah penyembelihan diswastakan di seluruh negara. Tidak ada halangan, tidak ada yang mana boleh diswasta, yang mana yang tidak boleh diswastakan. Ini adalah satu Rang Undang-undang yang membolehkan sebahagian atau semuanya boleh diswastakan. Tetapi, apabila saya mengemukakan Rang Undang-undang ini, saya telah menjelaskan bahawa buat masa sekarang rumah-rumah penyembelihan yang mula-mula dapat diswastakan adalah lebih kurang 11 buah rumah penyembelihan di bawah Jabatan Perkhidmatan Haiwan. Kebanyakan rumah-rumah penyembelihan lain adalah di bawah Pihak-pihak Berkuasa Tempatan.

Rumah-rumah itupun boleh diswastakan di bawah Akta ini, cuma kebanyakan rumah-rumah sembelih itu di bawah Pihak Berkuasa Tempatan adalah uzur dan pihak Kementerian ada rancangannya untuk menggantikan secara berperingkat-peringkat untuk menutup yang mana uzur dan membina semula mengikut rancangan. Dan apabila didapati mana-mana rumah penyembelihan di bawah Pihak Berkuasa Tempatan yang sesuai, itupun boleh diswastakan. Itu bagi perkara pertama yang telah dibangkitkan.

Mengenai kemudahan. Kemudahan yang akan dibekalkan itu, di rumah-rumah penyembelihan yang sedia ada, ada kemudahan-kemudahan yang berlain-lainan. Dan kalau kita swastakan itu, kalau satu-satu kemudahan itu difikirkan perlu, tetapi tidak ada lagi ada, kita akan mensyaratkan pihak pengendali perlu membekalkan kemudahan itu. Tetapi,

kalau kemudahan itu sudahpun didapati sekarang, tetapi pihak pengendali tidak membayar, Kerajaan akan mengenakan caj atau pun mengira nilai dan nilai tanah, bangunan dan juga alat-alat yang ada untuk menswastakan pengendali. Sekian.

Fasal 1 hingga 20 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

USUL

AKTA ACARA KEWANGAN (PINDAAN) 1972

Menambah Butiran Baru kepada Jadual Kedua:

**Kumpulanwang Amanah bagi
Membiayai Kerusi Pengajian
Melayu di Leiden University,
the Netherlands**

6.00 *ptg.*

**Setiausaha Parlimen Kementerian
Kewangan [Tuan Mustapa bin
Mohamed]:** Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan;

Bahawa Dewan ini, mengikut peruntukan di bawah perenggan (a) Seksyen Kecil (4), Seksyen 10 Akta Prosedur Kewangan 1957 (Pindaan 1972), membuat ketetapan bersetuju supaya Jadual Kedua Akta tersebut dipinda dengan menambah kepadanya butiran baharu seperti berikut:

Kumpulanwang Amanah bagi Membiayai Kerusi Pengajian Melayu di Leiden University, the Netherlands.

Mengikut peruntukan perenggan (a), Seksyen Kecil (4), Seksyen 10 Akta Acara Kewangan 1957 (Pindaan) 1972, Dewan Rakyat boleh, dari masa ke semasa dengan satu ketetapan, meminda, memotong atau menambah kepada Jadual Kedua Akta tersebut. Sehingga sekarang terdapat sebanyak 35 Kumpulanwang Amanah yang telah diwujudkan di bawah Seksyen 10 Akta Acara Kewangan.

Cadangan untuk mewujudkan Kerusi Pengajian Melayu di Universiti Leiden adalah hasil seminar antarabangsa mengenai kesusasteraan Melayu yang diadakan di Universiti Kebangsaan Malaysia pada tahun 1989. Pada masa ini, kajian dan pengajian di Leiden University tertumpu kepada Indonesia. Dengan meningkatnya peranan Malaysia dalam arena politik dan ekonomi antarabangsa, adalah wajar pengajian Melayu di Leiden diperhebatkan. Lantaran itu, satu perjanjian persefahaman antara Kementerian Pendidikan Malaysia dengan Leiden University telah ditandatangani pada 20hb Mac tahun lalu.

Keputusan mewujudkan Kumpulanwang Amanah Pembiayaan Kerusi Pengajian Melayu di Leiden University adalah untuk membolehkan bidang pengajian Melayu bertapak dan berkembang di Eropah serta menjalin hubungan yang erat antara Malaysia dengan Leiden University. Di samping itu, ia diharap memperkukuhkan lagi hubungan dua hala antara Malaysia dengan Netherlands, khususnya dalam bidang budaya dan ekonomi. Pada masa ini, Belanda merupakan rakan dagangan Malaysia yang ketiga penting di kalangan

negara-negara EC. Dengan penubuhan Kerusi ini, usaha yang lebih tersusun dapat diambil bagi mengumpulkan maklumat untuk tujuan rekod penyelidikan dan pendidikan.

Tuan Yang di-Pertua, penubuhan Kumpulanwang Amanah ini bertujuan memenuhi keperluan perbelanjaan berhubung dengan pembayaran gaji, elaun, penyelidikan, perjalanan dan lain-lain perbelanjaan yang berkaitan. Ianya akan dikendalikan atau mana-mana pegawai yang dilantik oleh beliau secara bertulis. Pengendalian Kumpulanwang Amanah ini akan dibuat selaras dengan peruntukan Arahan Perbendaharaan dan lain-lain peraturan kewangan yang dikeluarkan dari semasa ke semasa di bawah Akta Acara Kewangan.

Perbelanjaan Mengurus bagi Kerusi ini ialah sebanyak Netherlands Guilders 102,000 atau kita-kira RM140,760.00 setahun, dan ianya meliputi gaji, elaun rumah dan insurans perubatan. Pihak negara Belanda, khususnya masyarakat perniagaan Belanda di Malaysia, telah bersetuju untuk membiayai 50% daripada perbelanjaan mengurus untuk tempoh enam tahun pertama. Kerajaan Malaysia bercadang membiayai baki 50% serta tambang pergi-balik bagi penyandang Kerusi dan keluarga, elaun keraian dan elaun perumahan. Dengan tertubuhnya Kumpulanwang Amanah Kerusi Pengajian Melayu di Leiden, adalah diharapkan minat pengajian dan penyelidikan dalam bidang pengajian Melayu akan bertambah dan membuka peluang lebih luas bagi kerjasama akademik dalam pelbagai disiplin, termasuk dalam bidang sains dan teknologi.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kerja Raya [Datuk Peter Tinggom Anak Kamarau]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Ahli-Ahli Yang Berhormat, masalah sekarang terbuka untuk dibahas. Padang Terap.

6.04 ptg.

Dato' Dr. Affifudin bin Haji Omar [Padang Terap]: Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil peluang ini untuk menyokong cadangan yang dibuat oleh Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan untuk mewujudkan Kerusi Pengajian Melayu di Leiden University, the Netherlands. Sokongan saya ialah berasaskan kepada tujuan kita menyemarakkan dan mendalami ilmu pengajian Melayu. Apa yang dikatakan tadi ialah untuk menapakkan pengajian Melayu di Eropah. Tetapi kita mesti mengambil ingatan di sini bahawa di Leiden University telah wujud satu pusat pengajian alam Melayu Nusantara, walaupun dikhususkan kepada apa yang dipanggil 'Indonesia' pada masa ini. Jadi, dengan wujudnya Kerusi ini, saya fikir satu penumpuan kepada Malaysia akan diberi di dalam kajian-kajian.

Apa yang saya faham kebanyakan pengajian Melayu ditumpukan ataupun diajar di Leiden ialah di dalam bidang sastera dan kesusasteraan. Bidang-bidang lain yang mana ada kaitan dengan pembangunan seperti pengajian budaya, termasuk ilmu sosiologi, ilmu antropologi dan juga ilmu political economy, developmental economy dan lain-lain tidak lagi diperbesarkan ataupun setengahnya tidak wujud.

Walaupun pada masa sekarang sudah ada Kumpulanwang Amanah yang ditadbirkan oleh Kementerian Kewangan, saya mencadangkan supaya apa yang hendak diadakan di Leiden ini disemarakkan lagi di pusat-pusat lain di seluruh dunia. Misalannya di Amerika, saya dahulu ada mengkritik sedikit mengapa Ohio University dipilih untuk diadakan pusat pengajian Malaysia ataupun pusat pengajian Melayu. Pada hal di universiti-universiti yang terkemuka yang telah pun wujud pusat besar pengajian mengenai Malaysia, bukan hanya pengajian Melayu. Keseluruhan pengajian di dalam semua disiplin telah ada di Amerika. Mengapa kita tidak menuju ke pusat-pusat itu, seperti di Cornell yang terbesar sekali di Amerika, di Yale dan juga di East-West Centre University di Hawaii. Mengapa Ohio dipilih, pada hal di tempat itu tidak mempunyai banyak asas untuk kita membina pengajian ini.

Yang pentingnya, Tuan Yang di-Pertua, ialah yang saya tekankan pusat yang termasyur perlu kita tumpukan ialah di pusat-pusat yang masyhur ini wujud authority ataupun ahli-ahli berkenaan dengan tempat kita. Macam di Cornell University, pengajian Malaysia telah pun wujud di bawah School of Southeast Asian Studies yang menumpukan semua aspek, semua disiplin mengenai Malaysia, bukan setakat pengajian linguistik, pengajian sastera Melayu, malah di dalam bidang geophysics, dalam bidang political economy, dalam bidang economy, dalam bidang anthropology dan semua bidang yang ada. Dalam bidang urban atau country planning ataupun landscaping mengenai dengan Malaysia itu ada. Jadi, mengapa kita pergi ke sesuatu tempat yang belum ada, kita perlu wujud, dan ini akan melibatkan ongkos yang banyak. Pada hakikatnya di sini iaitu

apabila kita wujudkan di Leiden ini yang saya sokong, kerana Leiden telah wujudkan satu asas yang cukup, satu alam ilmu mengenai negara kita yang cukup. Bagus di Leiden, mengapa di Amerika kita pergi buat di Ohio Universiti, tidak di Yale, di Cornell ataupun di East-West Centre. Inilah yang saya hendak menyoalkan, kerana pada masa ini, apabila negara kita sedang membangun dari segi pembangunan ekonomi, pengeksploitasian minerals dan petroleum dan juga lain-lain pembangunan yang ada sekarang, kebanyakan pelabur-pelabur dan pusat teknologi dari Barat menumpu segala consultationnya terhadap universiti-universiti yang termasyur ini. Dan di sinilah kita boleh mendapat peluang dan mendapat manfaat jikalau kita wujudkan Kerusi itu di tempat-tempat yang telah masyur yang telah ada asas ilmunya seperti di Leiden. Dan di Amerika, saya cadangkan supaya pihak Kementerian jangan tunggu untuk diadakan satu lagi seminar pengajian, tetapi untuk tujuan pembangunan ekonomi, pembangunan budaya kita, saya cadangkan diadakan di satu lagi di Universiti Cornell, Ithaca di New York.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua yang akan saya cakapkan di sini ialah mengenai dengan pengertian pengajian Melayu itu. Saya faham bahawa Pengajian Melayu yang diajarkan di Universiti Malaya adalah merangkumi semua – sastera, linguistik, sosiologi dan anthropologi. Ramai daripada kawan-kawan kita di sini termasuk Menteri Kerajaan Tempatan adalah graduan daripada Jabatan Pengajian Melayu. Tetapi apa yang saya hendak mempersoalkan di sini ialah tentang sejarah sepertimana yang dikenali sebagai Sejarah Malaysia sekarang ini.

Tuan Yang di-Pertua, nampak sekali kurangnya kefahaman sejarah apabila kita

mengadakan perbahasan (debate) mengenai dengan isu Raja-raja yang lalu. Ini adalah disebabkan oleh definisi bahawa sejarah Malaysia adalah bermula pada zaman Melaka. Saya fikir itu tidak tepat. Saya bukan ahli sejarah, tetapi saya menggunakan sejarah yang penganalisaan saya kerana kalau kita hendak mengambil sejarah negara Malaysia di dalam Pengajian Melayu atau di dalam Pengajian Sejarah sekalipun, ianya mesti bermula daripada sejarah yang bertulis. Sebelum itu pra-sejarah pun perlu dikaji, tetapi yang kita ambil ialah sejarah tamadun penduduk-penduduk di Malaysia dan penduduk-penduduk di Nusantara di mana ia adalah sejarah bertulis ataupun 'recorded history' yang bermula dari tahun 300 A.D. di Nusantara yang bermula daripada Empayar Sri Vijaya yang berpusat di Palembang, Jambi.

Tuan Yang di-Pertua, jikalau ini diambil, maka saya fikir Pengajian Melayu mesti menukar titik-tolak massa analisisnya. Misalannya di dalam pengajian Kerajaan Sri Vijaya pada 300 tahun selepas Domini, kita dapati bahawa banyak pengajaran yang boleh digunakan untuk masa ini. Misalannya, kejatuhan Sri Vijaya pada tahun 1340 adalah disebabkan oleh penswastan perniagaan yang dibuat oleh Kerajaan Ming di China dan sebelum itu kenaikan ataupun kegemilangan ekonomi Sri Vijaya adalah disebabkan oleh perniagaan Kerajaan Sri Vijaya dengan Kerajaan Negeri China. Tetapi apabila Dinasti Ming bermula di negeri China Kerajaan Ming telah menswastakan perniagaan ini di mana peniaga-peniaga 'private' daripada negeri China berhak berniaga di mana mereka suka. Kalau dahulu, mereka hanya mesti berniaga dengan Palembang sahaja, iaitu di antara Canton dengan Palembang, tetapi apabila diswastakan maka

berlakulah pemecahan empayar Sri Vijaya itu sendiri kerana Raja-Raja yang di bawah kuasa Palembang telah merdeka untuk mendapat kelabahan ekonominya masing-masing, dan banyak lagi yang dapat dipelajari di dalam bidang ini.

Bukan saya hendak menafikan pentingnya Melaka sebagai sebuah Empayar Melayu Islam, tetapi permulaan Melaka itu bukanlah permulaan Islam. Raja Melaka Yang Ketiga sahaja yang menjadi Islam, walaupun ada teori yang mengatakan bahawa ia menjadi Islam kerana muslihat perdagangan dengan Pasai. Apabila Sri Vijaya jatuh dan Melaka naik, maka tidak ada lagi perdagangan “government-to-government” dengan negeri China, maka ekonomi perdagangan ini beralih ke Parsi dan India dan Parsi dan India adalah dikawal ataupun dikuasai oleh kumpulan-kumpulan pedagang Islam. Kumpulan pedagang Islam ini bukan menuju ke negeri Melaka yang belum menjadi Islam, tetapi ke Pasai. Apabila Raja Melaka pada masa itu hendak menaikkan Melaka dan mengambil alih Pasai, Sultan Pasai merelakan Melaka mengambil alih dengan syarat Raja Melaka memeluk agama Islam, iaitu Raja Yang Ketiga.

Tuan Yang di-Pertua, jadi, apa yang saya ceritakan di sini ialah pentingnya persejarahan alam Melayu ini dibuka lebih luas daripada diambil hanya apabila Parameswara datang dari Palembang ke Temasik dan dari Temasik ke Melaka. Ianya mesti pergi lebih jauh daripada itu dan pengajian ini mesti diberi tumpuan. Saya dapat memahami bahawa pengajian di dalam Kerajaan Sri Vijaya dan Majapahit tidak banyak diberi perhatian oleh ahli-ahli ilmiah di dalam negara ini, tetapi ianya diberi perhatian oleh ahli-ahli pengkajian di negeri lain seperti di Amerika. Di Universiti Cornell

sendiri banyak pengajian mengenai hal ini yang mana bukti-bukti saintifik telah pun dikeluarkan melalui ‘archeological digging’ di merata tempat di pusat-pusat Sri Vijaya dan buku-buku dikeluarkan yang menunjukkan bahawa sejarah alam Melayu yang bermula dari Sri Vijaya itu adalah lebih meluas, dari segi “economic significant”nya daripada apa yang dapat diambil daripada Kerajaan Melaka. Misalannya, Sri Vijaya adalah melingkupi keseluruhan Nusantara dan juga sebahagian daripada Cambodia dan Siam.

Tuan Lim Kit Siang: [Bangun].

Dato’ Dr. Affifudin bin Haji Omar:
Ya.

Tuan Lim Kit Siang: Sebagai seorang Sarjana Sejarah yang terkemuka. Bolehkah Yang Berhormat menjelaskan mengapa di dalam tanahair kita, scholars atau sarjana-sarjana kita tidak menumpukan perhatian kepada fasa-fasa sejarah kita itu iaitu fasa-fasa sejarah Sri Vijaya dan Majapahit. Kenapa?

Dato’ Dr. Affifudin bin Haji Omar:
Tuan Yang di-Pertua, pertama sekali saya bukannya seorang Sarjana Sejarah. Saya menggunakan sejarah di dalam analisis saya iaitu mengenai dengan politikal ekonomi – saya adalah di dalam bidang politikal ekonomi. Soal ini yang saya hendak cakapkan. Oleh kerana kita terlalu ‘bias’ kepada alam Melayu yang bermula daripada Kerajaan Melaka, iaitu dikatakan bahawa alam Melayu adalah di dalam lingkungan apa yang dikatakan “Malaysia”, tetapi Melaka itu adalah kesinambungan daripada Sri Vijaya. Mungkin kita terlalu ‘bias kepada Melaka kerana Melaka dikatakan sebagai permulaan empayar Melayu Islam. Itu yang saya katakan tadi, sebab kita mesti tahu bahawa Raja Melaka yang Ketiga sahaja yang menjadi Islam dan bukannya

Parameswara – Parameswara adalah Raja yang pertama. Ini dibuktikan di dalam pengajian Professor Wolters, apabila beliau membandingkan fakta-fakta di dalam buku sejarah Melayu *The Malay Annals* dengan fakta-fakta yang beliau sendiri dapat daripada mengkaji rekod-rekod China, khususnya di dalam zaman Ming Dynasty.

Jadi, perkara ini adalah perkara baru dan Professor Wolters adalah seorang Chinese scholar, di samping menjadi seorang ahli Sejarah dan beliau biasa berkhidmat di dalam MCS di zaman penjajahan dahulu. Buku-buku beliau menunjukkan bahawa dari segi saintifik, hakikat bahawa pengajian sejarah Malaysia mesti bermula ke belakang lagi daripada Melaka. Ini yang penting, supaya kita dapat memahami kaedah-kaedah ekonomi mengikut penumpuan daripada Sejarah. Misalannya, di zaman kegemilangan Sri Vijaya satu rangkaian perdagangan dengan China cukup banyak dan networknya terlalu luas dan ia dapat dibuktikan (proved) secara saintifik. Dengan adanya rekod-rekod Ming Dynasty dan rekod-rekod sebelum itu mengenai perdagangan, dan kita tahu bahawa tamadun China adalah sebuah tamadun yang tua di mana segala rekod penjualan rempah dan siapa yang datang – semuanya ada. Ini telah pun mula dibongkarkan oleh Ahli-ahli Sejarah bukan dari Malaysia tetapi dari Amerika.

Ini adalah satu perkara yang saya hendak menekankan di sini apabila ada di Leiden, jangan kita ada “bias” ini. Cuba kita pergi ke bidang-bidang yang diterokai oleh ahli-ahli kajian yang lain dan ahli-ahli sejarah Melayu mestilah boleh menguasai bahasa Mandarin kerana telah didapati banyak bahan-bahan sejarah dan juga rekod-rekod yang boleh menolong ahli-ahli sejarah kita meneliti atau membuat kajian yang.....

Dr. Kua Kia Soong: [*Bangun*]

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Yang Berhormat, Petaling Jaya minta jalan.

Dato’ Dr. Affifudin bin Haji Omar: didapati dari rekod-rekod lama China yang masih lagi wujud di negeri China. Sila.

Dr. Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, interpretasi Ahli dari Padang Terap mengenai sejarah Melayu adalah agak “interesting” dan dia juga kata bahawa dia bukanlah sarjana Sejarah tetapi “Political Economist”.

Saya ingin tanya, baru-baru ini ada satu teori atau “revisionist theory” oleh Profesor Khoo Khay Kim dan colleaguenya mengenai sejarah Melayu bahawa tiada satu sistem feudalisme, kalau saya tidak silaplah, dalam tanah air ini dan bagaimana implikasi – bukan petani – saya agak Ahli dari Padang Terap ada baca teori ini. Saya ingin tahu apakah implikasi kepada analisa Ahli dari Padang Terap mengenai sistem feudalisme Melayu dalam tanah air ini?

Dato’ Dr. Affifudin bin Haji Omar: Terima kasih, Ahli dari Petaling Jaya. Apa yang dikatakan oleh Profesor Khoo Khay Kim baru-baru ini mengenai orang-orang Melayu – sebenarnya bukan “agrarian”, bukan daripada “agrarian society” – adalah satu pendapat yang secocok dengan teori saya iaitu kalau kita lihat pembangunan tamadun Melayu sepertimana yang saya tulis di dalam “doctorate” thesis saya.

Pada hakikatnya apabila orang Melayu menjadi “agrarian society” itu adalah satu “involution” kerana kalau dilihat sejarah

tamadun Melayu apabila turun "anthropological analysis" mengenai dengan "the wave of migration" datang, apa yang bermula ialah "commerce". Asas ekonomi kepada "polity" Melayu pada masa itu bukan pertanian, ia adalah "commerce" atau perdagangan. Ianya menjadi "evoluted" kepada pertanian – apabila saya kata "involution" bermaksud "retrogressive". Bukan "progressive" tetapi "retrogressive".

Apabila perdagangan ini runtuh, misalannya, kalau kita ambil dari satu kajian saya di Kedah, Kerajaan Melayu Kedah Tua wujud kegemilangan ekonominya mula-mula di atas perdagangan dengan China dan India. Apabila perdagangan ini disekat oleh datangnya "mercantalism" daripada Belanda dan British, maka tidak ada pilihan lain bagi pedagang ataupun kumpulan pemerintah di Kedah melainkan balik kepada pertanian kerana mereka disekat.

Pada masa itu, maka bermula tanah-tanah paya di Kedah dibuka untuk tanaman padi. Jadi, ini satu "evolution". Apabila Profesor Khoo Khay Kim mengatakan begitu, boleh dikatakan ianya membuktikan lagi apa yang saya kata di dalam pengajian "doctorate" saya. Thesis "doctorate" saya adalah betul, iaitu apa yang berlaku kepada orang Melayu ialah satu "involution" daripada satu tahap yang tinggi di dalam "societal evolution" kepada tahap yang rendah apabila mereka menjadi orang-orang petani.

Kalau dilihat di dalam pertanian orang-orang Melayu, didapati kebanyakan teknologi-teknologi yang ada bukanlah teknologi yang datang daripada orang Melayu itu sendiri. Ianya diimport dari Cambodia, misalnya teknologi

mengerat padi, teknologi aning-aning, teknologi membanting padi semuanya diimport daripada Cambodia dan dari Siam.

Jadi, soalan Yang Berhormat dari Petaling Jaya itu adalah "relevant" kerana apa yang dikatakan oleh Profesor Khoo Khay Kim itu secocok dengan apa yang saya kata pada hari ini dan juga "hypothesis" saya di dalam kajian untuk thesis "doctorate" saya.

Jadi, berbalik kita kepada ini, saya mintalah supaya pihak Kementerian memainkan peranan supaya dikaji semula bidang ataupun skop sejarah alam Melayu ini kerana ianya mempunyai satu "significance" kepada kedudukan sekarang di mana Malaysia yang menjadi satu negara majmuk, kemungkinan perancangan kita untuk membina negara ini di atas kemajmukan kumpulan etnik ini dapat dipelajari daripada sejarah yang di zaman Sri Vijayalah yang lebih "relevant" dari zaman Melaka kerana zaman Melaka hanya tertumpu kepada "Peninsular" atau Semenanjung sahaja. Ianya tidak tertumpu kepada keseluruhan nusantara atau apa yang dipanggil negara-negara ASEAN sekarang. Saya harap itu dapat disampaikan kepada ahli-ahli akademik kita.

Akhir sekali, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyebut tentang soal pemilihan profesor-profesor ataupun ahli-ahli ilmiah untuk menduduki kerusi itu. Saya mencadangkan di sini, supaya ianya tidak dipolitikkan, ianya tidak dikhususkan kepada satu-satu jurusan malah ianya dibuka sepenuh-penuhnya. Saya pasti apabila kerusi ini diwujudkan di universiti seperti Leiden, banyak profesor ataupun ahli-ahli akademik yang berebut untuk pergi, bukan seperti apa yang ada sekarang di Ohio.

Saya mendapat tahu bahawa di Ohio, tidak ada orang yang hendak pergi kerana tidak ada suasana ataupun keilmuan mengenai dengan alam kita di sini. Kalau dibuat di Leiden, banyak yang akan berebut. Di Ohio ini, saya dengar biasanya dipaksa seseorang itu untuk pergi ke sana dan apabila mereka pergi, ada kawan-kawan saya yang balik mereka kata, kebanyakan masa tidak ada kerja. Cuma kerja menjadi counsellor kepada penuntut-penuntut Malaysia di Ohio University.

Jikalau ianya diwujudkan, katalah di Yale ataupun di Cornell, interaksi dengan profesor-profesor yang mempunyai “authority” di dalam bidang pengajian Melayu, bidang Pengajian Malaysia, Pengajian ASEAN, misalannya, tentu ada dan ini akan memberi masa yang banyak untuk ahli-ahli akademik kita berinteraksi dan membina ilmu masing-masing dan ini akan memberi manfaat kepada negara ini.

Apa yang ada di Ohio sekarang, tidak ada siapa yang ghairah untuk pergi ke situ kerana tidak ada apa. Inilah yang saya minta, kalaulah hendak diadakan lagi, pilihlah universiti seperti Leiden yang mana faktor “endowment”nya telah wujud dan asas “infrastructure” ilmunya pun telah wujud. Orang-orang ilmunan mengenai dunia kita telah pun banyak wujud di situ.

Saya cadangkan disemak semula tempat-tempat yang kita hendak pilih untuk kita mencurahkan wang. Walaupun tidak banyak, tetapi ianya memberi satu makna yang lebih kepada usaha kita untuk mewujudkan kerusi-kerusi pengajian mengenai dengan alam Malaysia.

Sekian, terima kasih.

Dr. Tan Seng Giaw: [*Bangun*]

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Saya ingat masa hari ini sudah cukup. Kepong boleh berucap besok. Yang Berhormat Menteri, kemukakan Usul.

USUL

PENANGGUHAN MESYUARAT

6.30 ptg.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan [Dato' Dr. Ting Chew Peh]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu:

Mengikut Peraturan Mesyuarat 16 (3), mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Timbalan Menteri Kerja Raja [Datuk Peter Tinggom anak Kamarau]: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN

Kutipan Tol di Lebuhraya Persekutuan Kuala Lumpur—Klang

6.31 ptg.

Tuan Fong Kui Lun [Klang]: Tuan Yang di-Pertua, rakyat dan pengguna lebuhraya pasti berterima kasih dan menghargai usaha Kerajaan membina lebuhraya baru dan menaikkan taraf lebuhraya yang ada seperti lebuhraya Persekutuan yang telah dijadikan 6 lorong pada hal asalnya ialah 4 lorong sahaja.

Tidak dapat dinafikan pembesaran jalan ini memberi manfaat kepada rakyat dan pengguna yang menggunakan lebuhraya tersebut. Jika dahulu mereka akan mengambil masa yang lama untuk sampai ke destinasi masing-masing,

tetapi setelah menjadi 6 lorong, masa telah dapat dikurangkan seperti mana masa yang lebih singkat diperolehi apabila kenderaan melalui lebuhraya lembah Klang Utara.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun rakyat faham bahawa Kerajaan sudah membelanjakan banyak wang untuk projek ini, tetapi sebagai Kerajaan yang ada tanggungjawab, soal membiayai projek pembangunan tidak harus diperbesar-besarkan. Kerajaan wajib memikul tanggungjawab sendiri untuk membiayai projek pembesaran jalan ini. Ini bererti rancangan Kerajaan menerusi projek Lebuhraya Utara Selatan untuk mengadakan kutipan tol di lebuhraya Persekutuan telah dibantah oleh rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, DAP sebagai mewakili rakyat ingin membantah supaya Kerajaan membatalkan niat untuk mengadakan kutipan tol. Kerajaan sudah mengadakan atau membenarkan kutipan tol dijalankan di banyak bahagian lebuhraya seluruh negara. Maka kutipan tol di Lebuhraya Persekutuan adalah tidak wajar.

Tuan Yang di-Pertua, DAP mahu para pengguna dibenarkan berjalan di atas lebuhraya ini dengan bebas tanpa dikenakan sebarang caj tol. Tindakan Kerajaan mengenakan kutipan tol dan mewajibkan setiap kenderaan beroda, pembayaran sebenarnya boleh dipandang sebagai satu langkah menyekat kebebasan rakyat untuk bergerak atau berjalan dari satu tempat ke satu tempat. Jika mereka tidak mempunyai wang yang cukup untuk melalui lebuhraya, mereka dinafikan hak dari menggunakan lebuhraya tersebut. Ini bererti, rakyat yang tidak berkemampuan untuk membayar caj tol tetapi terpaksa melalui lebuhraya bertol akan menghadapi tindakan undang-

undang ke atas mereka. Lagi pun, jalan pilihan untuk rakyat dan para pengguna tidak sempurna dan tidak licin, jauh dan terpaksa menghadapi berbagai halangan.

Tuan Yang di-Pertua, langkah Kerajaan membina lebuhraya dengan tidak mengadakan jalan pilihan yang mencukupi yang bertujuan menghalakan rakyat dan pengguna terpaksa menggunakan lebuhraya adalah satu paksaan ke atas rakyat. Oleh itu, DAP membantah langkah Kerajaan mengadakan kutipan di Lebuhraya Persekutuan Kuala Lumpur—Klang yang selama kini bebas digunakan oleh kenderaan tanpa dikenakan apa-apa bayaran.

Tuan Yang di-Pertua, perlu disedari bahawa pembesaran Lebuhraya Persekutuan dari Subang ke Klang tidak dapat menyelesaikan masalah kesesakan Lebuhraya Persekutuan antara Jalan di hadapan Angkasapuri hingga ke Subang sama ada dari Kuala Lumpur atau dari Klang terutama di masa-masa tertentu. Apakah faedahnya jika bahagian lebuhraya yang mengalami pembesaran boleh menyebabkan kenderaan berjalan dengan licin dan laju, tetapi apabila sampai ke persimpangan ke Lapangan Terbang Antarabangsa Subang, kenderaan-kenderaan terpaksa merangkak dan bergerak perlahan-lahan untuk masuk ke Petaling Jaya dan Kuala Lumpur.

Dalam keadaan lebuhraya belum dilebarkan lagi telah pun berlaku kesesakan. Bagaimana pula bila lebuhraya siap digunakan, maka kenderaan akan bertambah banyak memasuki Kuala Lumpur sehingga menimbulkan kesesakan. Malah saya difahamkan, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita pun terperangkap dalam kesesakan lalulintas selama beberapa jam.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi mengapa DAP membantah berkenaan kutipan tol ialah jalan-jalan pilihan dari Kuala Lumpur ke Klang masih lagi bertaraf tidak memuaskan. Keadaannya teruk sejak berpuluhan tahun lalu. Misalnya Jalan Negeri antara Kajang, Serdang, Petaling, Puchong, Bukit Kemuning, Batu 3 lama masih berkeadaan lama, tidak ada perubahan. Jalannya kecil, sempit dan sukar memotong kenderaan dan terpaksa berjalan perlahan-lahan. Jalan ini tidak dapat menjadi jalan pilihan yang memuaskan.

Tuan Yang di-Pertua, adakah munasabah dengan hanya menambah satu lorong lagi bagi setiap laluan, Kerajaan bertindak untuk mengenakan tol? Tentulah tidak munasabah. Saya tegaskan bahawa bukan rakyat yang untung, tetapi UEM yang akan untung hasil “jerat” yang terpasang di lebuhraya. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Minta jawab Timbalan Menteri.

6.37 ptg.

Timbalan Menteri Kerja Raya [Datuk Peter Tinggom anak Kamarau]: Tuan Yang di-Pertua, kerja-kerja pembesaran Lebuhraya Kuala Lumpur—Klang yang sedang dijalankan untuk menjadi lebuhraya 3 lorong dua hala adalah dilakukan secara penswastan oleh Syarikat Konsesi PLUS Berhad. Lebuhraya ini yang bermula dari Subang Airport Interchange hingga ke Berkeley Round-About di Klang adalah sepanjang lebih kurang 15 kilometer.

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman ahli Yang Berhormat, dasar

penswastan adalah merupakan satu pendekatan semasa dalam dasar pembangunan infrastruktur di negara ini. Dasar ini mencerminkan hasrat Kerajaan untuk terus melibatkan sektor swasta dalam pembangunan ekonomi bagi memulihkan pembangunan satu-satu infrastruktur termasuk lebuhraya dilaksanakan lebih awal. Dengan itu pengguna-pengguna dapat menikmati pembangunan infrastruktur yang lebih selesa, selamat dan mengurangkan masa perjalanan dengan membayar kadar tol yang rendah.

Di pihak Kerajaan pula, dapat terus menggunakan perbelanjaan yang dijamin untuk pembangunan lain-lain infrastruktur termasuk mendirikan lebih banyak sekolah, hospital dan lain-lain lagi. Oleh itu, Kementerian Kerja Raya merasakan bahawa gesaan Yang Berhormat supaya kutipan tol dibatalkan di laluan Persekutuan II atau mana-mana bahagian lebuhraya yang diswastakan tidak dapat diterima.

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Yang Berhormat, projek lebuhraya yang dibina oleh syarikat swasta melibatkan perbelanjaan yang tinggi dan sebahagian besar dibiayai dari pinjaman. Pengenaan tol adalah bertujuan untuk menampung kos pembinaan ini dan juga perbelanjaan penyelenggaraan supaya lebuhraya sentiasa dalam keadaan baik.

Sekiranya pembatalan tol dibuat bagi mana-mana bahagian yang sepatutnya dikenakan tol, Kerajaan terpaksa membayar ganti rugi dan pampasan kepada syarikat konsesi seperti yang terkandung dalam syarat-syarat perjanjian konsesi.

Tuan yang di-Pertua, seperti yang telah pernah saya tegaskan iaitu yang

ditegaskan oleh Menteri sendiri dan saya pun ada sekali dua memberi jawapan di dalam Dewan yang mulia ini, Kerajaan berpendapat, cara yang paling sesuai untuk membiayai pembangunan infrastruktur ini ialah dengan mengenakan tol ke atas pengguna-pengguna lebuhraya jalan raya kerana dengan cara ini sahaja syarikat yang membiayai lebuhraya jalan raya ini dapat memperoleh pulangan modal ke atas pelaburan yang dibuat.

Dasar mengenakan tol ini juga adalah sesuai oleh kerana pengguna yang menikmati kemudahan tersebut sahaja yang perlu membayar tol. Oleh itu, ia adalah lebih equitable.

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat juga, selain daripada lebuhraya bertol iaitu Lebuhraya Persekutuan II, pengguna jalan dari Kuala Lumpur adalah mempunyai jalan yang lain untuk berulang alik dari Klang ke Petaling Jaya iaitu melalui jalan Glenmarie, Jalan Batu Tiga TUDM, Persiaran Kayangan, Persiaran Selangor, Jalan Sungai Rasah, Jalan Batu Tiga Lama dan sebaliknya tanpa dikenakan tol.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Yang Berhormat Dr. V. David.

Kekurangan Perkhidmatan Perubatan di Malaysia

6.41 ptg.

Dr. V. David [Puchong]: Tuan Yang di-Pertua, Malaysia menghadapi masalah kekurangan perubatan terutamanya bagi golongan yang berpendapatan rendah. Tuan Yang di-Pertua, misalnya jika kita mengambil kira tentang keadaan Wad

P1 di Hospital Besar Kuala Lumpur bolehlah didapati bahawa wad tersebut adalah wad yang paling kotor di hospital itu dan pihak pengurusan hospital tidak memberi perhatian yang mencukupi bagi mengawal kebersihan tempat itu. Wad ini dibina untuk menginap lebih kurang 35 orang pesakit sahaja. Tetapi pada masa ini wad tersebut mengandungi lebih kurang 70 orang pesakit atau dua kali ganda bilangannya. Jadi, amat susah untuk difahami bagaimana Hospital Besar Kuala Lumpur ini memberi rawatan bagi pesakit-pesakit dan mencegah penyakit-penyakit jika keperluan-keperluan kesihatan asas pun tidak dapat dilaksanakan di wad-wad.

Tuan Yang di-Pertua, perkhidmatan kesihatan kebangsaan kita telah gagal menarik dan menyimpan pakar perubatan yang paling baik. Doktor-doktor pakar dan jururawat-rururawat yang memasuki perkhidmatan ini merasakan putus asa tentang prospek kerja mereka kerana orang yang mempunyai kelayakan lebih rendah tetapi mempunyai hubungan kuat dengan ahli politik mendapat kenaikan pangkat dalam perkhidmatan ini. Keadaan ini tidak akan memberi sebarang faedah kepada rakyat yang memerlukan rawatan perubatan daripada mereka.

Tuan Yang di-Pertua, ada juga didapati beberapa kes kecuaian dan pengabaian profesionalisme oleh doktor dan jururawat di hospital-hospital Kerajaan dan mungkin ini telah disebabkan oleh kelebihan beban kerja, perasaan putus asa atau kurang kebolehan kakitangan-kakitangan yang terlibat. Keadaan ini telah merosotkan kepercayaan rakyat terhadap mutu dan kebolehan kakitangan perkhidmatan perubatan dan kesihatan kita.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan hendaklah berusaha memperbaiki

kebolehan-kebolehan dan prestasi universiti-universiti tempatan supaya ia mengambil penuntut-penuntut tambahan dalam Fakulti Perubatan masing-masing. Pihak-pihak berkuasa hendaklah juga memberi pengiktirafan kepada lebih banyak, dengan izin, degree-degree perubatan dari universiti-universiti terkenal dari luar negeri dan ini hendaklah dikemaskan dari sebarang perasaan iaitu keutamaan politik.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah menswastakan beberapa bahagian perubatan dan Institut Jantung Negara adalah salah satu daripadanya. Institut ini mengenakan yuran minimum sebanyak RM18,000 bagi setiap pesakit yang ingin mendapat rawatan pembedahan jantung terbuka. Walaupun Menteri Kesihatan berkata bahawa pesakit-pesakit miskin yang membawa surat-surat sokongan daripada doktor-doktor atau hospital-hospital berkenaan akan menerima rawatan kepakaran percuma di institut ini, bolehkah beliau memberitahu dengan ini bagaimana seorang pesakit miskin yang memerlukan rawatan jantung kecemasan boleh mendapat kelulusan ini sebelum nyawa beliau dapat diselamatkan?

Tuan Yang di-Pertua, jadi, adalah jelas implikasi-implikasi ini akan memudaratkan kebajikan masyarakat. Kerana kebanyakan rakyat di negara ini adalah daripada golongan miskin sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, menerima rawatan perubatan dan kemudahan kesihatan adalah hak asasi tiap-tiap orang warganegara Malaysia tidak kira kedudukan sosial atau materialnya. Kerajaan hendaklah bertanggungjawab atas kegagalannya memberi peluang yang saksama kepada semua rakyat mengamalkan hak asasinya supaya

menikmati kehidupan yang sihat dan selesa. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Sila jawab Timbalan Menteri.

6.48 ptg.

Timbalan Menteri Kesihatan [Dato' Mohd. Farid bin Ariffin]: Tuan Yang di-Pertua, adalah dimaklumkan bahawa Hospital-hospital Besar di negara ini mempunyai tenaga kepakaran serta asas seperti perubatan, pembedahan, perbidanan, sakit puan, serta kanak-kanak dan anaesthesia. Manakala kepakaran khusus seperti nephrology dan urology, pembedahan saraf dan juga sebagainya hanya ditempatkan di hospital-hospital tertentu sahaja memandangkan kepada kepakaran ini memerlukan kepada peralatan lebih berteknologi tinggi. Walau bagaimanapun, pesakit mempunyai peluang untuk mendapat rawatan kepakaran ini melalui sistem rujukan, lawatan pakar-pakar ke hospital daerah. Pesakit yang dikenalpasti memerlukan rawatan kepakaran akan dirujuk oleh Pegawai Perubatan yang merawatnya kepada pakar berkenaan. Manakala dalam sistem rawatan pula seseorang pakar akan membuat lawatan ke hospital daerah berkenaan sama ada secara mingguan ataupun bulanan.

Usaha untuk meningkatkan rawatan-rawatan dalam hospital-hospital Kerajaan memerlukan perbelanjaan dan tenaga pekerja yang tinggi dan seharusnya selari dengan peruntukan belanjawan yang disediakan. Untuk itu, perlaksanaan adalah secara berperingkat-peringkat mengikut satu-satu kawasan ataupun zon dahulu.

Mengenai dengan Wad P1, P2 dan P3 adalah sementara sahaja untuk

menunggu ubahsuaian Hospital Besar Kuala Lumpur selesai.

Tuan Yang di-Pertua, pada kebangsaan ini, beberapa kes yang dipertuduhkan berpunca daripada kecuaiian telah pun disiarkan secara meluas dalam akhbar-akhbar dan ia telah pun memberi gambaran yang negatif tentang perkhidmatan rawatan yang diberikan oleh perkhidmatan perubatan negara ini. Statistik menunjukkan bahawa kes-kes kecuaiian merawat pesakit oleh kakitangan perubatan ini di hospital-hospital masih berada di tahap rendah dan terkawal. Pada tahun 1987, misalnya, hanya terdapat 5 kes kecuaiian yang terbukti, manakala jumlah kehadiran pesakit (outpatient attendances) di semua hospital dan klinik-klinik Kerajaan dan mereka yang menerima rawatan pesakit dalam ataupun admissions ialah lebih 21 juta orang.

Pada tahun 1991, terdapat 4 kes kecuaiian terbukti, manakala jumlah rawatan yang diberikan kepada pesakit luar dan dalam telah pun meningkat ke 25 juta orang. Ini membuktikan bahawa kes-kes kecuaiian seperti yang disiarkan merupakan sebilangan kecil sahaja sekiranya dibandingkan daripada jumlah kes-kes yang dirawat di semua hospital-hospital, yayasan-yayasan dan klinik-klinik di seluruh negara. Walau bagaimanapun, Kementerian sentiasa mengawasi keadaan ini dan untuk menghindar berlakunya kecuaiian kakitangan hospital itu, beberapa langkah telah diambil dan sedang diambil. Ini

termasuklah rawatan kes-kes tertentu, mengadakan latihan dan berkhidmat dalam perkhidmatan, kursus-kursus dan seminar-seminar kepada kakitangan dalam mengendalikan rawatan perubatan.

Di samping itu, Kementerian ingin menjalankan program quality assurance, dengan izin, untuk memastikan perkhidmatan perubatan sentiasa berkualiti dan menepati piawaian yang telah pun ditetapkan. Selain daripada itu, pengawasan kakitangan oleh pakar-pakar dan pegawai-pegawai atasan juga diperketatkan dan dipertingkatkan.

Mengenai dengan IJN, kita telah pun membuat kenyataan beberapa kali bahawa tiap-tiap pesakit yang memerlukan bantuan iaitu pesakit miskin memerlukan bantuan perlu dirujuk daripada hospital besar Kerajaan untuk mendapat subsidi yang berpatutan.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Habis. Ahli-Ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa Dewan ini ditangguhkan sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Timbalan Yang di-Pertua [Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin]: Ahli-Ahli Yang Berhormat, Dewan ini ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.52 petang.